Euroopa Liidu
Nõukogu

Brüssel, 4. november 2026
(OR. en)

Institutsioonidevaheline dokument: 2023/0209(COD)

8535/1/26
REV 1

EF 128
ECOFIN 522
CODEC 757
PARLNAT

SEADUSANDLIKUD AKTID JA MUUD DOKUMENDID

Teema:	Nõukogu esimese lugemise seisukoht eesmärgiga võtta vastu EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV, mis käsitleb makseteenuseid siseturul ning millega muudetakse direktiivi 98/26/EÜ ja määrust (EL) 2023/1114 ning tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2009/110/EÜ ja (EL) 2015/2366 – Vastu võetud nõukogu poolt 29. oktoobril 2026

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU

DIREKTIIV (EL) 2026/...,

...,

mis käsitleb makseteenuseid siseturul ning

millega muudetakse direktiivi 98/26/EÜ ja määrust (EL) 2023/1114 ning

tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2009/110/EÜ ja (EL) 2015/2366

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikleid 53 ja 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Keskpanga arvamust[1],

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust[2],

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt[3]

---

1 ELT C, C/2024/3869, 19.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/3869/oj.

2 ELT C, C/2024/1594, 5.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/1594/oj.

3 Euroopa Parlamendi 23. aprilli 2024. aasta seisukoht (ELT C, C/2025/3725, 17.9.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/3725/oj) ja nõukogu 29. oktoobri 2026. aasta esimese lugemise seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata). Euroopa Parlamendi ... seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata).

ning arvestades järgmist:

(1) Pärast Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2015/2366[4] vastuvõtmist on jaemakseteenuste turul toimunud märkimisväärsed muudatused, mis on enamjaolt seotud kaartide ja muude digitaalsete maksevahendite kasutamise suurenemise, sularaha kasutamise vähenemise ning uute osalejate ja teenuste, sealhulgas digirahakottide ja viipemaksete suureneva osatähtsusega. COVID-19 pandeemia ning sellega kaasnenud muutused tarbimises ja maksetavades on suurendanud turvaliste ja tõhusate digimaksete olemasolu tähtsust.

(2) Komisjoni 24. septembri 2020. aasta teatises ELi jaemaksete strateegia kohta teatati, et alustatakse direktiivi (EL) 2015/2366 kohaldamise ja mõju põhjalikku läbivaatamist, mis pidi hõlmama üldhinnangut selle kohta, kas see on turu arengut arvesse võttes endiselt otstarbekohane.

[4] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/2366 makseteenuste kohta siseturul, direktiivide 2002/65/EÜ, 2009/110/EÜ ning 2013/36/EL ja määruse (EL) nr 1093/2010 muutmise ning direktiivi 2007/64/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 337, 23.12.2015, lk 35, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2015/2366/oj).

(3) Direktiivi (EL) 2015/2366 eesmärk oli kaotada uut tüüpi makseteenuste ees seisvad tõkked ning parandada tarbijakaitset ja turvalisust. Komisjoni hinnangus direktiivi (EL) 2015/2366 mõju ja kohaldamise kohta leiti, et direktiiv (EL) 2015/2366 on olnud paljude eesmärkide täitmisel üldiselt edukas, kuid tehti kindlaks ka teatavad valdkonnad, kus kõnealuse direktiivi eesmärke ei ole täielikult saavutatud. Eelkõige tuvastati hindamisel probleeme seoses kõnealuse direktiivi erineva rakendamise ja täitmise tagamisega, mis on makseteenuse pakkujate vahelist konkurentsi otseselt mõjutanud, kuna normide erineva tõlgendamise tõttu on liikmesriikides kujunenud erinevad regulatiivsed tingimused, mis soodustab õiguslikku arbitraaži.

(4) Makseteenuse pakkujal ei tohiks olla võimalik valida oma päritoluliikmesriigiks meelepärast liikmesriiki, kus makseteenuseid käsitlevaid liidu õigusnorme kohaldatakse tema jaoks soodsamal viisil, kuid pakkuda samal ajal piiriüleseid teenuseid liikmesriikides, kus tõlgendatakse kõnealuseid norme rangemalt või tagatakse aktiivsemalt, et seal asutatud makseteenuse pakkujad neid norme täidaksid. Selline teguviis moonutab konkurentsi. Makseteenuseid käsitlevaid liidu õigusnorme tuleks seega veelgi ühtlustada, lisades makseteenuste osutamist reguleerivad normid Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusesse (EL) 2026/...[5+] ning eraldades need makseasutustele tegevusloa andmist ja nende järelevalvet käsitlevatest normidest, mida peaks reguleerima käesolev direktiiv.

---

[5] Euroopa Parlamendi ja nõukogu … määrus (EL) 2026../…, mis käsitleb makseteenuseid siseturul ning millega muudetakse määrusi (EL) nr 1093/2010, (EL) nr 260/2012, (EL) 2017/2394 ja (EL) 2021/1230 (ELT L, ..., ELI: …).

[+] ELT: palun sisestada teksti dokumendis ST 8543/26 (2023/0210 (COD)) sisalduva määruse number ja lisada vastavad üksikasjad joonealusesse märkusesse.

(5) Kuigi e-raha väljastamist reguleerib Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2009/110/EÜ[6], on e-raha kasutamine maksetehingute rahastamiseks väga suures ulatuses reguleeritud direktiiviga (EL) 2015/2366. Sellest tulenevalt on e-raha asutuste ja makseasutuste suhtes kohaldatav õigusraamistik, eelkõige äritegevuse normid, juba märkimisväärses osas ühtlustatud. Aastate jooksul on makseasutustele ja e-raha asutustele tegevuslubade andmise ja nende järelevalve eest vastutavatel pädevatel asutustel olnud praktilisi raskusi nende kahe korra selgelt piiritlemisega ning e-raha toodete ja teenuste eristamisega makseasutuste pakutavatest makse- ja e-raha teenustest. See on tekitanud muret õigusliku arbitraaži ja ebavõrdsete tingimuste pärast. See on samuti tekitanud muret selle pärast, et e-raha väljastada kavatsevad ettevõtjad võivad direktiivi 2009/110/EÜ nõuete täitmisest kõrvale hoida, kasutades ära makseteenuste ja e-raha teenuste sarnasusi ja taotledes makseasutuse tegevusluba. Seetõttu on asjakohane viia e-raha asutuste suhtes kohaldatav tegevuslubade andmise ja järelevalve kord veelgi rohkem vastavusse makseasutuste suhtes kohaldatava korraga. Tegevusloa andmise, eelkõige algkapitali ja omavahendite nõuded ning mõned e-rahaga seotud äritegevust käsitlevad põhimõisted, nagu e-raha väljastamine, levitamine ja tagastamine, on makseasutuste pakutavate teenuste puhul erinevad. Seetõttu on direktiivide 2009/110/EÜ ja (EL) 2015/2366 sätete liitmisel asjakohane jätta need erijooned alles.

---

[6] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta direktiiv 2009/110/EÜ, mis käsitleb e-raha asutuste asutamist ja tegevust ning usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalvet ning millega muudetakse direktiive 2005/60/EÜ ja 2006/48/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2000/46/EÜ (ELT L 267, 10.10.2009, lk 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/110/oj).

(6) Nagu tõdeti komisjoni tehtud läbivaatamisel ning võttes arvesse asjaomaste turgude, ettevõtjate ja riskide muutumist, on vaja ajakohastada makseasutuste, sealhulgas e-raha makseteenusena väljastavate asutuste usaldatavusnõuete täitmise korda nõudega, et makseteenuse pakkujatel, kes ei võta vastu hoiuseid, peab olema üksainus tegevusluba. Makseasutustele tegevusloa andmise korda, millega asendatakse e-raha asutuste suhtes kohaldatav kord, tuleks kohaldada ka e-raha tokenite emitentide suhtes, kes ei ole krediidiasutused, ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) 2023/1114[7] sisalduvaid viiteid e-raha asutustele, kes emiteerivad e-raha tokeneid, tuleks käsitada viidetena e-raha tokeneid emiteerivatele makseasutustele. E-raha tokeneid emiteerivate e-raha asutuste suhtes määrusega (EL) 2023/1114 kehtestatud korra erijooned tuleks jätta kehtima, võttes arvesse kõnealuse määruse artikli 48 lõiget 3. Makseasutuste suhtes kohaldatav usaldatavusnõuete täitmise kord peaks põhinema tegevusloa andmisel rangete ja kõikehõlmavate tingimuste alusel juriidilistele isikutele, kes pakuvad makseteenuseid, kuid ei võta vastu hoiuseid. Makseasutuste suhtes kohaldatav usaldatavusnõuete täitmise kord peaks tagama, et makseteenuste osutamise suhtes kohaldatakse kogu liidus samu tingimusi.

[7] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. mai 2023. aasta määrus (EL) 2023/1114, mis käsitleb krüptovaraturge ning millega muudetakse määrusi (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 1095/2010 ning direktiive 2013/36/EL ja (EL) 2019/1937 (ELT L 150, 9.6.2023, lk 40, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1114/oj).

(7) Tarbetu halduskoormuse vältimiseks on oluline tagada, et krüptovarateenuse osutajatele, kes on saanud tegevusloa määruse (EL) 2023/1114 artikli 63 alusel ning kes taotlevad käesoleva direktiivi alusel makseteenuste osutamiseks tegevusluba, on kehtestatud ühtlustatud menetlused. Sellega seoses on vaja maksimaalselt ära kasutada teavet, mille need ettevõtjad esitavad krüptovarateenuse osutaja tegevusloa taotlemise käigus. Seepärast peaksid need ettevõtjad esitama määruse (EL) 2023/1114 kohaste tegevusloa andmise menetluse käigus varem esitatud teabega kattuva teabe kujul, nagu see oli varem esitatud, eeldusel et selline teave on endiselt ajakohane. Kui see teave ei ole enam ajakohane, peaksid kõnealused ettevõtjad esitama ajakohastatud teabe ja dokumendid, märkides samal ajal ära, mida on ajakohastatud.

(8) On asjakohane siduda maksekontolt sularaha väljavõtmise võimaldamise teenus maksekonto teenindamisest lahti, sest sularaha väljavõtmise teenuse pakkujad ei pruugi maksekontosid teenindada. Makseinstrumentide väljastamise teenused ja maksetehingute vastuvõtmise teenused, mis olid esitatud direktiivi (EL) 2015/2366 lisa punkti 5 loetelus koos, nagu ei saaks üht pakkuda ilma teiseta, tuleks esitada kahe eri makseteenusena. Väljastamise ja vastuvõtmise teenuste eraldi loetlemine koos iga teenuse iseseisva määratlusega peaks selgeks tegema, et makseteenuse pakkujad võivad väljastamise ja vastuvõtmise teenuseid pakkuda eraldi.

(9) Võttes arvesse jaemaksete turu kiiret arengut ning makseteenuste ja makselahenduste pidevaid uusi pakkumisi, on asjakohane kohandada mõningaid direktiivis (EL) 2015/2366 sätestatud määratlusi turu tegeliku olukorraga, et liidu õigusaktid püsiksid eesmärgipärased ja tehnoloogianeutraalsed. Et tagada kooskõla määrusega (EL) 2026/...,[+] on need määratlused kõnealuse määruse osa ja neile viidatakse käesolevas direktiivis.

[+] ELT: palun sisestada dokumendis ST 8543/26 (2023/0210 (COD)) sisalduva määruse number.

(10) Määruses (EL) 2023/1114 on sätestatud, et kõnealuses määruses määratletud e-raha tokeneid käsitatakse e-rahana. Seetõttu tuleks käesolevas direktiivis sisalduvaid viiteid e-rahale mõista nii, et need hõlmavad e-raha tokeneid, ning e-raha tokenid tuleks lisada mõiste „rahalised vahendid“ määratlusse. Määrusega (EL) 2023/1114 kehtestatud korra erijooned tuleks aga jätta kehtima. Ainuüksi krüptovarateenuste osutamine seoses e-raha tokenitega ei tohiks krüptovarateenuse osutajatele automaatselt kaasa tuua käesolevas direktiivis kehtestatud tegevusloa nõuet. Käesoleva direktiivi kohane tegevusluba on nõutav, kui krüptovarateenuse osutajad pakuvad makseteenuseid, mis on konkreetselt käesoleva direktiivi ja määruse (EL) 2026/...[+] kohaldamisalast välja jäetud. Määruses (EL) 2023/1114 määratletud krüptovaraülekande teenuse osutamine kliendi nimel võib e-raha tokenite puhul kvalifitseeruda maksetehingu täitmise makseteenuseks, ka siis, kui selliseid ülekandeid osutatakse muude krüptovarateenuste osana, välja arvatud juhul, kui sellised ülekanded on konkreetselt käesoleva direktiivi ja määruse (EL) 2026/...[+] kohaldamisalast välja jäetud. Näiteks määruses (EL) 2023/1114 määratletud krüptovara hoidmise ja kliendi nimel haldamise teenus ei ole iseenesest makseteenus. Kui aga krüptovarateenuse osutaja seda teenust pakub ja osutab ühtlasi kliendi nimel krüptovaraülekande teenuseid seoses e-raha tokenitega või määruse (EL) 2026/...[+] kohaldamisalasse kuuluvaid makseteenuseid, kvalifitseeruvad need teenused makseteenusteks. Samamoodi ei ole makseteenused tehingud, mille puhul e-raha tokeneid kasutatakse tagatisena finantsinstrumentidega tehingute tegemiseks.

[+] ELT: palun sisestada dokumendis ST 8543/26 (2023/0210 (COD)) sisalduva määruse number.

Ka määruses (EL) 2023/1114 määratletud krüptovara pakkumise korraldamine ei ole iseenesest makseteenus. Samamoodi ei ole makseteenus see, kui krüptovarateenuse osutaja vahetab e-raha tokeneid rahaliste vahendite või krüptovara vastu iseenda nimel nende e-raha tokenite müüja või ostjana, ilma et ta tegutseks ostja ja müüja vahelise vahendajana. Võttes arvesse turu arengut pärast direktiivi (EL) 2015/2366 vastuvõtmist ning selleks, et vältida ebaproportsionaalseid nõudeid krüptovarateenuse osutajatele, kes osutavad e-raha tokenitega seotud teenuseid kooskõlas määrusega (EL) 2023/1114, ning et tagada õigusselgus seoses sellega, millises ulatuses kohaldatakse käesolevat direktiivi ja määrust (EL) 2026/...[+] e-raha tokenitega seotud teenuste suhtes, on asjakohane jätta käesoleva direktiivi ja määruse (EL) 2026/...[+] kohaldamisalast välja teatavat liiki e-raha tokenitega tehtavad maksetehingud, nagu on täpsustatud määruses (EL) 2026/...[+].

[+] ELT: palun sisestada dokumendis ST 8543/26 (2023/0210 (COD)) sisalduva määruse number.

(11) Direktiivi (EL) 2015/2366 rakendamise hindamisel ei tuvastatud selget vajadust oluliselt muuta makseasutusele või e-raha asutusele tegevusloa andmise ja selle kehtivuse tingimusi, mis on ette nähtud vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2007/64/EÜ[8] ning ühelt poolt direktiiviga (EL) 2015/2366 ja teiselt poolt direktiiviga 2009/110/EÜ. Sellised tingimused hõlmavad jätkuvalt usaldatavusnõudeid, mis on proportsionaalsed makseasutuste, sealhulgas oma äritegevuse raames e-raha teenuseid makseteenusena pakkuvate asutuste tegevus- ja finantsriskidega. Dokumentidele, mis tuleb esitada koos makseasutuse tegevusloa taotlusega, on teatavate makseteenuste puhul asjakohane lisada tulevase makseasutuse ärimudeliga proportsionaalne likvideerimiskava võimaliku maksejõuetuse puhuks. Kõnealune likvideerimiskava peaks olema sobiv selleks, et toetada tegevuse korrakohast lõpetamist kohaldatava riigisisese õiguse alusel, sealhulgas selliste teenuseosutajate, agentide või levitajate kriitilise tähtsusega tegevuse jätkumist või taastamist, kelle tegevus on edasi antud. Selleks et vältida tegevusloa andmist teenusteks, mida makseasutus tegelikult ei osuta, on vaja täpsustada, et makseasutus ei peaks olema kohustatud saama tegevusluba makseteenuste jaoks, mida ta ei kavatse osutada.

[8] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. novembri 2007. aasta direktiiv 2007/64/EÜ makseteenuste kohta siseturul ning direktiivide 97/7/EÜ, 2002/65/EÜ, 2005/60/EÜ ja 2006/48/EÜ muutmise ning direktiivi 97/5/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 319, 5.12.2007, lk 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2007/64/oj).

(12) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1093/2010[9] asutatud Euroopa järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve, edaspidi „EBA“) avaldas 2023. aasta jaanuaris vastastikuse eksperdihinnangu direktiivi (EL) 2015/2366 alusel tegevusloa andmise kohta, milles jõuti järeldusele, et tegevusloa andmise protsessi puudused on tekitanud olukorra, kus taotlejatele kehtivad liidus seoses makseasutusele või e-raha asutusele tegevusloa andmise nõuetega erinevad järelevalvealased ootused ja et tegevusloa andmise protsess võib võtta ülemäära kaua aega. Makseasutuse tegevusluba taotlevatele ettevõtjatele võrdsete tingimuste ja tegevusloa andmise ühtlustatud protsessi tagamiseks on asjakohane kehtestada pädevatele asutustele loa andmise protsessi lõpuleviimiseks kolmekuuline tähtaeg, mis hakkab kulgema pärast kogu otsuse tegemiseks vajaliku teabe kättesaamist.

(13) Selleks et tagada makseasutustele ühtsem taotlemisprotsess, on asjakohane anda EBA-le õigus töötada välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, milles käsitletakse tegevusloa andmist, sealhulgas pädevatele asutustele makseasutuse tegevusloa taotlemisel esitatavat teavet, tegevusloa andmise või registreerimise ühtset hindamismetoodikat, seda, mida võib pidada erialase vastutuskindlustusega võrreldavaks tagatiseks, ning erialase vastutuskindlustuse miinimumsumma või sellega võrreldava tagatise määramisel kasutatavaid kriteeriume. EBA peaks võtma arvesse kogemusi, mis on saadud tema selliste suuniste kohaldamisel, mis käsitlevad makseasutuse tegevusloa taotlejate poolt riiklikele pädevatele asutustele tegevusloa saamiseks või registreerimiseks esitatavat teavet ning erialase vastutuskindlustuse või muu võrreldava tagatise miinimumsumma kindlaksmääramiseks kasutatavate kriteeriumide kohaldamist käsitlevate suuniste kohaldamisel.

---

[9] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1093/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/78/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 12, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1093/oj).

(14) Makseasutuste suhtes kohaldatav usaldatavusraamistik peaks jätkuvalt põhinema eeldusel, et nendel asutustel on keelatud vastu võtta makseteenuse kasutajatelt hoiuseid ja neil on lubatud kasutada makseteenuse kasutajatelt saadud rahalisi vahendeid ainult makseteenuste osutamiseks. Sellest tulenevalt on asjakohane, et makseasutuste suhtes kohaldatavad usaldatavusnõuded kajastaksid asjaolu, et makseasutused tegutsevad võrreldes krediidiasutustega rohkem spetsialiseerunud ja piiratud tegevusvaldkonnas ning seega on nende riskid väiksemad ning kergemini jälgitavad ja kontrollitavad kui krediidiasutuste eri tegevusega kaasnevad riskid.

(15) Makseasutuse tegevusloa taotluse läbivaatamisel peaksid pädevad asutused pöörama erilist tähelepanu selle taotluse osana esitatud juhtimiskorra ja sisekontrollimehhanismi kirjeldusele. Makseasutused peaksid ohjama halvasti kavandatud juhtimiskorra võimalikku kahjulikku mõju usaldusväärsele riskijuhtimisele, rakendades kõigil tasanditel kindlat riskikultuuri. Pädevad asutused peaksid jälgima sisemise juhtimiskorra asjakohasust. On asjakohane anda EBA-le õigus võtta vastu suuniseid sisemise juhtimiskorra kohta, võttes arvesse makseasutuste suuruse ja ärimudelite erinevusi ning järgides proportsionaalsuse põhimõtet.

(16) Kuigi tegevusloa andmise nõuete hulgas on sätestatud erinormid info- ja kommunikatsioonitehnoloogia (IKT) turvakontrollide ja riskimaanduselementide kohta, mis peavad makseteenuste osutamiseks tegevusloa saamiseks täidetud olema, tuleks need nõuded viia vastavusse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2022/2554[10] nõuetega.

---

[10] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. detsembri 2022. aasta määrus (EL) 2022/2554, mis käsitleb finantssektori digitaalset tegevuskerksust ning millega muudetakse määrusi (EÜ) nr 1060/2009, (EL) nr 648/2012, (EL) nr 600/2014, (EL) nr 909/2014 ja (EL) 2016/1011 (ELT L 333, 27.12.2022, lk 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2554/oj).

(17) Makseasutused, kes pakuvad üksnes makse algatamise teenust või kontoteabe teenust, ei hoia klientide rahalisi vahendeid. Sellest tulenevalt oleks ebaproportsionaalne kehtestada nende turuosaliste suhtes omavahendite nõudeid. Sellegipoolest on oluline tagada, et makse algatamise teenuse pakkujad ja kontoteabe teenuse pakkujad on suutelised võtma vastutuse oma tegevusega seotud kohustuste täitmise eest. Selleks et makse algatamise teenuse või kontoteabe teenusega seotud riskid oleksid nõuetekohaselt kaetud, on asjakohane nõuda nende teenuste pakkujatelt kas erialase vastutuskindlustuse või sellega võrreldava tagatise olemasolu ning täpsustada, millised riskid peavad olema kaetud, pidades silmas määruse (EL) 2026/...[+] vastutust käsitlevaid sätteid. Võttes arvesse raskusi, millega puutuvad kokku kontoteabe teenuse ja makse algatamise teenuse pakkujad, kes soovivad sõlmida erialase vastutuskindlustuse lepingut oma tegevusega seotud riskide katmiseks, on asjakohane näha neile pakkujatele ette võimalus kasutada erialase vastutuskindlustuse asemel algkapitali või omavahendeid. Seetõttu ei tohiks olla välistatud võimalus, et käesoleva direktiiviga nõutavat taset ületav omavahendite või algkapitali summa on võrreldav tagatis, eeldusel et ettevõtja esitab asjaomast pädevat asutust rahuldavad tõendid selle kohta, et ta on kehtestanud asjakohased kaitsemeetmed, mis tagavad, et sellised omavahendid või algkapital on käesolevas direktiivis sätestatud kohustuste täitmiseks igal ajal kättesaadavad.

[+] ELT: palun sisestada dokumendis ST 8543/26 (2023/0210 (COD)) sisalduva määruse number.

(18) Makseasutuses Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013[11] tähenduses olulise osaluse omandamisega seotud riskide ohjamiseks on asjakohane nõuda, et sellisest omandamisest teavitataks asjaomast pädevat asutust.

(19) Oma tegevusest tulenevate riskide maandamiseks peab makseasutustel olema piisav algkapital kombineerituna omavahenditega. Võttes arvesse, kui mitmekesised on käesoleva direktiiviga hõlmatud tegevused, millega makseasutused võivad tegeleda, on asjakohane kohandada üksikute teenustega seotud algkapitali taset vastavalt nende teenuste laadile ja nendega seotud riskidele.

[11] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013, mis käsitleb krediidiasutuste suhtes kohaldatavaid usaldatavusnõudeid ja millega muudetakse määrust (EL) nr 648/2012 (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj).

(20) Võttes arvesse asjaolu, et makseasutuste suhtes kohaldatavaid algkapitalinõudeid ei ole pärast direktiivi 2007/64/EÜ vastuvõtmist kohandatud, on asjakohane neid nõudeid kohandada. Sellega seoses tuleks üksnes rahasiirdeteenuseid osutavate makseasutuste suhtes kohaldatav algkapital läbi vaadata ja seda kohandada, et kajastada inflatsiooni ja tagada proportsionaalne vastavus muid makseteenuseid osutavate makseasutuste suhtes kohaldatavatele algkapitalinõuetele, aidates sellega ühtlustada usaldatavusstandardeid ja vältida õiguslikku arbitraaži. Võttes arvesse, et paljud rahasiirde ärimudelid on suhteliselt lihtsad ning toovad kaasa piiratud tegevus- ja usaldatavusriskid, peaksid sellised nõuded jääma samal ajal proportsionaalseks ja leebemaks kui need, mida kohaldatakse muid makseteenuseid osutavate makseasutuste suhtes, et vältida sellistele makseasutustele põhjendamatu koormuse tekitamist, säilitada konkurents ja toetada finantsalast kaasamist. Lisaks oli direktiivi 2009/110/EÜ kohaselt e-raha asutustel luba pakkuda e-raha väljastamise teenust koos laiema makseteenuste valikuga, mis õigustas suurema algkapitali nõuet. Käesoleva direktiivi kohaselt peaksid e-raha teenused hõlmama üksnes e-raha väljastamist ja need tuleks liigitada eraldiseisvaks makseteenuseks. Võttes arvesse tegevuse väiksemat ulatust ja seonduvat riskiprofiili, näib suure algkapitali nõude kehtima jätmine ebaproportsionaalne. Seepärast on asjakohane kehtestada e-raha teenuste jaoks väiksem algkapitali baasnõue, mis on paremini kooskõlas muude peamiste makseteenuste suhtes kohaldatava algkapitalinõudega, tagades samal ajal üldise õigusraamistiku osana piisavad usaldatavusnõuded. Ainult makse algatamise teenust osutavate makseasutuste suhtes kohaldatavad algkapitalinõuded peaksid seevastu jääma samaks, sest neid on rakendatud alles alates direktiivi (EL) 2015/2366 jõustumisest ning tõendid nende piisavuse kohta puuduvad. Kui makseasutus pakub rohkem kui üht makseteenust, tuleks selle asutuse suhtes kohaldada algkapitalinõuete kumulatsiooni reeglit.

(21) Jaemaksete sektori ärimudelite suure mitmekesisuse tõttu on põhjendatud anda võimalus kohaldada omavahendite arvutamiseks erinevaid meetodeid, kuid omavahendid ei tohi langeda alla asjaomase algkapitali taseme.

(22) Käesolevas direktiivis järgitakse sama käsitusviisi nagu direktiivis (EL) 2015/2366, millega lubati kombineeritud omavahendite nõuete arvutamiseks kasutada mitut meetodit, jättes teatava järelevalvealase kaalutlusõiguse, et tagada kõigile makseteenuse pakkujatele samade riskide ühetaoline käsitlemine. Enamiku ärimudelite puhul kõige sobivam ja enim rakendatud omavahendite arvutamise meetod on kasutada omavahendite nõuete arvutamiseks makseasutuse eelmise aasta maksemahtu. Nendel põhjustel ning järjepidevuse parandamiseks ja võrdsete võimaluste tagamiseks on asjakohane nõuda, et riiklikud pädevad asutused näeksid ette selle meetodi kasutamise. Liikmesriikide pädevatel asutustel peaks olema võimalik sellest põhimõttest kõrvale kalduda ja nõuda makseasutustelt muude meetodite kasutamist ärimudelite puhul, mille tulemuseks on väikese mahu, kuid suure väärtusega maksetehingud. Selliste ärimudelite puhul õiguskindluse ja suurima võimaliku selguse tagamiseks on asjakohane anda EBA-le õigus töötada välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu.

(23) Olenemata eesmärgist ühtlustada makseteenuseid osutavate makseasutuste suhtes kohaldatavaid usaldatavusnõudeid, on asjakohane võtta arvesse e-raha väljastamise äri eripära ja lubada e-raha väljastavatel makseasutustel kasutada omavahendite nõuete arvutamiseks sobivamat meetodit.

(24) Erinevalt krediidiasutuses hoitavatest hoiustest ei ole makseasutuses hoitavad makseteenuse kasutajate rahalised vahendid makseasutuse maksejõuetuse korral tavaliselt tagatud hoiuste tagamise skeemidega ega liidu pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse raamistikuga. Et kasutajate rahalised vahendid oleks makseasutuse maksejõuetuse korral kaitstud, tuleks makseasutustelt nõuda kasutajate rahaliste vahendite kaitsmist. Makseasutused peaksid saama täita makseteenuse kasutajate rahaliste vahendite kaitsmise nõuet, tagades, et niipea kui need rahalised vahendid saadakse, ei segata neid enam sellise füüsilise või juriidilise isiku rahaliste vahenditega, kes ei ole makseteenuse kasutaja, või hõlmates need rahalised vahendid liidus tegevusloa saanud kindlustusandja või krediidiasutuse välja antud kindlustuslepingu või samaväärse garantiiga. Kui makseasutus rakendab rahaliste vahendite kaitsmiseks nende eristatavuse võimalust, on asjakohane nõuda, et kõik makseteenuse kasutaja rahalised vahendid, mida makseasutus ei ole laekumise päevale järgneva tööpäeva lõpuks üle andnud makse saajale või üle kandnud makse saaja makseteenuse pakkujale või makseteenuse vahendajale, kelle kaudu rahalised vahendid makse saaja makseteenuse pakkujale üle kantakse, kas investeeritaks turvalistesse likviidsetesse madala riskiga varadesse või hoitaks krediidiasutuses või keskpangas eraldi kontol.

Liikmesriigid ja makseasutused peaksid samuti tagama, et makseteenuse kasutaja rahaliste vahendite arvelt ei rahuldata riigisisese õiguse kohaselt makseteenuse kasutaja huvides makseasutuse teiste võlausaldajate nõudeid, eelkõige maksejõuetuse korral. Maksejõuetusõigus ei ole kogu liidus täielikult ühtlustatud ja menetlused, mis tagavad, et makseteenuse kasutajaid käsitataks tagatud nõuetega võlausaldajatena, võivad liikmesriigiti erineda. Sellele vaatamata peaksid makseasutused saama kaitsta makseteenuse kasutajate rahalisi vahendeid, hoiustades neid krediidiasutuses eraldi kontol või oma päritoluliikmesriigist erineva liikmesriigi keskpangas. Kuna makseasutuste makseteenuse kasutajaid kaitseb üksnes maksejõuetusõigus, võib kuluda märkimisväärselt aega, enne kui pankrotivara realiseeritakse ja maksejõuetu makseasutuse makseteenuse kasutajad oma rahalised vahendid kätte saavad. Seetõttu tuleks makseteenuse kasutajaid enne makseasutusega lepingu sõlmimist ja enne kasutatavates kaitsemeetmetes oluliste muudatuste tegemist teavitada makseasutuse valitud kaitsemeetmetest ja kaitstud vahendite asukohast, sest see võib otseselt mõjutada makseteenuse kasutajate võimalust esitada makseasutuse maksejõuetuse korral nõue. Eelkõige peaks makseasutus makseteenuse kasutajat alati teavitama sellest, millise liikmesriigi maksejõuetusõigust kohaldatakse ja millises liikmesriigis tuleb makseasutuse maksejõuetuse korral nõue esitada.

(25) Kui sama makseasutus täidab maksetehingu nii maksja kui ka makse saaja jaoks ning maksjale antakse krediidiliin, on asjakohane kaitsta rahalisi vahendeid makse saaja kasuks, kui need vahendid on makse saaja nõue makseasutusele. Rahvusvahelised maksekaardisüsteemid arveldavad vahendeid tavaliselt netosummana, kusjuures tagasimaksed ja tagasinõuded arvatakse tavaliselt maha makseasutuse saadud brutosummast. Selle tulemusena võib makseasutus saada vähem rahalisi vahendeid, kui ta võlgneb oma makseteenuse kasutajatele. Et makseteenuse kasutajate nõuded makseasutusele oleksid kaitstud, peaks makseasutus alati tagama, et kaitstud rahaliste vahendite maht vastab makseteenuse kasutajate nõuetele.

(26) Arvestades raskusi, mida makseasutused on krediidiasutustes maksekontode avamisel ja pidamisel kohanud, peaks makseasutustel olema võimalik kaitsta makseteenuse kasutajate rahalisi vahendeid ka nii, et neid hoitakse keskpangas eraldi kontol, mis ei ole arvelduskonto. Sellise konto avamise üle peaks aga otsustama keskpank, tuginedes oma alusseadusele. Kui keskpank keeldub sellist kontot avamast, peab ta seda asjaomasele makseasutusele igakülgselt põhjendama. Et tagada võrdsed võimalused e-raha väljastamise teel makseteenuseid osutavatele makseasutustele ja muid teenuseid osutavatele makseasutustele, on asjakohane kasutajate rahaliste vahendite kaitsmiseks kohaldatavat korda võimalikult suurel määral ühtlustada, säilitades samal ajal e-raha eripära. Peale selle ei tohiks käesoleva direktiivi nõuded piirata määruse (EL) 2023/1114 nõuete kohaldamist seoses selliste rahaliste vahendite investeerimisega, mille e-raha tokenite emitendid on saanud e-raha tokenite eest. Samuti on asjakohane täpsustada, et käesolevas direktiivis sätestatud kaitsemeetmetega ei nõuta, et e-raha tokenitega tehtavaid maksetehinguid täitvad makseasutused e-raha tokeneid ise kaitseks. Käesolevas direktiivis sätestatud kaitsemeetodite kohaldamine e-raha tokenite suhtes oleks praktikas väga raskesti saavutatav ja ebaproportsionaalne.

Lisaks on määruses (EL) 2023/1114 juba nõutud, et krüptovarateenuse osutajad tagaksid oma klientide krüptovara, sealhulgas e-raha tokenite kaitse, võttes arvesse, et sellised tokenid on oma olemuselt nii krüptovara kui ka raha. See nõue ei piira käesolevas direktiivis sätestatud kaitsenõuete kohaldamist muude rahaliste vahendite kui e-raha tokenite suhtes. Märkimisväärne risk, millega makseasutused silmitsi seisavad, on kontsentratsioonirisk, eriti juhul, kui makseteenuse kasutajate rahalised vahendid on kaitstud vaid ühes krediidiasutuses. Seetõttu on oluline tagada, et makseasutused väldiksid asjakohasel juhul kontsentratsiooniriski nii palju kui võimalik. Sel põhjusel on asjakohane anda EBA-le õigus töötada välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et täpsustada asjaolusid, mille esinemisel on asjakohane vältida makseteenuse kasutajate rahaliste vahendite kaitsmisel kontsentratsiooniriski.

(27) Kui makseasutusele on antud otsese osalejana juurdepääs Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 98/26/EÜ[12] alusel määratud maksesüsteemile, sealhulgas keskpanga hallatavale maksesüsteemile, tuleks sellise maksesüsteemi arvelduskontol hoitavaid makseteenuse kasutajate rahalisi vahendeid pidada järelevalvenõuete täitmise eesmärgil kaitstuks, tingimusel et neid vahendeid ei segata ühegi sellise füüsilise või juriidilise isiku vahenditega, kes ei ole makseteenuse kasutajad. See on vajalik selle tagamiseks, et makseasutused, kes pakuvad oma makseteenuse kasutajatele kreeditkorralduse teenuseid, saaksid konkureerida teiste makseteenuse pakkujatega võrdsetel tingimustel, sealhulgas täites nõuet pakkuda eurodes välkkreeditkorralduste saatmise ja vastuvõtmise teenust kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2024/886[13]. Vastasel juhul satuksid need makseasutused ebasoodsasse konkurentsiolukorda, kuna neil tekiksid lisakulud, mis tulenevad vajadusest saada kas lisavahendid arvelduskontodel tõhusalt piisava likviidsuse tagamiseks, et hõlbustada väljaminevate ja sissetulevate maksete, sealhulgas välkmaksete katkematut töötlemist, või kindlustada arvelduskontodel hoitavad makseteenuse kasutajate rahalised vahendid. Lisaks põhinevad makseasutuste ärimudelid makseteenuste osutamisel ja seetõttu tuginevad nad maksete töötlemisel peamiselt oma klientide rahalistele vahenditele. Seda silmas pidades peaks makseasutustel olema võimalik kasutada turvaliselt ja ilma märkimisväärsete lisakuludeta makseteenuse kasutajate rahalisi vahendeid, et pakkuda oma määratud maksesüsteemis paiknevatele arvelduskontodele likviidsust.

---

12 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. mai 1998. aasta direktiiv 98/26/EÜ arvelduse lõplikkuse kohta makse- ja väärtpaberiarveldussüsteemides (EÜT L 166, 11.6.1998, lk 45, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1998/26/oj).

13 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. märtsi 2024. aasta määrus (EL) 2024/886, millega muudetakse määrusi (EL) nr 260/2012 ja (EL) 2021/1230 ning direktiive 98/26/EÜ ja (EL) 2015/2366 eurodes välkkreeditkorralduste osas (ELT L, 2024/886, 19.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/886/oj).

Makseasutus peaks maksete töötlemisel määratud maksesüsteemis vastutama oma makseteenuse kasutajate rahaliste vahendite nõuetekohase haldamise eest. Kui osa arvelduskontole laekuvast maksetehingust on tasu, mida makseasutus teenib oma makseteenuse kasutajatele osutatud teenuste eest, peaks makseasutus tagama, et selline tasu eraldatakse põhjendamatu viivituseta sellel arvelduskontol hoitavatest makseteenuse kasutajate rahalistest vahenditest. Et tagada makseteenuse kasutajate rahaliste vahendite piisav kaitse, tuleks käesoleva direktiivi kohastele kaitsenõuetele vastavaks pidada üksnes selliseid rahalisi vahendeid, mida hoitakse arvelduskontodel määratud maksesüsteemides, mille suhtes kohaldatakse Euroopa Keskpanga määrust (EL) 2025/1355[14] või maksete ja turuinfrastruktuuride komitee (CPMI) ja Rahvusvahelise Väärtpaberijärelevalve Organisatsiooni (IOSCO) avaldatud finantsturutaristute põhimõtetel põhinevat maksesüsteemide järelevaatamise riiklikku raamistikku. Selleks et tagada usaldatavusnõuete võrreldavus selles osas, kus makseteenuse kasutajate rahalisi vahendeid võib nende kaitsmiseks hoida, nimelt krediidiasutustes ja keskpankades, tuleks selliseid vahendeid, kui neid kasutatakse maksetehingute arveldamiseks, pidada kaitstuks üksnes määratud maksesüsteemide puhul, kus neid hoitakse lõpuks krediidiasutustes või keskpankades. EBA peaks töötama välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, milles täpsustatakse arvelduskontodel hoitavate makseteenuse kasutajate rahaliste vahendite eraldamise ja vastavusse viimise käsitus osana laiemast kaitsvast riskijuhtimisraamistikust.

[14] Euroopa Keskpanga 2. juuli 2025. aasta määrus (EL) 2025/1355 süsteemselt oluliste maksesüsteemide järelevaatamise kohta (EKP/2025/22) (ELT L, 2025/1355, 14.7.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2025/1355/oj).

Kui seda peetakse rahapoliitika ülekandemehhanismi või kogu finantssüsteemi usaldusväärsuse tagamiseks vajalikuks, peaks määratud maksesüsteemide käitajad saama kehtestada makseasutuse poolt arvelduskontol hoitavate rahaliste vahendite maksimaalse summa, mis on piisav väljaminevate ja sissetulevate maksete, sealhulgas välkkreeditkorralduste katkematuks töötlemiseks. Et määratud maksesüsteemides arvelduskontodel eraldi hoitavad makseteenuse kasutajate rahalised vahendid oleks makseasutuse maksejõuetuse korral kaitstud, peaksid liikmesriigid tagama, et nende rahaliste vahendite arvelt ei rahuldata riigisisese õiguse kohaselt makseteenuse kasutajate huvides makseasutuse teiste võlausaldajate nõudeid. Kui makseasutus kasutab makseteenuse kasutajate rahaliste vahendite kaitsmiseks kindlustusandja või krediidiasutuse välja antud kindlustuslepingut või samaväärset garantiid, peaks tal olema võimalik kasutada nii omaenda rahalisi vahendeid kui ka samal arvelduskontol hoitavaid makseteenuse kasutajate rahalisi vahendeid.

(28) Makseasutustel peaks olema võimalik tegeleda muu, käesoleva direktiiviga hõlmamata tegevusega, sealhulgas osutada halduslikke ja tihedalt seotud kõrvalteenuseid ning tegeleda maksesüsteemide käitamise või muu äritegevusega, mida reguleerivad kohaldatavad liidu ja riigisisesed õigusaktid, näiteks valuutavahetusteenused, hoidmisteenused, andmete säilitamine ja töötlemine, samuti krediidi andmine käesolevas direktiivis sätestatud tingimustel. Tuleb märkida, et need kõrvalteenused ei ole makseteenused ja nende piiriülese osutamise suhtes kohaldatakse vastuvõtvas liikmesriigis kehtivat õigust.

(29) Arvestades hoiustamise suuremaid riske, on asjakohane keelata makseteenuseid pakkuvatele makseasutustele hoiuste vastuvõtmine kasutajatelt ning panna neile kohustus kasutada kasutajatelt saadud rahalisi vahendeid ainult makseteenuste pakkumiseks. Rahalisi vahendeid, mille e-raha teenuseid pakkuvad makseasutused on saanud makseteenuste kasutajatelt, ei tohiks pidada hoiuseks ega muuks avalikkuselt kaasatud tagasimakstavaks vahendiks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2013/36/EL[15] artikli 9 tähenduses.

(30) Maksekontode muuks otstarbeks kui maksetehingute täitmiseks kasutamise riskide vähendamiseks on asjakohane täpsustada, et kui makseasutused osutavad ühte või mitut makseteenust, peaks neil igal juhul olema maksekontod, mida kasutatakse ainult maksetehingute tegemiseks.

(31) Teenus „osta kohe, maksa hiljem“ kujutab endast esmajoones tarbijakrediiditeenust ja seetõttu kohaldatakse selle suhtes tarbijakrediidiga seotud liidu õigusakte, eelkõige Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2023/2225[16]. Võttes arvesse, et teenus „osta kohe, maksa hiljem“ kujutab endast põhimõtteliselt krediidi andmist, ei tohiks seda pidada makseteenuseks. Teenust „osta kohe, maksa hiljem“ pakkuvate ettevõtjate suhtes kohaldatakse aga käesolevat direktiivi, kui nad pakuvad I lisas osutatud makseteenuseid.

---

15 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediidiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT L 176, 27.6.2013, lk 338, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/36/oj).

16 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. oktoobri 2023. aasta direktiiv (EL) 2023/2225, mis käsitleb tarbijakrediidilepinguid ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2008/48/EÜ (ELT L, 2023/2225, 30.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2225/oj).

(32) Makseasutustel peaks olema lubatud anda krediiti, kuid selle tegevuse suhtes tuleks kohaldada teatavaid rangeid tingimusi. Seetõttu on asjakohane reguleerida makseasutuste krediidiliinide vormis krediidi andmist ja krediitkaartide väljastamist, kui need teenused hõlbustavad makseteenuseid ja kui krediiti antakse kuni 12 kuuks, sealhulgas vaba tagasimaksega krediit. Asjakohane on lubada makseasutustel anda lühiajalist krediiti nende piiriülese tegevuse tõttu, tingimusel et krediiti refinantseeritakse peamiselt makseasutuse omavahenditest või kapitaliturgudelt saadud muude rahaliste vahenditega ja mitte vahenditega, mida makseasutus hoiab makseteenuse kasutajate nimel. See võimalus ei tohiks aga piirata direktiivi (EL) 2023/2225 ega liidu muude asjakohaste õigusaktide kohaldamist ega tarbijatele krediidi andmise tingimusi käsitlevate riigisiseste meetmete kohaldamist.

(33) Tagamaks et tõendeid käesolevas direktiivis sätestatud kohustuste täitmise kohta säilitatakse nõuetekohaselt mõistliku aja jooksul, tuleks nõuda, et makseasutused säilitaksid kõiki asjakohaseid dokumente vähemalt viis aastat. Isikuandmeid ei tohiks säilitada kauem, kui on selle eesmärgi saavutamiseks vajalik, ja kui makseasutuse luba on kehtetuks tunnistatud, ei tohiks andmeid säilitada kauem kui viis aastat pärast loa kehtetuks tunnistamist.

(34) Tagamaks et ettevõtja ei paku makseteenuseid ilma loata, on asjakohane nõuda, et kõik ettevõtjad, kes kavatsevad pakkuda makseteenuseid, taotleksid tegevusluba, välja arvatud juhul, kui käesolevas direktiivis on tegevusloa asemel ette nähtud registreerimine. Finantssüsteemi ja maksesüsteemide stabiilsuse ja terviklikkuse tagamiseks ning tarbijate kaitsmiseks peaksid sellised ettevõtjad olema asutatud liikmesriigis ja nende üle tuleks teha tõhusat järelevalvet. Need nõuded peaks hõlmama ka e-raha väljastavaid makseasutusi, võttes arvesse uusi usaldatavusriske, mis kaasnevad e-raha asutuste võimalusega emiteerida ka e-raha tokeneid. Selleks et e-raha väljastajate üle oleks võimalik teha tõhusat järelevalvet ja tagada kooskõla määrusega (EL) 2023/1114, tuleks nõuda, et need üksused oleksid asutatud liidus. E-raha tokenid on krüptovara liik, mille maht võib märkimisväärselt kasvada ja tekitada riske finantsstabiilsuse, rahapoliitika reaalmajandusse jõudmise või rahapoliitika iseseisvuse seisukohast.

(35) Selleks et vältida asutamisõiguse kuritarvitamist ja juhtumeid, kus makseasutus registreerib oma asukoha liikmesriigis, ilma et ta kavatseks selles liikmesriigis tegutseda, on asjakohane nõuda, et liikmesriigis tegevusluba taotlev makseasutus viiks vähemalt osa oma makseteenuste osutamisega seotud äritegevusest ellu selles liikmesriigis. Direktiiviga (EL) 2015/2366 kehtestatud kohustust, et makseasutus viiks osa oma äritegevusest ellu päritoluliikmesriigis, on tõlgendatud väga erinevalt, kusjuures mõned päritoluliikmesriigid nõuavad, et nende jurisdiktsioonis tuleb ellu viia suurem osa äritegevusest. „Osa“ peaks selles kontekstis osutama väiksemale mahule kui enamik asutuse äritegevusest, et makseasutuse piiriüleste teenuste osutamise vabaduse kasulik mõju jääks alles.

(36) Et tagada nõuetekohane järelevalve makseasutuse üle, kes tegeleb ka muu tegevusega kui makseteenuste osutamine, on asjakohane lubada riiklikel pädevatel asutustel vajaduse korral nõuda makseteenuste osutamiseks eraldi üksuse loomist. Pädeva asutuse sellises otsuses tuleks arvesse võtta võimalikku negatiivset mõju, mida muud äritegevust mõjutav sündmus võib avaldada makseasutuse rahanduslikule usaldusväärsusele, või võimalikku negatiivset mõju, mis tuleneb olukorrast, kus makseasutus ei saanud esitada oma maksetegevuse ja muu tegevuse kohta eraldi aruannet.

(37) Makseasutuste üle nõuetekohase ja pideva järelevalve tegemise ning täpse ja ajakohase teabe kättesaadavuse tagamiseks on asjakohane nõuda, et makseasutused teavitaksid liikmesriikide pädevaid asutusi oma äritegevuse kõigist muutustest, mis mõjutavad nende tegevusloa saamiseks esitatud teabe õigsust, sealhulgas täiendavatest agentidest või üksustest, kellele tegevus on edasi antud. Pädevad asutused peaksid kahtluse korral kontrollima, kas saadud teave on õige.

(38) Selleks et tagada makseasutustele tegevusloa andmise ühtne kord kogu liidus, on asjakohane sätestada ühtlustatud tingimused, mille alusel riiklikud pädevad asutused peaksid saama makseasutusele väljastatud tegevusloa kehtetuks tunnistada.

(39) Selleks et suurendada päritoluliikmesriikide pädevatelt asutustelt tegevusloaga või registreeritud makseasutuste, sealhulgas nende agentide ja filiaalide tegevuse läbipaistvust ning tagada liidus kõrgetasemeline tarbijakaitse, on vaja tagada üldsusele lihtne juurdepääs makseteenuseid pakkuvate ettevõtjate nimekirjale, kus on esitatud nendega seotud kaubamärgid, mis peaksid olema kantud avalikku riiklikku registrisse.

(40) Tagamaks et teave tegevusloaga või registreeritud makseasutuste või üksuste kohta, kellel on riigisisese õiguse alusel õigus pakkuda makseteenuseid, on kogu liidus kättesaadav, peaks EBA pidama keskregistrit, milles ta peaks avaldama makseteenuste pakkumiseks tegevusloaga või registreeritud ettevõtjate nimekirja. Kui sellega kaasneb isikuandmete töötlemine, on agentidena tegutsevate füüsiliste isikute kohta teabe avaldamine liidu tasandil vajalik, kindlustamaks et siseturul tegutsevad ainult volitatud agendid, ning seega on see makseteenuste siseturu tõrgeteta toimimise huvides. Liikmesriigid peaksid tagama, et andmed, mida nad asjaomaste ettevõtjate, sealhulgas nende agentide ja filiaalide kohta esitavad, on täpsed ja ajakohased ning et need edastatakse EBA-le põhjendamatu viivituseta ja võimaluse korral automaatselt. Seetõttu peaks EBA välja töötama regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et täpsustada sellise teabe edastamise meetodeid ja korda. Kõnealune regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu peaks tagama asjaomase teabe suure detailsuse ja ühtsuse. Kõnealuse regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu väljatöötamisel soovitatakse EBA-l arvesse võtta komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2019/411[17] kohaldamisel saadud kogemusi. Läbipaistvuse suurendamiseks on asjakohane, et edastatav teave sisaldaks kõigi pakutavate makseteenuste vastavaid kaubamärke. Isikuandmete avaldamine peaks toimuma kooskõlas kohaldatavate andmekaitsenormidega. Isikuandmete avaldamisel tuleks rakendada asjakohaseid andmekaitsemeetmeid, mis takistavad teabe edasist tahtmatut levitamist veebis.

---

[17] Komisjoni 29. novembri 2018. aasta delegeeritud määrus (EL) 2019/411, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2015/2366 regulatiivsete tehniliste standarditega ning kehtestatakse makseteenuste valdkonna elektroonilise keskregistri loomise, käitamise ja haldamise ning selles sisalduvale teabele juurdepääsu tehnilised nõuded (ELT L 73, 15.3.2019, lk 84, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/411/oj).

(41) Makse algatamise teenuse pakkujate ja kontoteabe teenuse pakkujate osutatavate teenuste läbipaistvuse ja nendest teadlikkuse suurendamiseks on asjakohane, et EBA peab masinloetavat nimekirja, mis sisaldab põhiteavet selliste ettevõtjate ja nende pakutavate teenuste kohta. Kõnealuses nimekirjas sisalduv teave peaks võimaldama makse algatamise teenuse pakkujad ja kontoteabe teenuse pakkujad üheselt tuvastada.

(42) Teenuste ulatuse suurendamiseks võib makseasutustel olla vaja kasutada üksusi, kes pakuvad makseteenuseid nende nimel, sealhulgas agente. Filiaalide kaudu saavad makseasutused kasutada asutamisõigust ka päritoluliikmesriigist erinevas vastuvõtvas liikmesriigis. Sellistel juhtudel on asjakohane, et makseasutus edastab riiklikule pädevale asutusele kogu asjakohase teabe agentide ja filiaalide kohta ning teavitab liikmesriigi pädevat asutust põhjendamatu viivituseta kõigist muudatustest. Lõppkasutajate jaoks läbipaistvuse tagamiseks on asjakohane ka see, et agendid, makseasutuse eest e-raha levitavad või tagastavad isikud või filiaalid, kes tegutsevad makseasutuse eest, teavitaksid sellest asjaolust makseteenuse kasutajaid. Lisaks ei tohiks selleks, et üksust saaks pidada agendiks, piisata üksnes sellest, et ta osaleb makseteenuse osutamises või viib ellu vaid mõnda kliendile suunatud tegevust. Makseasutuse agendiks tuleks pidada üksnes füüsilist või juriidilist isikut, kes tegutseb makseteenuste osutamisel makseasutuse nimel ja eest ning kes saab makseasutuse rahalisi vahendeid oma valdusse makseasutuse eest või kes on otseselt seotud makseasutuse makseteenuste osutamisega.

Selleks et tagada selgus ja usaldus makseteenuste osutamisel agentide kaudu, on keskse tähtsusega, et kliente teavitatakse selle makseteenuse pakkuja isikust, kelle teenuseid nad agendi kaudu saavad. Lisaks peaks e-raha väljastavatel makseasutustel olema lubatud e-raha levitada ja tagastada nende eest tegutsevate isikute kaudu, ilma et sellist levitamist või tagastamist peetaks makseteenuseks. Need isikud võivad kaasata teisi füüsilisi või juriidilisi isikuid. Neid isikuid ega muid isikuid, keda nad võivad kaasata, ei tohiks käsitada agentidena, välja arvatud juhul, kui nad osutavad makseteenuseid. E-raha levitamine peaks hõlmama ka e-raha omandavalt valdajalt e-raha vastu rahaliste vahendite saamist. Kui e-raha levitav isik, kes tegutseb makseasutuse eest, saab e-raha omandavalt valdajalt e-raha vastu rahalisi vahendeid, tuleks neid rahalisi vahendeid käsitada makseasutuse enda poolt vastuvõetutena, võttes arvesse, et kõnealune isik tegutseb makseasutuse eest. Makseasutus jääb lõplikult vastutavaks nende isikute eest, kui ta levitab või tagastab e-raha, rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise nõuete täitmise eest nende isikute kaudu elluviidavas tegevuses ning selle tagamise eest, et selliste levitajate suhtes kohaldatavad põhimõtted, protseduurid ja sisekontrollimeetmed on kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2024/1624[18]. Kui e-raha väljastav makseasutus kasutab agenti, ei tohiks see agent ise e-raha väljastada. E-raha peaks väljastama üksnes e-raha väljastamise tegevusloaga makseasutus.

[18] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. mai 2024. aasta määrus (EL) 2024/1624, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu ja terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist (ELT L, 2024/1624, 19.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1624/oj).

(43) Oma äritegevuse käigus võib makseasutustel olla vaja oma tööülesandeid edasi anda. Et tegevuse edasiandmine ei kahjustaks makseasutuse jätkuvat vastavust tegevusloa nõuetele või muudele käesoleva direktiivi kohaldatavatele nõuetele, on asjakohane nõuda makseasutuselt, et ta teavitaks riiklikke pädevaid asutusi põhjendamatu viivituseta oma kavatsusest tööülesandeid edasi anda ja kõigist muudatustest, mis on seotud nende üksuste kasutamisega, kellele tegevus on edasi antud.

(44) Tööülesannete edasiandmisest tulenevate riskide nõuetekohase maandamise tagamiseks on asjakohane nõuda, et makseasutused võtaksid mõistlikke meetmeid, millega tagatakse, et tegevuse edasiandmisega ei rikuta käesoleva direktiivi nõudeid. Makseasutused peaksid jääma täielikult vastutavaks oma töötajate või iga agendi või sellise üksuse tegevuse eest, kellele tegevus on edasi antud.

(45) Käesoleva direktiivi alusel vastu võetud riigisiseste õigusaktide tulemusliku täitmise tagamiseks peaksid liikmesriigid määrama pädevad asutused, kes vastutavad makseasutustele tegevusloa andmise ja nende järelevalve eest ning autoriseerimata makseteenuste uurimise eest. Liikmesriigid peaksid tagama, et kõnealustele pädevatele asutustele antakse kõik nende ülesannete nõuetekohaseks täitmiseks vajalikud volitused ja ressursid, sealhulgas selleks ettenähtud töötajad.

(46) Pädevatele asutustele antavad õigused peaksid hõlmama õigust võtta meetmeid autoriseerimata makseteenuste vastu, sealhulgas õigust uurida väidetavaid rikkumisi, eelkõige tegevusloa nõude rikkumisi, nõuda äritegevuse viivitamatut lõpetamist ja juba lõpule viidud toimingute viivitamatut ja täielikku arveldamist ning uurida määruse (EL) 2026/...[+] ja käesolevat direktiivi ülevõtvate riigisiseste õigusnormide rikkumisi. Selleks et pädevad asutused saaksid tulemuslikult tagada tegevusloa nõude täitmise ja makseasutuste üle nõuetekohaselt järelevalvet teha, on asjakohane anda neile asutustele uurimis- ja järelevalvevolitused ning võimalus määrata oma ülesannete täitmiseks vajalikke karistusi ja meetmeid või algatada selliste karistuste või meetmete määramiseks haldus- või kohtumenetlusi. Samal põhjusel on asjakohane anda pädevatele asutustele õigus nõuda teavet, teha kohapealseid kontrolle, otsida läbi äriruume ja eravaldusi, abirajatisi, vallasvara ja isikuid ning anda välja soovitusi, suuniseid ja siduvaid haldusotsuseid. Liikmesriigid peaksid sätestama makseasutuse tegevusloa peatamise või kehtetuks tunnistamise kohta riigisisesed käesoleva direktiivi sätete kohaselt ühtlustatud sätted. Liikmesriigid peaksid andma oma pädevatele asutustele õiguse kehtestada halduskaristusi ja meetmeid, mille spetsiaalne eesmärk on makseteenuste osutamise järelevalvet või selliste teenuste osutamist käsitlevate sätete rikkumine lõpetada.

[+] ELT: palun sisestada dokumendis ST 8543/26 (2023/0210 (COD)) sisalduva määruse number.

(47) Makseteenuste sektori võimalike ärimudelite mitmekesisuse tõttu on asjakohane lubada järelevalves teatavat kaalutlusõigust, et tagada kõigis liikmesriikides samade riskide ühetaoline käsitlemine.

(48) Kui pädevad asutused teevad järelevalvet selle üle, kas makseasutused täidavad oma kohustusi, peaksid nad oma järelevalvevolituste kasutamisel austama põhiõigusi, sealhulgas õigust eraelu puutumatusele. Ilma et see piiraks sõltumatu asutuse (riiklik andmekaitseasutus) kontrolli ning kooskõlas Euroopa Liidu põhiõiguste hartaga peaksid liikmesriigid kehtestama asjakohased ja tulemuslikud kaitsemeetmed, kui on oht, et pädeva asutuse järelevalvevolituste kasutamine võib viia kuritarvituste ja omavolini, mille puhul on tegemist kõnealuste õiguste tõsise rikkumisega, sealhulgas kehtestama selleks asjakohasel juhul nõude taotleda asjaomase liikmesriigi õigusasutustelt eelnevat luba.

(49) Üksikisikute ja ettevõtjate õiguste kaitse tagamiseks peaksid liikmesriigid tagama, et kõikidele isikutele, kes töötavad või on töötanud pädevates asutustes, kehtib ametisaladuse hoidmise kohustus.

(50) Teatavate makseasutuste tegevus ulatub üle piiride ja puudutab erinevaid pädevaid asutusi, samuti EBAt, Euroopa Keskpanka ja riikide keskpanku kui rahandus- ja järelevalveasutusi. Seetõttu on asjakohane näha ette nende tulemuslik koostöö ja teabevahetus. Teabe jagamise kord peaks olema täielikus vastavuses Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrustes (EL) 2016/679[19] ja (EL) 2018/1725[20] sätestatud andmekaitsenormidega.

(51) Kui pädevate asutuste piiriüleses koostöös tekivad lahkarvamused, peaks neil pädevatel asutustel olema võimalik paluda abi EBA-lt, kes peaks langetama otsuse põhjendamatu viivituseta. Samuti peaks EBA-l olema võimalik omal algatusel aidata pädevaid asutusi kokkuleppele jõudmisel.

---

[19] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrus (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) (ELT L 119, 4.5.2016, lk 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj).

[20] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2018. aasta määrus (EL) 2018/1725, mis käsitleb füüsiliste isikute kaitset isikuandmete töötlemisel liidu institutsioonides, organites ja asutustes ning isikuandmete vaba liikumist, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 45/2001 ja otsus nr 1247/2002/EÜ (ELT L 295, 21.11.2018, lk 39, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj).

(52) Asutamisõigust või teenuste osutamise vabadust kasutav makseasutus peaks andma päritoluliikmesriigi pädevale asutusele kogu asjakohase teabe oma äritegevuse kohta ja teatama sellele pädevale asutusele, millistes liikmesriikides ta kavatseb tegutseda, kas ta kavatseb kasutada filiaale või agente ning kas tal on plaanis tegevust edasi anda. Kui makseasutus kavatseb e-raha levitada või võimaldada selle tagastamist teises liikmesriigis füüsilise või juriidilise isiku kaudu, tuleks kohaldada ka vastavat teadet, mis on kohandatud selliste isikute eripära arvestades. Kuigi selliste e-raha levitavate või selle tagastamist võimaldavate füüsiliste või juriidiliste isikute suhtes ei kohaldata käesoleva direktiivi kohaseid registreerimisnõudeid, on asjakohane tagada, et sellise piiriülese tegevusega seotud teave edastatakse makseasutuse poolt päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele ja saadetakse edasi vastuvõtva liikmesriigi pädevatele asutustele nende koostöö raames.

(53) Pädevate asutuste koostöö ja makseasutuste tõhusa järelevalve hõlbustamiseks asutamisõiguse või teenuste osutamise vabaduse kasutamise kontekstis on asjakohane, et päritoluliikmesriigi pädevad asutused edastavad teabe vastuvõtvale liikmesriigile. Nn kolmnurksüsteemi (ingl *triangular passporting*) puhul, kus riigis A tegevusloa saanud makseasutus kasutab riigis B makseteenuste pakkumiseks vahendajat, näiteks agenti või filiaali, mis asub riigis C, tuleks vastuvõtva liikmesriigina käsitada seda liikmesriiki, kus teenuseid lõppkasutajatele osutatakse. Võttes arvesse pädevate asutuste piiriüleses koostöös esinevaid raskusi, on asjakohane anda EBA-le õigus töötada välja koostööd ja teabevahetust käsitlevate regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, võttes arvesse komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2017/2055[21] kohaldamisel saadud kogemusi.

[21] Komisjoni 23. juuni 2017. aasta delegeeritud määrus (EL) 2017/2055, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2015/2366 regulatiivsete tehniliste standarditega, et reguleerida pädevate asutuste koostööd ja teabevahetust seoses makseasutuste asutamisõiguse ja teenuste osutamise vabaduse kasutamisega (ELT L 294, 11.11.2017, lk 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2017/2055/oj).

(54) Liikmesriikidel peaks olema võimalik nõuda, et nende territooriumil tegutsevad makseasutused, kelle peakontor asub teises liikmesriigis, annavad neile teabe või statistilistel eesmärkidel korrapäraselt aru oma tegevuse kohta nende territooriumil. Kui need makseasutused tegutsevad asutamisõiguse alusel, peaks vastuvõtva liikmesriigi pädevatel asutustel olema võimalik nõuda, et seda teavet kasutataks ka määruse (EL) 2026/…[+] nõuetele vastavuse kontrollimiseks. Sama peaks kehtima ka siis, kui registrijärgne asukoht ei ole vastuvõtvas liikmesriigis ja makseasutus osutab vastuvõtvas liikmesriigis teenuseid teenuste osutamise vabaduse alusel. Selleks et lihtsustada pädevate asutuste jaoks järelevalve tegemist agentide või filiaalide võrgustike üle, on asjakohane, et liikmesriigid, kus tegutsevad agendid või filiaalid, saaksid nõuda, et emaettevõtjana tegutsev makseasutus määraks nende territooriumil keskse kontaktpunkti. Kui liikmesriik sellise nõude kehtestab, peaks iga makseasutus määrama igas liikmesriigis ainult ühe keskse kontaktpunkti. Nõue määrata keskne kontaktpunkt peaks olema proportsionaalne eesmärgiga saavutada piisav teabevahetus ja teabe esitamine määruse (EL) 2026/…[+] asjakohaste sätete järgimise kohta vastuvõtvas liikmesriigis.

[+] ELT: palun sisestada dokumendis ST 8543/26 (2023/0210 (COD)) sisalduva määruse number.

(55) Eriolukorras, kui on vaja võtta viivitamata meetmeid, et tegeleda tõsise ohuga makseteenuse kasutajate kollektiivsetele huvidele vastuvõtvas liikmesriigis, sealhulgas seoses suuremahulise pettusega, peaks vastuvõtva liikmesriigi pädevatel asutustel olema võimalik võtta ettevaatusmeetmeid paralleelselt vastuvõtva ja päritoluliikmesriigi pädevate asutuste vahelise piiriülese koostööga ning kuni päritoluliikmesriigi pädevad asutused võtavad meetmeid. Nimetatud meetmed peaksid olema asjakohased, oma eesmärgiga proportsionaalsed, mittediskrimineerivad ning ajutised. Kõik meetmed peaksid olema igakülgselt põhjendatud. Asjaomase makseasutuse päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi ja muid asjaomaseid asutusi, sealhulgas komisjoni ja EBAt, tuleks sellest eelnevalt, või kui see ei ole konkreetse eriolukorra tõttu võimalik, siis põhjendamatu viivituseta teavitada.

(56) Oluline on tagada, et kõigi üksuste suhtes, kes pakuvad makseteenust, kehtivad teatavad minimaalsed õiguslikud ja regulatiivsed nõuded. Seega on soovitav kehtestada nõue registreerida kõigi makseteenust pakkuvate isikute nimi ja asukoht; see hõlmab ka üksusi, mis ei vasta kõigile makseasutuse tegevusloa saamise tingimustele, eelkõige mõned väikesed makseasutused. Selline käsitus on oma loogika poolest kooskõlas rahapesuvastase töökonna 14. soovitusega: luua mehhanism, mis võimaldab käsitada makseteenuse pakkujat makseasutusena ka juhul, kui ta ei vasta kõigile kõnealuses soovituses loetletud tingimustele. Selleks peaksid liikmesriigid kandma need üksused makseasutuste registrisse, isegi kui nad on vabastatud kõigi või osa tegevusloa saamise tingimuste täitmisest. Siiski on väga oluline kohaldada tegevusloa saamise nõudest vabastamise võimaluse suhtes rangeid, maksetehingute väärtusega seotud tingimusi. Sellist vabastust kasutavatel üksustel ei peaks olema õigust kasutada asutamisõigust ega teenuste osutamise vabadust, samuti ei tohiks nad maksesüsteemis osalejana neid õigusi kaudselt kasutada.

(57) Väikestele makseasutustele tehtavate võimalike vabastuste läbipaistvuse tagamiseks on asjakohane nõuda, et liikmesriigid teavitaksid sellistest vabastustest komisjoni.

(58) Pidades silmas tegevuse eripära ja kontoteabe teenuse osutamisega seotud riske, on asjakohane näha kontoteabe teenuse pakkujatele ette spetsiaalne usaldatavusnõuete täitmise kord. Selle korra raames ei tuleks nõuda täiemahulist tegevusloa andmise menetlust, vaid kasutada leebemat registreerimise nõuet, mille puhul lisatakse dokumendid ja teave, mis aitavad pädeval asutusel järelevalvet teha. Kontoteabe teenuse pakkujatel peaks olema lubatud osutada teenuseid piiriüleselt tegevusloa taotlemise sätete alusel.

(59) Sularaha kättesaadavuse parandamiseks peaks jaemüüjatel olema lubatud pakkuda füüsilistes kauplustes sularaha väljavõtmise teenust isegi siis, kui klient ei osta midagi, ilma et nad peaksid selleks saama makseteenuse pakkuja tegevusloa või end sellena registreerima või olema makseasutuse agent. Niisuguse sularaha väljavõtmise teenuse puhul peaks kehtima kohustus avalikustada igasugune kliendilt võetav tasu. Jaemüüjad peaksid teenust osutama vabatahtlikkuse alusel ja see peaks sõltuma sellest, kas jaemüüja käsutuses on sularaha. Maksetehingu suhtes, mille kaudu jaemüüja osutab sularahateenust, tuleks kohaldada kliendi tugevat autentimist. Selleks et vältida ebaausat konkurentsi maksekontosid mitteteenindavate sularahaautomaatide käitajate ja ilma ostuta sularaha väljavõtmist pakkuvate jaemüüjate vahel ning tagada, et kauplustes sularaha kiiresti otsa ei saaks, on asjakohane kehtestada väljavõtmise kohta ülempiir 150 eurot või sellega samaväärne summa omavääringus. Liikmesriikidel peaks samuti olema võimalik kehtestada madalam limiit, mis ei ole vähem kui 100 eurot, võttes arvesse riiklikku eripära, nagu sularaha kättesaadavuse tase liikmesriigis ja konkreetsed riiklikud rahapesuvastase võitluse riskid. Selleks et vältida kindlaksmääratud tehingulimiidi kuritarvitamist ning tagada piisav kaitse rahapesu ja terrorismi rahastamise riskide eest, peaks liikmesriikidel olema ka võimalik kehtestada jaekauplustes sularaha väljastamise teenusele iga maksekonto kohta päevane väljavõtmise limiit. Kindlaksmääratud limiitide rakendamise eest peaks vastutama maksja kontot haldav makseteenuse pakkuja.

(60) Direktiivide 2007/64/EÜ ja (EL) 2015/2366 kohaldamisalast jäeti tinglikult välja makseteenused, mida pakuvad teatavad sularahaautomaatide käitajad. Selle väljajätmisega stimuleeriti paljudes liikmesriikides, eelkõige väikese asustustihedusega piirkondades, pankade sularahaautomaate täiendavate sularahaautomaaditeenuste kasvu. Selle väljajätmise kohaldamine on aga keeruliseks osutunud, sest on ebaselge, milliseid üksusi see hõlmab. Selle probleemi lahendamiseks on asjakohane selgitada, et varem välja jäetud sularahaautomaatide käitajad on need, kes ei teeninda maksekontosid ja kelle tegevus ei hõlma ühtegi käesoleva direktiivi I lisas loetletud makseteenust, eelkõige kõnealuse lisa punktis 1 osutatud teenust. Võttes arvesse selliste sularahaautomaatide käitajate tegevusega kaasnevaid piiratud riske, on nende kohaldamisalast täieliku väljajätmise asemel asjakohane kohaldada nende suhtes registreerimiskorda, mis on kohandatud nendega seotud konkreetsete riskidega. Lisaks peaks nõuetekohase rakendamise tagamiseks olema võimalik registreerimisest keelduda või registreering kehtetuks tunnistada, kui pädevad asutused leiavad, et sularahaautomaatide käitaja ei vasta käesolevas direktiivis sätestatud nõuetele. Sellistel juhtudel peaksid pädevad asutused asjaomast sularahaautomaatide käitajat teavitama ja oma otsust põhjendama.

(61) Sageli ei pidanud teenusepakkujad, kes soovisid kasutada direktiivi (EL) 2015/2366 kohaldamisalast väljajätmist, nõu oma ametiasutustega küsimuses, kas nende tegevus kuulub direktiivi kohaldamisalasse, vaid lähtusid omaenda hinnangust. See on viinud teatavate väljajätmiste erineva kohaldamiseni liikmesriikides. Tundub ka, et makseteenuse pakkujad on mõningaid väljajätmisi kasutanud oma ärimudelite ümberkujundamiseks selliselt, et nende pakutavad makseteenused jääksid direktiivi kohaldamisalast välja. See võib suurendada makseteenuse kasutajate jaoks riske ja seada siseturul makseteenuse pakkujad ebavõrdsesse olukorda. Seetõttu peaksid teenusepakkujad olema kohustatud teavitama asjakohasest tegevusest pädevaid asutusi, et pädevad asutused saaksid anda hinnangu, kas käesoleva direktiivi asjaomaste sätete nõuded on täidetud, ning tagada normide ühtse tõlgendamise kogu siseturul. Eelkõige tuleks kõigi piirmäära järgimisel põhinevate väljajätmiste puhul näha ette teavitamismenetlus, et tagada vastavus konkreetsetele nõuetele. Lisaks sellele on oluline lisada võimalus nõuda, et potentsiaalsed makseteenuse pakkujad teavitaksid pädevaid asutusi tegevusest, mida nad pakuvad piiratud võrgus määruses (EL) 2026/…[+] sätestatud kriteeriumide alusel, kui maksetehingute väärtus ületab teatavat piirmäära. Pädevad asutused peaksid hindama, kas teada antud tegevust võib pidada piiratud võrgus pakutavaks tegevuseks, et teha kindlaks, kas selline tegevus tuleks kohaldamisalast välja jätta.

[+] ELT: palun sisestada dokumendis ST 8543/26 (2023/0210 (COD)) sisalduva määruse number.

(62) Et võtta arvesse inflatsiooni, peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte käesolevas direktiivis osutatud summade ajakohastamiseks. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil, ja et kõnealused konsultatsioonid viidaks läbi kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes[22] sätestatud põhimõtetega. Eelkõige selleks, et tagada delegeeritud õigusaktide ettevalmistamises võrdne osalemine, saavad Euroopa Parlament ja nõukogu kõik dokumendid liikmesriikide ekspertidega samal ajal ning nende ekspertidel on pidev juurdepääs komisjoni eksperdirühmade koosolekutele, millel arutatakse delegeeritud õigusaktide ettevalmistamist.

(63) Kohaldatavate nõuete järjepideva kohaldamise tagamiseks peaks komisjonil olema võimalik tugineda EBA asjatundlikkusele ja toetusele ning EBA-le tuleks anda ülesanne töötada välja suuniseid ja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõusid. Komisjonile tuleks anda pädevus need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud vastu võtta. Need ülesanded on täielikult kooskõlas EBA rolli ja ülesannetega, mis on sätestatud määruses (EL) nr 1093/2010.

(64) Kuna käesoleva direktiivi eesmärki, nimelt ühtse makseteenuste siseturu edasist lõimimist, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, sest see nõuab praegu liikmesriikide õigussüsteemides kehtivate erinevate õigusnormide ühtlustamist, küll aga saab seda paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.

---

[22] ELT L 123, 12.5.2016, lk 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

(65) Käesolev direktiiv ei hõlma maksesüsteemide, makseskeemide või maksekokkulepete tegevusloa nõudeid, võttes arvesse vajadust vältida kattumist eurosüsteemi järelevalveraamistikuga, mida kohaldatakse jaemaksesüsteemide, sealhulgas süsteemselt oluliste maksesüsteemide ja muude süsteemide suhtes, samuti eurosüsteemi uue PISA raamistikuga ja liikmesriikide keskpankade tehtava järelevalvega. Ka ei hõlma käesoleva direktiivi kohaldamisala tehniliste teenuste osutamist, sealhulgas digirahakottide (välja arvatud ettemaksu elektronrahakotid, näiteks eraldatud rahastamis- ja makseetappidega rahakotid) töötlemist või kasutamist. Arvestades aga maksete sektoris tehtavate uuenduste tempot ja võimalikku uute riskide ilmnemist, on vaja, et komisjon pööraks käesoleva direktiivi läbivaatamisel sellele arengule erilist tähelepanu ja hindaks, kas käesoleva direktiivi kohaldamisala tuleks laiendada, et hõlmata uusi teenuseid ja üksusi.

(66) Õiguskindluse huvides on asjakohane kehtestada üleminekukord, mille kohaselt ettevõtjad, kes enne käesoleva direktiivi jõustumist on alustanud makseasutusena tegevust kooskõlas riigisiseste õigusnormidega, millega võetakse üle direktiiv (EL) 2015/2366, võivad jätkata seda tegevust asjaomases liikmesriigis kindlaksmääratud aja jooksul.

(67) Õiguskindluse huvides on asjakohane kehtestada üleminekukord, mis võimaldab e-raha asutustel, kes on alustanud tegevust kooskõlas direktiivi 2009/110/EÜ ülevõtmiseks vastuvõetud riigisiseste õigusaktidega, jätkata seda tegevust asjaomases liikmesriigis kindlaksmääratud aja jooksul. Kõnealune aeg peaks olema pikem e-raha asutuste puhul, kelle suhtes kohaldatakse direktiivi 2009/110/EÜ artiklis 9 sätestatud erandit.

(68) Kooskõlas parema õigusloome põhimõtetega tuleks käesolev direktiiv läbi vaadata, et teha kindlaks direktiivi tulemuslikkus ja tõhusus selle eesmärkide saavutamisel. Läbivaatamine peaks toimuma piisava ajavahemiku järel pärast käesoleva direktiivi jõustumist, et oleks piisavalt tõendeid, millele läbivaatamisel tugineda. Sobivaks perioodiks peetakse seitset aastat. Kuigi läbivaatamisel tuleks käsitleda kogu direktiivi, tuleks erilist tähelepanu pöörata teatavatele teemadele, nimelt käesoleva direktiivi alusel tegevusloa saanud makseteenuse pakkujate arvule ja turuosale ning makseasutuste poolt makseteenuse kasutajate rahaliste vahendite kaitsele, mida võivad mõjutada muudatused, mida Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga (EL) 2026/804[23] tehti Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/49/EL[24]. Mis puudutab käesoleva direktiivi kohaldamisala, on asjakohane korraldada selle läbivaatamine varem, kolme aasta jooksul pärast direktiivi jõustumist, võttes arvesse selle teema tähtsust määruses (EL) 2022/2554. Kohaldamisala läbivaatamise käigus tuleks kaaluda nii hõlmatud makseteenuste loetelu võimalikku laiendamist, et lisada sellised teenused nagu maksesüsteemide ja makseskeemide kaudu osutatavad teenused, kui ka praegu välja jäetud tehniliste teenuste võimalikku kohaldamisalasse lisamist, näiteks digirahakottide, välja arvatud ettemaksu elektronrahakottide, näiteks eraldatud rahastamis- ja makseetappidega rahakottide, töötlemine või kasutamine.

---

[23] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. märtsi 2026. aasta direktiiv (EL) 2026/804, millega muudetakse direktiivi 2014/49/EL seoses hoiuste kaitse ulatuse, hoiuste tagamise skeemide rahaliste vahendite kasutamise, piiriülese koostöö ja läbipaistvusega (ELT L, 2026/804, 20.4.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2026/804/oj).

[24] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta direktiiv 2014/49/EL hoiuste tagamise skeemide kohta (ELT L 173, 12.6.2014, lk 149, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/49/oj).

(69) Määruses (EL) 2023/1114 on sätestatud, et teatavatel äriühingutel, kelle suhtes kohaldatakse finantsteenuseid käsitlevaid liidu seadusandlikke akte, peaks olema lubatud osutada kõiki või mõnesid krüptovarateenuseid ilma, et nad peaksid saama krüptovarateenuse osutaja tegevusloa, kui nad esitavad oma pädevatele asutustele teatava teabe enne kõnealuste teenuste esmakordset osutamist. Selleks et koostada nende äriühingute täielik loetelu, on vaja muuta määrust (EL) 2023/1114 ja näha ette, et käesoleva direktiivi alusel tegevusloa saanud makseasutustel peaks olema võimalik osutada e-raha tokenitega seotud krüptovarateenuseid makseteenuste osutamise eesmärgil, kui selliseid krüptovarateenuseid peetakse nende makseteenustega samaväärseks.

(70) Kuna direktiivi 2009/110/EÜ ja direktiivi (EL) 2015/2366 tuleb teha palju muudatusi, on asjakohane tunnistada mõlemad direktiivid kehtetuks ja asendada need käesoleva direktiiviga.

(71) Kogu käesoleva direktiivi kontekstis toimuv isikuandmete töötlemine peab olema kooskõlas määrustega (EL) 2016/679 ja (EL) 2018/1725. Seetõttu vastutavad käesoleva direktiivi raames tehtava isikuandmete töötlemise järelevalve eest kõnealuste määruste kohased järelevalveasutused. Käesoleva direktiivi ülevõtmisel peaksid liikmesriigid tagama, et riigisisesed õigusaktid hõlmavad isikuandmete töötlemiseks asjakohaseid andmekaitsemeetmeid.

(72) Liikmesriikide puhul, kelle rahaühik ei ole euro, tuleb käesolevas direktiivis esinevaid viiteid eurodes väljendatud summadele käsitada asjaomase liikmesriigi kindlaks määratud ekvivalentse summana asjaomase liikmesriigi vääringus.

(73) Euroopa Andmekaitseinspektoriga konsulteeriti kooskõlas määruse (EL) 2018/1725 artikli 42 lõikega 1 ning ta esitas arvamuse 22. augustil 2023[25],

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

[25] ELT C, C/2023/1019, 16.11.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/1019/oj.

I JAOTIS
REGULEERIMISESE, KOHALDAMISALA JA MÕISTED

Artikkel 1

Reguleerimisese ja kohaldamisala

1. Käesoleva direktiiviga kehtestatakse õigusnormid, mis käsitlevad järgmist:

   a) makseasutuste võimalus osutada liidus makseteenuseid;

   b) järelevalvevolitused ja vahendid makseasutuste üle järelevalve tegemiseks.

2. Liikmesriigid võivad vabastada direktiivi 2013/36/EL artikli 2 lõike 5 punktides 4–23 osutatud asutused käesoleva direktiivi kõigi sätete või mõne sätte nõuete täitmisest.

3. Käesolevat direktiivi, välja arvatud selle artikleid 37 ja 38, ei kohaldata määruse (EL) 2026/...[+] artikli 2 lõikes 3 sätestatud teenuste ja maksetehingute suhtes.

[+] ELT: palun sisestada dokumendis ST 8543/26 (2023/0210 (COD)) sisalduva määruse number.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse määruse (EL) 2026/...[+] artiklis 3 sätestatud mõisteid.

Samuti kasutatakse järgmisi mõisteid:

1) „IKT-teenused“ – määruse (EL) 2022/2554 artikli 3 punktis 21 määratletud IKT-teenused;

2) „omavahendid“ – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 118 määratletud omavahendid, mille puhul vähemalt 75 % esimese taseme omavahenditest moodustavad esimese taseme põhiomavahendid, nagu on osutatud kõnealuse määruse artiklis 50, ning teise taseme omavahendid on võrdsed ühe kolmandikuga esimese taseme omavahenditest või sellest väiksemad;

3) „kasutuses oleva e-raha keskmine näitaja” – väljastatud e-rahaga seotud rahaliste kohustuste keskmine üldsumma iga kalendripäeva lõpus eelneva kuue kalendrikuu jooksul, mida arvestatakse iga kalendrikuu esimesel kalendripäeval ja mis kehtib kõnealusel kalendrikuul.

[+] ELT: palun sisestada dokumendis ST 8543/26 (2023/0210 (COD)) sisalduva määruse number.

II JAOTIS
MAKSEASUTUSED

I peatükk
Tegevusluba ja järelevalve

1. JAGU
ÜLDSÄTTED

Artikkel 3

Tegevusloa taotlemine

1. Liikmesriigid nõuavad, et ettevõtjad, välja arvatud määruse (EL) 2026/…[+] artikli 2 lõike 1 punktides a, b, d ja e osutatud ettevõtjad ning välja arvatud füüsilised või juriidilised isikud, kelle suhtes kohaldatakse käesoleva direktiivi artiklite 33, 35, 36 ja 37 kohast vabastust, kes kavatsevad osutada käesoleva direktiivi I lisas nimetatud makseteenuseid, taotleksid nende teenuste osutamiseks päritoluliikmesriigi pädevatelt asutustelt tegevusluba.

[+] ELT: palun sisestada dokumendis ST 8543/26 (2023/0210 (COD)) sisalduva määruse number.

2. Lõikes 1 osutatud tegevusluba on nõutav ainult nende makseteenuste jaoks, mida makseasutuse tegevusloa taotleja ka tegelikult kavatseb pakkuda.

3. Liikmesriigid tagavad, et makseasutuse tegevusloa taotleja esitab päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele tegevusloa taotluse koos järgmisega:

a) tegevusprogramm, milles eelkõige kirjeldatakse kavandatavate makseteenuste liike;

b) äriplaan koos esimese kolme majandusaasta prognoositava eelarve kalkulatsiooniga, mis tõendab, et makseasutuse tegevusloa taotleja suudab rakendada usaldusväärseks tegutsemiseks kohaseid ja proportsionaalseid süsteeme, vahendeid ning menetlusi;

c) tõendid selle kohta, et makseasutuse tegevusloa taotlejal on artiklis 5 sätestatud algkapital;

d) makseasutuse tegevusloa taotleja puhul, kes kavatseb osutada I lisa punktides 1–5 ja 8 osutatud makseteenuseid, makseteenuse kasutaja rahaliste vahendite kaitseks artikli 9 kohaselt võetud meetmete kirjeldus;

e) makseasutuse tegevusloa taotleja juhtimiskorra ja sisekontrollimehhanismi, sealhulgas haldus-, riskijuhtimis- ja raamatupidamismenetluste ning makseasutuse tegevusloa taotleja määruse (EL) 2022/2554 artiklites 6 ja 7 osutatud IKT-teenuste kasutamise lepingute kirjeldus, mis tõendab, et nimetatud juhtimiskord, sisekontrollimehhanism ja lepingud IKT-teenuste kasutamiseks on proportsionaalsed, asjakohased, kindlad ja piisavad;

f) turvaintsidentide ja turvalisusega seotud kliendikaebuste seire ja lahendamise ning nende suhtes meetmete võtmise korra kirjeldus, sealhulgas intsidentidest teavitamise korra kirjeldus, milles võetakse arvesse makseasutuse teavitamiskohustust, mis on sätestatud määruse (EL) 2022/2554 III peatükis;

g) tundlikele makseandmetele juurdepääsu registreerimise, seire, jälgimise ja piiramise protsessi kirjeldus;

h) talitluspidevuse tagamise korra kirjeldus, mis hõlmab oluliste toimingute loetelu, IKT talitluspidevuse kavade ning IKT reageerimis- ja taastekavade kirjeldust ning selliste IKT talitluspidevuse kavade ja IKT reageerimis- ja taastekavade määruse (EL) 2022/2554 artikli 11 lõikes 6 nõutud asjakohasuse ja tõhususe korrapärase testimise ja läbivaatamise menetluse kirjeldust;

i) turvapoliitika dokument, sealhulgas

i) üksikasjalik riskihinnang makseasutuse tegevusloa taotleja makseteenuste kohta ning

ii) nende turvalisuskontrolli ja riskide maandamise meetmete kirjeldus, mida võetakse makseteenuse kasutajatele piisava kaitse pakkumiseks kindlaks tehtud riskide, sealhulgas pettuse ning tundlike ja isikuandmete ebaseadusliku kasutamise eest;

j) makseasutuse tegevusloa taotleja puhul, kes peab täitma rahapesu ja terrorismi rahastamise vastu võitlemisega seonduvaid kohustusi vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL) 2023/1113[26] ning määrusele (EL) 2024/1624, ülevaade sisekontrollimehhanismist, mille makseasutuse tegevusloa taotleja on kehtestanud nende määruste järgimiseks;

k) makseasutuse tegevusloa taotleja organisatsioonilise struktuuri kirjeldus, mis kohaldataval juhul hõlmab järgmise kirjeldust:

i) agentide ja filiaalide kavandatud kasutamise kord;

ii) kontrollid, mida makseasutuse tegevusloa taotleja kohustub vähemalt kord aastas nende agentide või filiaalide suhtes kohapeal ja mujal tegema;

iii) tegevuse edasiandmise kord;

iv) makseasutuse tegevusloa taotleja osalemine riigisisestes või rahvusvahelistes maksesüsteemides;

---

[26] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. mai 2023. aasta määrus (EL) 2023/1113, mis käsitleb rahaülekannetes ja teatavates krüptovaraülekannetes edastatavat teavet ning millega muudetakse direktiivi (EL) 2015/849 (ELT L 150, 9.6.2023, lk 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1113/oj).

l) andmed isikute kohta, kellel on makseasutuse tegevusloa taotlejas otseselt või kaudselt oluline osalus määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punkti 36 tähenduses, nende osaluse suurus ning tõendid nende sobivuse kohta makseasutuse tegevusloa taotleja kindla ja usaldusväärse juhtimise tagamiseks;

m) andmed makseasutuse tegevusloa taotleja juhtide ja selle juhtimise eest vastutavate isikute kohta ja vajaduse korral

i) andmed makseasutuse tegevusloa taotleja makseteenustega seotud tegevuse eest vastutavate isikute kohta;

ii) tõendid selle kohta, et makseasutuse tegevusloa taotleja makseteenustega seotud tegevuse eest vastutavatel isikutel on hea maine ning makseteenuste osutamiseks kohased teadmised ja kogemus vastavalt päritoluliikmesriigis kindlaks määratule;

n) kohaldataval juhul andmed vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2006/43/EÜ[27] artikli 2 punktides 2 ja 3 määratletud vannutatud audiitorite ja audiitorühingute kohta;

o) makseasutuse tegevusloa taotleja õiguslik seisund ja põhikiri;

p) makseasutuse tegevusloa taotleja registrijärgse asukoha aadress;

[27] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. mai 2006. aasta direktiiv 2006/43/EÜ, mis käsitleb raamatupidamise aastaaruannete ja konsolideeritud aruannete kohustuslikku auditit ning millega muudetakse nõukogu direktiive 78/660/EMÜ ja 83/349/EMÜ ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 84/253/EMÜ (ELT L 157, 9.6.2006, lk 87, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/43/oj).

q) selliste liikmesriikide loetelu, kus makseasutuse tegevusloa taotleja esitab või kavatseb esitada makseasutuse tegevusloa taotluse või kus makseasutuse tegevusloa taotlejaga samasse konsolideerimisgruppi kuuluvad muud üksused on viimase kolme aasta jooksul sellise taotluse esitanud ning kui makseasutuse tegevusloa taotleja või muu samasse konsolideerimisgruppi kuuluv üksus on viimase kolme aasta jooksul taotluse esitanud, siis asjaomase pädeva asutuse otsus sellise tegevusloa andmise või sellest keeldumise kohta ning kohaldataval juhul keeldumise peamised põhjused;

r) makseasutuse tegevusloa taotleja puhul, kes kavatseb osutada I lisa punktides 1–5 või punktis 8 osutatud makseteenuseid, likvideerimiskava maksejõuetuse puhuks, mis on kohandatud makseasutuse tegevusloa taotleja kavandatud suuruse ja ärimudeliga ning milles nähakse ette kaitstud vahendite tagastamine likvideerimise korral, mis ei toimu korrakohaselt.

Esimese lõigu punktide d, e, f ja k kohaldamisel tagavad liikmesriigid, et makseasutuse tegevusloa taotleja esitab kirjelduse auditeerimiskorra ja organisatsioonilise korralduse kohta, mille ta on kehtestanud oma makseteenuse kasutajate huvide kaitsmiseks ja makseteenuste osutamise jätkuvuse ning usaldusväärsuse tagamiseks.

Esimese lõigu punkti i alapunktis ii osutatud turvalisuskontrolli ja riskide maandamise meetmete kirjeldus annab ülevaate sellest, kuidas makseasutuse tegevusloa taotleja tagab määruse (EL) 2022/2554 II peatüki kohaselt nõutava kõrgetasemelise digitaalse tegevuskerksuse, eelkõige seoses tehnilise turvalisuse ja andmekaitsega, sealhulgas tarkvara ja IKT-süsteemide puhul, mida kasutab makseasutuse tegevusloa taotleja või mida kasutavad ettevõtjad, kellele ta oma tegevuse edasi annab.

4. Olenemata käesoleva artikli lõikest 3 esitab makseasutuse tegevusloa taotleja, kes on määruse (EL) 2023/1114 artikli 63 alusel tegevusloa saanud krüptovarateenuse osutaja, päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele tegevusloa taotluse koos järgmisega:

a) käesoleva artikli lõike 3 punktide e, j, n, o, p ja q kohaselt nõutav teave ja dokumendid sellisel kujul, nagu need on eelnevalt esitatud määruse (EL) 2023/1114 artikli 62 kohase tegevusloa andmise menetluse käigus; kui osa sellest teabest ja dokumentatsioonist ei ole enam ajakohane, esitab makseasutuse tegevusloa taotleja teabe ja dokumentatsiooni ajakohastatud kujul, märkides ära dokumendid, milles on tehtud muudatusi;

b) käesoleva artikli lõike 3 punkti a kohane tegevuskava ning käesoleva artikli lõike 3 punkti b kohane äriplaan ja prognoositava eelarve kalkulatsioon, mis põhineb määruse (EL) 2023/1114 artikli 62 lõike 2 punkti d kohaselt esitatud teabel, millele on lisatud teave, mis on asjakohane seoses täiendavate makseteenuste kavandatud osutamisega;

c) tõendid selle kohta, et makseasutuse tegevusloa taotlejal on artiklis 5 sätestatud algkapital vastavalt käesoleva artikli lõike 3 punktile c;

d) turvaintsidentide ja turvalisusega seotud kliendikaebuste seire ja lahendamise ning nende suhtes meetmete võtmise korra kirjeldus, sealhulgas intsidentidest teatamise kord, milles võetakse arvesse makseasutuse teatamiskohustust, mis on sätestatud määruse (EL) 2022/2554 III peatükis, vastavalt käesoleva artikli lõike 3 punktile f; see kirjeldus põhineb määruse (EL) 2023/1114 artikli 62 lõike 2 punkti i kohaselt esitatud teabel, millele on lisatud teave, mis on asjakohane seoses täiendavate makseteenuste kavandatud osutamisega;

e) tundlikele makseandmetele juurdepääsu registreerimise, seire, jälgimise ja piiramise protsessi kirjeldus, vastavalt lõike 3 punktile g;

f) talitluspidevuse tagamise korra kirjeldus, mis hõlmab oluliste toimingute loetelu, IKT talitluspidevuse kavade ning IKT reageerimis- ja taastekavade kirjeldust ning selliste IKT talitluspidevuse kavade ja IKT reageerimis- ja taastekavade määruse (EL) 2022/2554 artikli 11 lõikes 6 nõutud asjakohasuse ja tõhususe korrapärase testimise ja läbivaatamise menetluse kirjeldust, vastavalt käesoleva artikli lõike 3 punktile h; need kirjeldused põhinevad määruse (EL) 2023/1114 artikli 62 lõike 2 punkti j kohaselt esitatud teabel, millele on lisatud teave, mis on asjakohane seoses täiendavate makseteenuste kavandatud osutamisega;

g) lõike 3 punkti i kohane turvapoliitika dokument kavandatud makseteenuste kohta;

h) käesoleva artikli lõike 3 punkti k kohane makseasutuse tegevusloa taotleja organisatsioonilise struktuuri kirjeldus, mis põhineb määruse (EL) 2023/1114 artikli 62 lõike 2 punktide d ja f kohaselt esitatud teabel, ning teave, mis on asjakohane seoses täiendavate makseteenuste kavandatud osutamisega;

i) käesoleva artikli lõike 3 punktide l ja m kohaselt nõutav teave, mis põhineb määruse (EL) 2023/1114 artikli 62 lõike 2 punktide g ja h kohaselt esitatud teabel, mida täiendab teave, mis on asjakohane seoses täiendavate makseteenuste kavandatud osutamisega, ja milles on selge kinnitus selle kohta, et määruse (EL) 2023/1114 kohaselt esitatud teave on endiselt ajakohane;

j) likvideerimiskava maksejõuetuse puhuks, mis on kohandatud makseasutuse tegevusloa taotleja kavandatava suuruse ja ärimudeliga, vastavalt lõike 3 punktile r;

k) lõike 3 punkti d ja lõike 5 kohane teave, kui see on kavandatud makseteenuse suhtes kohaldatav.

5. Liikmesriigid nõuavad, et makseasutuse tegevusloa taotlejal, kes kavatseb osutada I lisa punktis 6 osutatud makseteenuseid, oleks loa andmise eeltingimusena erialane vastutuskindlustus, mis hõlmab territooriumi, millel ta teenuseid pakub, või mõni muu võrreldav tagatis, mis tagab, et ta:

a) suudab võtta vastutuse määruse (EL) 2026/…[+] artiklitest 57, 58, 60, 80 ja 82 tulenevate kohustuste täitmise eest;

b) katab kindlustuskaitsest või võrreldavast tagatisest ülejääva väärtuse, selle künnisväärtuse või mahaarvatava väärtuse;

c) jälgib pidevalt kindlustuse või sellega võrreldava tagatise katvust.

Esimese lõigu kohaldamisel on erialane vastutuskindlustus või muu võrreldav tagatis olemas siis, kui makseasutus alustab makseteenuste osutamist.

[+] ELT: palun sisestada dokumendis ST 8543/26 (2023/0210 (COD)) sisalduva määruse number.

6. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, milles täpsustatakse:

a) teave, mis tuleb esitada pädevatele asutustele makseasutuse tegevusloa taotluses ning kontoteabe teenuse pakkujate registreerimiseks, sealhulgas lõike 3 punktides a, b, c, e–j, q ja r ning lõikes 4 sätestatud nõuded;

b) teave, mis tuleb esitada pädevatele asutustele sularahaautomaatide käitajate registreerimisel, sealhulgas lõike 3 punktides a, b, e–k, m, o ja p sätestatud nõuded;

c) ühtne hindamismetoodika makseasutuse tegevusloa andmiseks ning kontoteabe teenuse pakkujate või sularahaautomaatide käitajate registreerimiseks käesoleva direktiivi alusel;

d) mis on käesoleva artikli lõikes 5 ja artikli 35 lõike 4 esimeses lõigus osutatud võrreldav tagatis;

e) käesoleva artikli lõikes 5 ja artikli 35 lõikes 4 osutatud erialase vastutuskindlustuse või muu võrreldava tagatise miinimumväärtuse kindlaksmääramise kriteeriumid.

Esimese lõigu punkti d kohaldamisel ei välistata võimalust, et käesoleva artikli lõikes 5 osutatud makseasutuse tegevusloa taotleja omavahendid või algkapital, mis ületavad käesoleva direktiivi kohaselt nõutavat taset, või artikli 35 lõikes 1 osutatud kontoteabe teenuse pakkuja omavahendid või algkapital on võrreldav tagatis, eeldusel et makseasutuse tegevusloa taotleja või kontoteabe teenuse pakkuja esitab asjaomast pädevat asutust rahuldavad tõendid selle kohta, et ta on kehtestanud asjakohased kaitsemeetmed tagamaks, et need omavahendid või algkapital on igal ajal kättesaadavad, sealhulgas maksejõuetuse korral, et täita vastavalt käesoleva artikli lõikes 5 või artikli 35 lõikes 4 osutatud kohustusi.

7. Lõikes 6 osutatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu koostamisel võtab EBA arvesse järgmist:

a) ettevõtja riskiprofiil;

b) kas ettevõtja osutab muid I lisas osutatud makseteenuseid või tegeleb muu äritegevusega;

c) ettevõtja suurus ja tegevus;

d) lõikes 5 osutatud võrreldavate tagatiste eripära ja rakendamise kriteeriumid.

EBA esitab lõikes 6 osutatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt … [12 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva].

Komisjonile antakse õigus võtta vastu lõikes 6 osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.

Artikkel 4

Osaluse kontrollimine

1. Füüsilised ja juriidilised isikud, kes on otsustanud kas otseselt või kaudselt omandada makseasutuses olulise osaluse määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punkti 36 tähenduses või seda suurendada, mille tulemusena kapitaliosalus või hääleõiguslik osalus on 20 %, 30 % või 50 % või suurem, või nii, et makseasutusest saab nende tütarettevõtja, teavitavad eelnevalt kirjalikult asjaomase makseasutuse pädevaid asutusi niisuguse omandamise või suurendamise kavatsusest.

Füüsilised ja juriidilised isikud, kes on otsustanud kas otseselt või kaudselt olulise osaluse võõrandada või seda vähendada nii, et kapitaliosalus või hääleõiguslik osalus langeb alla 20 %, 30 % või 50 %, või nii, et makseasutus lakkab olemast nende tütarettevõtja, teavitavad eelnevalt kirjalikult asjaomase makseasutuse pädevaid asutusi niisuguse võõrandamise või vähendamise kavatsusest.

2. Makseasutuses lõikes 1 osutatud olulise osaluse potentsiaalne omandaja teatab pädevale asutusele kavandatava osaluse suuruse ja esitab talle direktiivi 2013/36/EL artikli 23 lõikes 4 osutatud asjakohase vajaliku teabe.

3. Liikmesriigid nõuavad, et kui lõikes 1 osutatud olulise osaluse potentsiaalse omandaja mõju võib kahjustada makseasutuse arukat ja usaldusväärset juhtimist, väljendavad pädevad asutused sellele vastuseisu või võtavad muid vajalikke meetmeid sellise olukorra lõpetamiseks. Sellisteks meetmeteks võivad olla ettekirjutused, juhatuse liikmete või juhtimise eest vastutavate isikute karistamine või asjaomase makseasutuse aktsionäride, osanike või liikmete aktsiatest või osadest tuleneva hääleõiguse peatamine.

   Samasuguseid meetmeid kohaldatakse füüsiliste või juriidiliste isikute suhtes, kes ei täida lõikes 2 sätestatud eelneva teatamise kohustust.

4. Kui lõikes 1 osutatud oluline osalus omandatakse pädevate asutuste vastuseisust hoolimata, näevad liikmesriigid olenemata muudest rakendatavatest karistustest ette vastava hääleõiguse peatamise, hääletamisel antud häälte õigustühiseks tunnistamise või võimaluse need kehtetuks tunnistada.

Artikkel 5

Algkapital

Liikmesriigid nõuavad, et makseasutustel oleks neile tegevusloa andmise ajal järgmine algkapital, mis koosneb määruse (EL) nr 575/2013 artikli 26 lõike 1 punktides a–e osutatud ühest või mitmest omavahendite kirjest järgmiselt:

a) kui makseasutus pakub ainult I lisa punktis 5 osutatud makseteenuseid, peab selle algkapital igal ajal olema vähemalt 40 000 eurot;

b) kui makseasutus pakub I lisa punktis 6 osutatud makseteenuseid, peab selle algkapital igal ajal olema vähemalt 50 000 eurot;

c) ilma et see piiraks punkti a kohaldamist, kui makseasutus pakub I lisa punktides 1–5 osutatud makseteenuseid, peab selle algkapital igal ajal olema vähemalt 150 000 eurot;

d) kui makseasutus pakub I lisa punktis 8 osutatud makseteenuseid, peab selle algkapital igal ajal olema vähemalt 250 000 eurot.

Kui makseasutus osutab makseteenuseid, millele on osutatud rohkem kui ühes punktis punktide b, c ja d seast, siis asjaomastes punktides sätestatud miinimumsummad liidetakse.

Artikkel 6

Omavahendid

1. Liikmesriigid nõuavad, et makseasutuse omavahendid ei langeks alla artiklis 5 osutatud algkapitali summa või artikli 7 kohaselt arvutatud omavahendite summa makseasutuste puhul, kes ei väljasta e-raha, või artikli 8 kohaselt arvutatud omavahendite summa makseasutuste puhul, kes väljastavad e-raha, olenevalt sellest, milline summa on suurem.

2. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et hoida ära omavahenditena aktsepteeritavate elementide korduv kasutamine juhul, kui makseasutus kuulub teise makseasutuse, krediidiasutuse, investeerimisühingu, varahaldusettevõtja või kindlustusandjaga samasse konsolideerimisgruppi. Sama kehtib ka juhul, kui makseasutus ei paku ainult makseteenuseid, vaid tal on mitu tegevusvaldkonda.

3. Kui määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 7 sätestatud tingimused on täidetud, võivad liikmesriigid või nende pädevad asutused otsustada mitte kohaldada, olenevalt olukorrast kas käesoleva direktiivi artiklit 7 või 8 makseasutuste suhtes, mis kuuluvad direktiivi 2013/36/EL kohaselt oma krediidiasutusest emaettevõtjat hõlmava konsolideeritud järelevalve alla.

Artikkel 7

Omavahendite arvutamine makseasutuste puhul, kes ei väljasta e-raha

1. Olenemata artiklis 5 sätestatud algkapitali nõuetest nõuavad liikmesriigid, et makseasutustel, välja arvatud sellistel, kes pakuvad kas ainult makse algatamise teenust või ainult kontoteabe teenust või ainult neid kahte liiki teenuseid, ning välja arvatud ainult e-raha väljastavatel makseasutustel, oleksid igal ajal olemas käesoleva artikli lõike 2 kohaselt arvutatud omavahendid.

2. Makseasutused kohaldavad oma omavahendite nõude arvutamiseks vaikimisi allpool punktis b sätestatud meetodit B. Pädevad asutused võivad otsustada, et makseasutuste spetsiifilist ärimudelit silmas pidades, eelkõige juhul, kui nad teevad vaid väikesel arvul, kuid suure individuaalse väärtusega maksetehinguid, peavad nad kasutama meetodit A või C. Käesoleva lõike kohaldamisel tuleb eelmist aastat mõista kui arvutamise hetkele eelnevat 12-kuulist perioodi.

a) Meetod A

Makseasutuse omavahendite summa on võrdne vähemalt 10 %ga tema eelneva aasta püsivatest üldkuludest. Pädevad asutused võivad seda nõuet korrigeerida juhul, kui makseasutuse äritegevuses on pärast eelmist aastat toimunud oluline muudatus. Kui makseasutuse äritegevus on arvutamise kuupäevaks kestnud vähem kui ühe aasta, peab makseasutuse omavahendite summa olema võrdne vähemalt 10 %ga püsivatest üldkuludest, lähtudes äriplaanis kavandatust, kui pädevad asutused ei ole nõudnud selle plaani kohandamist.

b) Meetod B

Makseasutuse omavahendite summa on võrdne vähemalt järgmiste elementide summaga, mida on korrutatud lõikes 3 osutatud korrigeerimisteguriga k, ja kus maksete maht (MM) on 1/12 eelneva aasta jooksul makseasutuse täidetud maksetehingute kogusummast:

i) 4,0 % MM osast, mis on kuni 5 000 000 eurot,

pluss

ii) 2,5 % MM osast, mis on üle 5 000 000 euro, kuid ei ületa 10 000 000 eurot,

pluss

iii) 1 % MM osast, mis on üle 10 000 000 euro, kuid ei ületa 100 000 000 eurot,

pluss

iv) 0,5 % MM osast, mis on üle 100 000 000 euro, kuid ei ületa 250 000 000 eurot,

pluss

v) 0,25 % MM osast, mis on üle 250 000 000 euro.

Kui makseasutuse äritegevus on arvutamise kuupäevaks kestnud vähem kui 12-kuulise perioodi, võib MM põhineda tema äriplaanis kavandatud maksetehingute kogusummal, kui pädevad asutused ei ole nõudnud selle plaani kohandamist.

c) Meetod C

Makseasutuse omavahendite summa on võrdne vähemalt käesoleva punkti c alapunktis i osutatud asjaomase näitajaga, mida on korrutatud käesoleva punkti c alapunktis ii osutatud korrutusteguriga ning seejärel lõikes 3 osutatud korrigeerimisteguriga k.

i) Asjaomane näitaja on järgmiste elementide summa:

1) intressitulu;

2) intressikulu;

3) saadud vahendus- ja teenustasud ning

4) muu tegevustulu.

Iga element liidetakse, arvestades tulu plussmärgiga ja kulu miinusmärgiga. Asjaomase näitaja arvutamisel ei tohi arvesse võtta erakordseid või ebareeglipäraseid tuluartikleid. Nende teenustega seotud kulud, mida tegevuse edasiandmise korras osutavad kolmandad isikud, võivad näitajat vähendada, kui kulud tulenevad käesoleva direktiivi kohaselt järelevalve alla kuuluvast ettevõtjast. Näitaja arvutatakse 12 kuu andmete põhjal eelneva majandusaasta lõpus. See arvutatakse eelneva majandusaasta põhjal.

Meetodiga C arvutatud omavahendid ei tohi olla väiksemad kui 80 % viimase kolme majandusaasta keskmisest asjaomasest näitajast. Kui auditeeritud andmed ei ole kättesaadavad, võib kasutada äritegevuse prognoose.

ii) Korrutustegur on järgmine:

1) 10 % asjaomase näitaja sellest osast, mis on kuni 2 500 000 eurot;

2) 8 % asjaomase näitaja sellest osast, mis on 2 500 000 eurost kuni 5 000 000 euroni;

3) 6 % asjaomase näitaja sellest osast, mis on 5 000 000 eurost kuni 25 000 000 euroni;

4) 3 % asjaomase näitaja sellest osast, mis on 25 000 000 eurost kuni 50 000 000 euroni;

5) 1,5 % asjaomase näitaja sellest osast, mis on üle 50 000 000 euro.

3. Meetodite B ja C puhul kasutatav korrigeerimistegur k on järgmine:

a) 0,5, kui makseasutus osutab ainult I lisa punktis 5 osutatud makseteenuseid;

b) 1, kui makseasutus osutab mõnda I lisa punktides 1–4 osutatud makseteenust.

4. Liikmesriigid nõuavad, et makseasutused, välja arvatud makseasutused, kes pakuvad ainult makse algatamise teenust või ainult kontoteabe teenust või ainult neid kahte liiki teenuseid, ja muud kui ainult e-raha väljastavad makseasutused, kes tegelevad ka artiklis 10 osutatud tegevusliikidega, tagaksid, et I lisa punktides 1–5 loetletud makseteenuste jaoks hoitavaid omavahendeid ei käsitata artikli 10 lõike 4 punkti d otstarbel või muude käesoleva direktiiviga reguleerimata teenuste jaoks hoitavate omavahenditena.

5. Pädevad asutused võivad makseasutuse riskijuhtimisprotsesside, operatsiooniriski kahjujuhtumite andmebaasi ja sisekontrollimehhanismi hindamisest lähtuvalt nõuda makseasutuselt omavahendite summat, mis on kuni 20 % suurem kui saadaks lõike 2 kohaselt valitud meetodi kohaldamisel. Pädevad asutused võivad lubada, et makseasutuse omavahendite summa on kuni 20 % väiksem summast, mis saadaks lõike 2 kohaselt kohaldatava meetodi rakendamisel.

6. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu kriteeriumide kohta, mille alusel määratakse kindlaks, millal makseasutuse ärimudel on selline, et ta täidab vaid väikesel arvul, kuid suure individuaalse väärtusega maksetehinguid, nagu on osutatud käesoleva artikli lõikes 2.

EBA esitab kõnealuse regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt ... [12 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist].

Komisjonil on õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitele 10–14.

Artikkel 8

Omavahendite arvutamine makseasutuste puhul, kes väljastavad e-raha

1. Olenemata artiklis 5 sätestatud algkapitali nõuetest nõuavad liikmesriigid, et makseasutustel, kes pakuvad nii I lisa punktis 8 osutatud e-raha väljastamist kui ka mõnda I lisa punktides 1–5 osutatud makseteenust, oleksid I lisa punktides 1–5 osutatud makseteenuste osutamiseks igal ajal artikli 7 kohaselt arvutatud omavahendid.

2. Olenemata artiklis 5 sätestatud algkapitali nõuetest nõuavad liikmesriigid, et makseasutustel, kes pakuvad ainult I lisa punktis 8 osutatud makseteenuseid, oleksid igal ajal meetodi D kohaselt arvutatud omavahendid.

Meetod D

Omavahendid moodustavad vähemalt 2 % kasutuses oleva e-raha keskmisest väärtusest.

3. Liikmesriigid nõuavad, et makseasutustel, kes väljastavad e-raha, nagu on osutatud I lisa punktis 8, ning pakuvad samuti I lisa punktides 1–5 osutatud makseteenuseid, oleksid igal ajal omavahendid, mis on vähemalt võrdsed käesoleva artikli lõigetes 1 ja 2 osutatud nõuete summaga.

4. Liikmesriigid lubavad makseasutustel, kes väljastavad e-raha, nagu on osutatud I lisa punktis 8, ja samuti:

a) pakuvad mõnda I lisa punktides 1–5 osutatud makseteenust, kui need makseteenused ei ole seotud I lisa punktis 8 osutatud e-raha väljastamisega, või

b) pakuvad mõnda artikli 10 lõigetes 1 ja 4 osutatud teenust,

arvutada omavahendite nõuded representatiivse osa põhjal, mida eeldatavasti kasutatakse I lisa punktis 8 osutatud e-raha väljastamiseks, tingimusel et sellist representatiivset osa on võimalik põhjendatult hinnata varasemate andmete põhjal ja pädevaid asutusi rahuldaval viisil, kui kasutuses oleva e-raha summa ei ole eelnevalt teada. Kui I lisa punktis 8 osutatud makseteenust pakkuva makseasutus ei ole viinud äritegevust ellu piisavalt pika aja jooksul, arvutatakse omavahendite nõuded tema äriplaanis esitatud prognoositava kasutuses oleva e-raha summa põhjal, kui pädevad asutused ei ole nõudnud selle plaani kohandamist.

Artikkel 9

Kaitsenõuded

1. Liikmesriigid nõuavad I lisa punktides 1–5 või punktis 8 osutatud makseteenuseid pakkuvalt makseasutuselt, et ta kasutaks makseteenuse kasutajatelt ja teise makseteenuse pakkuja kaudu maksetehingu täitmiseks saadud kõigi rahaliste vahendite, välja arvatud e-raha tokenite või kohaldataval juhul väljastatud e-raha eest saadud rahaliste vahendite kaitsmiseks ühte või mõlemat järgmist võtet:

   a) makseasutus tagab nii kiiresti kui võimalik, et kõnealuseid rahalisi vahendeid ei segata enam rahaliste vahenditega, mis kuuluvad muule füüsilisele või juriidilisele isikule kui makseteenuse kasutaja, kelle nimel raha hoitakse;

   b) need rahalised vahendid kaetakse sellise liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustusandja või krediidiasutuse (mis ei kuulu makseasutusega samasse konsolideerimisgruppi) välja antud kindlustuslepingu või samaväärse garantiiga sellise summa ulatuses, mis on võrdne summaga, mis oleks eraldatud sellise kindlustuslepingu või samaväärse garantii puudumisel ning mis kuulub maksmisele juhul, kui makseasutus ei ole suuteline täitma oma finantskohustusi.

Esimese lõigu punkti a kohaldamisel, kui rahalised vahendid on endiselt makseasutuse valduses ja ta ei ole raha laekumise päevale järgneva tööpäeva lõpuks neid vahendeid makse saajale üle andnud või neid vahendeid teisele makseteenuse pakkujale üle kandnud, et viia lõpule rahaliste vahendite ülekandmine makse saajale, siis makseasutus kas:

a) hoiustab need vahendid kas eraldi kontol liikmesriigis tegevusloa saanud krediidiasutuses või keskpangas selle keskpanga äranägemisel või

b) investeerib need vahendid turvalistesse, likviidsetesse madala riskiga varadesse, mille on kindlaks määranud päritoluliikmesriigi pädevad asutused.

Esimese lõigu punkti a kohaldamisel tagavad liikmesriigid ja makseasutused, et need vahendid on kooskõlas riigisisese õigusega makseteenuse kasutajate huvides kaitstud makseasutuse teiste võlausaldajate nõuete eest, eelkõige maksejõuetuse korral.

Erandina käesoleva lõike teise lõigu punktist a võivad liikmesriigid lubada makseasutustel hoiustada need vahendid eraldi kontol määruse (EL) 2026/...[+] artikli 2 lõike 1 punktis b osutatud postižiiroasutuses, tingimusel et see postižiiroasutus on asutatud liikmesriigis ning selle üle tehakse järelevalvet ja selle suhtes kohaldatakse usaldatavusnõudeid, mis on võrreldavad krediidiasutuste suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuetega.

[+] ELT: palun sisestada dokumendis ST 8543/26 (2023/0210 (COD)) sisalduva määruse number.

Esimese lõigu kohaldamisel tagavad makseasutused, et nad kaitsevad summat, mis vastab makseteenuse kasutaja makseasutuse vastu makseteenuste osutamisest tulenevale nõudele.

Makseasutused teavitavad oma makseteenuse kasutajaid selgel ja läbipaistval viisil sellest, kuidas kaitstakse üksikkasutaja rahalisi vahendeid, millise liikmesriigi maksejõuetusõigust kohaldatakse ja millises liikmesriigis tuleb makseasutuse maksejõuetuse korral nõue esitada.

Erandina käesoleva lõike esimesest lõigust ja ilma et see piiraks käesoleva artikli lõike 5 kohaldamist, kaitseb makseasutus e-raha tokenite emiteerimisel e-raha tokenite eest saadud rahalisi vahendeid vastavalt määruse (EL) 2023/1114 artiklis 54 sätestatud meetoditele.

2. Makseteenuse kasutajate rahalised vahendid, mida makseasutus hoiab arvelduskontodel direktiivi 98/26/EÜ kohaselt määratud maksesüsteemides, loetakse lõikes 1 sätestatud nõuetele vastavaks, kui neid rahalisi vahendeid ei segata ühegi füüsilise või juriidilise isiku rahaliste vahenditega, kes ei ole makseteenuse kasutajad. Ilma et see piiraks direktiivi 98/26/EÜ nõuete kohaldamist, tagavad liikmesriigid, et makseteenuse kasutajate rahalised vahendid, mida hoitakse arvelduskontodel maksesüsteemides, on kooskõlas riigisisese õigusega makseteenuse kasutajate huvides kaitstud makseasutuse teiste võlausaldajate nõuete eest, eelkõige maksejõuetuse korral.

Esimest lõiku kohaldatakse ainult nende maksesüsteemide suhtes, kus arveldamiseks kasutatavaid vahendeid hoitakse lõpuks krediidiasutustes või keskpankades.

3. Kui makseasutused kasutavad lõike 1 esimese lõigu punktis a sätestatud kaitsemeetodit, väldivad nad asjakohasel juhul kontsentratsiooniriski makseteenuse kasutajate rahalistele vahendite kaitseks. Eelkõige püüavad nad mitte kaitsta kõiki makseteenuse kasutajate rahalisi vahendeid ühes krediidiasutuses.

4. Kui makseasutusel on lõike 1 kohaselt rahaliste vahendite kaitsmise kohustus ning osa nendest vahenditest tuleb kasutada edaspidiste maksetehingute täitmiseks ning allesjäänud summat on vaja kasutada muude teenuste kui makseteenuste jaoks, kohaldatakse lõikes 1 sätestatud nõudeid ka tulevaste maksetehingute täitmiseks kasutatava osa suhtes. Kui nimetatud osa on muutuva suurusega või kui selle suurus ei ole eelnevalt teada, võivad liikmesriigid lubada makseasutustel nimetatud lõiget kohaldada representatiivse osa alusel, mida eeldatavasti makseteenusteks kasutatakse, tingimusel et sellist representatiivset osa on pädevaid asutusi rahuldaval viisil võimalik varasemate andmete põhjal põhjendatult hinnata.

5. E-raha väljastamiseks saadud vahendeid ei pea kaitsma enne, kui need vahendid on krediteeritud makseasutuse maksekontole või antud muul viisil makseasutuse käsutusse kooskõlas määruses (EL) 2026/…[+] täitmisajale kehtestatud nõuetega. Igal juhul peavad sellised rahalised vahendid olema pärast e-raha väljastamist kaitstud hiljemalt raha laekumise päevale järgneva tööpäeva lõpuks.

[+] ELT: palun sisestada dokumendis ST 8543/26 (2023/0210 (COD)) sisalduva määruse number.

E-raha emiteeriv makseasutus tagab, et nii selle e-raha jaoks rahalisi vahendeid vahetanud makseteenuse kasutajal kui ka selles e-rahas tehtava maksetehingu makse saajal on alati õigus nõuda e-raha tagastamist nimiväärtuses ja taotluse korral emiteeriva makseasutuse kaudu.

6. Lõike 1 kohaldamisel peetakse turvalisteks, likviidseteks, madala riskiga varadeks määruse (EL) nr 575/2013 artikli 336 lõike 1 tabeli 1 mõnda kategooriasse kuuluvat vara, mille spetsiifilise riski kapitalinõue ei ületa 1,6 %, kuid välistatud on muud aktsepteeritavad instrumendid kõnealuse määruse artikli 336 lõike 4 tähenduses.

Lõike 1 kohaldamisel peetakse turvalisteks, likviidseteks, madala riskiga varadeks ka osakuid vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjas, mis investeerib ainult esimeses lõigus nimetatud varadesse.

Pädevad asutused võivad lõike 1 kohaldamise eesmärgil erandlikel ja põhjendatud juhtudel käesoleva lõike esimeses ja teises lõigus osutatud varade turvalisuse, tähtaja, väärtuse või muude riskielementide hindamise põhjal määrata kindlaks, milliseid neist varadest ei peeta turvaliseks madala riskiga varaks.

7. Makseasutus teavitab pädevaid asutusi eelnevalt kõigist selliste meetmete olulistest muudatustest, mille eesmärk on kaitsta osutatud makseteenuste eest saadud rahalisi vahendeid, ja I lisa punktis 8 osutatud makseteenuse puhul vahendeid, mis on saadud väljastatud e-raha vastu.

8. EBA töötab välja kaitsenõuete regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, millega kehtestatakse eelkõige makseasutuste riskijuhtimisraamistikud, et tagada kasutajate rahaliste vahendite kaitse ning hõlmata nõuded kaitstud rahaliste vahendite eraldamise, kindlaksmääramise, vastavusse viimise ja arvutamise kohta. Eelkõige täpsustavad need standardid asjaolusid, mille korral on asjakohane vältida käesoleva artikli lõikes 3 osutatud kontsentratsiooniriske, võttes arvesse proportsionaalsuse põhimõtet ning nõudeid arvelduskontodel hoitavate makseteenuse kasutajate rahaliste vahendite eraldamise ja vastavusse viimise kohta vastavalt käesoleva artikli lõikele 2.

EBA esitab kõnealuse regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt ... [12 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva].

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitele 10–14.

Artikkel 10

Tegevus

1. Lisaks makseteenuste osutamisele võib makseasutus tegeleda järgmisega:

   a) halduslike ja tihedalt seotud kõrvalteenuste osutamine, valuutavahetusteenused, hoidmisteenused ning andmete säilitamine ja töötlemine;

   b) maksesüsteemide haldamine;

   c) makseteenuste osutamisest erinev äritegevus, võttes arvesse kohaldatavat liidu ja riigisisest õigust.

2. Makseteenuste osutamiseks peavad makseasutused hoidma või haldama oma makseteenuse kasutajate jaoks maksekontosid, mida kasutatakse üksnes maksetehingute tegemiseks.

3. Rahalisi vahendeid, mille makseasutused saavad makseteenuse kasutajatelt makseteenuste osutamiseks, ei käsitata avalikkuselt kaasatud hoiuste ega muude tagasimakstavate vahenditena direktiivi 2013/36/EL artikli 9 tähenduses.

4. Makseasutused võivad anda I lisa punktides 2–4 osutatud makseteenustega seotud krediiti üksnes järgmistel tingimustel:

a) krediit on kõrvalteenus ning seda antakse üksnes seoses maksetehingu täitmisega;

b) olenemata riigisisestest normidest, mis kehtivad krediitkaartide väljastajate antava krediidi suhtes, tuleb maksega seoses ning kooskõlas artikli 13 lõikega 7 ja artikliga 29 antud krediit tagasi maksta mõistlikult lühikese aja jooksul, mis ei tohi mingil juhul ületada 12 kuud;

c) antud krediit ei tule maksetehingu täitmiseks saadud või selle jaoks hoitud vahenditest ega vahenditest, mis on saadud makseteenuste kasutajatelt e-raha vastu ja mida hoitakse artikli 9 lõike 1 ja 2 kohaselt;

d) makseasutuse omavahendid on igal ajal ja järelevalveasutusi rahuldaval viisil piisavad, võttes arvesse antud krediidi kogusummat.

5. Makseasutused ei kaasa avalikkuselt hoiuseid ega muid tagasimakstavaid vahendeid direktiivi 2013/36/EL artikli 9 tähenduses.

6. E-raha väljastavad makseasutused vahetavad kõik rahalised vahendid, sealhulgas sularaha või elektroonsel kujul edastatava raha, mille need makseasutused on saanud makseteenuse kasutajatelt, viivitamata e-raha vastu. Neid vahendeid ei käsitata avalikkuselt kaasatud hoiuste ega muude tagasimakstavate vahenditena direktiivi 2013/36/EL artikli 9 tähenduses.

7. Käesolev direktiiv ei piira direktiivi (EL) 2023/2225 ega muu asjakohase liidu õiguse kohaldamist ja käesoleva direktiiviga ühtlustamata riigisiseste meetmete kohaldamist, mis käsitlevad tarbijakrediidi tingimusi ning on kooskõlas liidu õigusega.

Artikkel 11

Raamatupidamine ja kohustuslik audit

1. Nõukogu direktiivi 86/635/EMÜ[28], direktiivi 2013/34/EL ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 1606/2002[29] kohaldatakse makseasutuste suhtes *mutatis mutandis*.

2. Direktiivi 2006/43/EÜ artikli 2 punktides 2 ja 3 määratletud vannutatud audiitorid ja audiitorühingud auditeerivad makseasutuse raamatupidamise aastaaruandeid ja konsolideeritud aruandeid, kui nende suhtes ei kehti vabastus vastavalt direktiivile 2013/34/EL ja asjakohasel juhul direktiivile 86/635/EMÜ.

---

[28] Nõukogu 8. detsembri 1986. aasta direktiiv 86/635/EMÜ pankade ja muude rahaasutuste raamatupidamise aastaaruannete ja konsolideeritud aruannete kohta (EÜT L 372, 31.12.1986, lk 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1986/635/oj).

[29] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. juuli 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1606/2002 rahvusvaheliste raamatupidamisstandardite kohaldamise kohta (EÜT L 243, 11.9.2002, lk 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2002/1606/oj).

3. Liikmesriigid nõuavad järelevalve eesmärgil, et makseasutused esitaksid eraldi raamatupidamisandmed ühelt poolt makseteenuste kohta ja teiselt poolt artikli 10 lõikes 1 osutatud tegevuse kohta, mille puhul on ette nähtud auditiaruanne. Selle aruande koostavad asjakohasel juhul vannutatud audiitorid või audiitorühing.

4. Direktiivi 2013/36/EL artiklis 63 sätestatud kohustusi kohaldatakse *mutatis mutandis* makseasutuste vannutatud audiitorite või audiitorühingute suhtes seoses makseteenustega seotud tegevusega.

Artikkel 12

Andmete säilitamine

Liikmesriigid nõuavad, et makseasutused säilitaksid kõiki käesoleva jaotise kohaldamiseks vajalikke andmeid vähemalt viis aastat, ilma et see piiraks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2015/849[30] või asjakohase liidu õiguse kohaldamist. Kui sellised andmed hõlmavad isikuandmeid, ei säilita makseasutus neid andmeid kauem, kui on käesoleva jaotise kohaldamiseks vajalik. Kui makseasutuse tegevusluba tunnistatakse kehtetuks käesoleva direktiivi artikli 16 kohaselt, ei tohi isikuandmeid hõlmavaid andmeid säilitada kauem kui viis aastat pärast tegevusloa kehtetuks tunnistamist.

---

[30] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 648/2012 ja tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/60/EÜ ja komisjoni direktiiv 2006/70/EÜ (ELT L 141, 5.6.2015, lk 73, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2015/849/oj).

Artikkel 13

Tegevusloa andmine

1. Pädevad asutused annavad makseasutuse tegevusloa taotlejale loa makseteenuste jaoks, mida ta kavatseb pakkuda, tingimusel et makseasutuse tegevusloa taotleja:

   a) on liikmesriigis asutatud juriidiline isik;

   b) on esitanud oma pädevatele asutustele artikli 3 lõikes 3 või kohaldataval juhul lõikes 4 osutatud teabe;

   c) on võtnud arvesse vajadust tagada makseasutuse tegevusloa taotleja kindel ja usaldusväärne juhtimine ja nende makseteenuste kindel juhtimiskord, mida ta kavatseb pakkuda, sealhulgas:

      i) selge organisatsiooniline struktuur ning selgelt kindlaks määratud, läbipaistvad ja järjepidevad vastutusalad;

      ii) toimivad menetlused, et teha kindlaks riskid, millega makseasutuse tegevusloa taotleja kokku puutub, neid riske juhtida, jälgida ja nendest teatada;

      iii) piisav sisekontrollimehhanism, sealhulgas usaldusväärne juhtimis- ja raamatupidamiskord;

d) omab artiklis 5 osutatud algkapitali;

e) täidab artikli 3 lõike 5 sätteid.

Punktis c osutatud juhtimiskord ja kontrollimehhanism peavad olema kõikehõlmavad ja proportsionaalsed makseasutuse tegevusloa taotlejate pakutavate makseteenuste laadi, ulatuse ja keerukusega.

EBA võtab hiljemalt … [12 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva] kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 vastu käesoleva direktiivi alusel määratud pädevatele asutustele adresseeritud suunised käesolevas lõikes osutatud korra, protsesside ja mehhanismi kohta.

2. Vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused annavad tegevusloa, kui koos taotlusega esitatud teave ja tõendid vastavad artiklis 3 sätestatud nõuetele ning kui pädevad asutused annavad pärast taotluse läbivaatamist positiivse üldhinnangu. Pädevad asutused võivad enne loa andmist vajaduse korral konsulteerida liikmesriigi keskpanga või teiste asjaomaste riigiasutustega.

3. Ilma et see piiraks lõike 2 kohaldamist, teevad päritoluliikmesriigi pädevad asutused tegevusloa kohta otsuse 60 tööpäeva jooksul, kui krüptovarateenuse osutaja, kes on saanud tegevusloa määruse (EL) 2023/1114 artikli 63 alusel, kavatseb osutada makseteenuseid üksnes seoses e-raha tokenitega.

Esimeses lõigus sätestatud tähtaeg algab pärast seda, kui päritoluliikmesriigi pädev asutus on saanud taotluse ja artikli 3 lõike 4 kohaselt esitatava teabe.

Kui pädev asutus jõuab järeldusele, et taotlus ei ole täielik, annab ta sellest taotlevale krüptovarateenuse osutajale viivitamata teada, täpsustades puuduva või mittetäieliku teabe, ja määrab tähtaja, milleks taotluse esitaja peab puuduva teabe esitama.

Esimeses lõigus sätestatud tähtaja kulgemine peatatakse kuni teabe esitamiseni või kõnealuse tähtaja möödumiseni, olenevalt sellest, kumb kuupäev on varasem. Pädev asutus võib kolmandas lõigus kirjeldatud korras jätkata puuduva või mittetäieliku teabe nõudmist, kuni taotlus on täielik.

Kui tegevusluba antakse, piirdub see taotluses nimetatud teenuste pakkumisega.

4. Sellise makseasutuse peakontor, kellel on tema päritoluliikmesriigi õiguse kohaselt kohustus omada registrijärgset asukohta, peab asuma samas liikmesriigis, kus on tema registrijärgne asukoht, ning ta peab viima osa oma makseteenuste osutamisega seotud äritegevusest ellu selles liikmesriigis. Selle liikmesriigi pädevad asutused, kus peab olema makseasutuse registrijärgne asukoht, ei nõua, et makseasutus viiks suurema osa oma äritegevusest ellu kõnealuses liikmesriigis.

5. Pädevad asutused võivad tegevusloa andmise tingimusena nõuda, et makseasutuse tegevusloa taotleja asutaks eraldi üksuse I lisa punktides 1–6 ja 8 nimetatud makseteenuste osutamiseks, kui makseasutuse tegevusloa taotleja tegeleb muu äritegevusega, mis kahjustab või tõenäoliselt kahjustab makseasutuse tegevusloa taotleja rahalist usaldusväärsust või pädevate asutuste võimalust jälgida makseasutuse tegevusloa taotleja vastavust käesolevale direktiivile.

6. Pädevad asutused keelduvad makseasutuse tegevusloa taotlejale tegevusloa andmisest järgmistel juhtudel:

   a) kui asjaomased pädevad asutused, võttes arvesse vajadust tagada makseasutuse kindel ja usaldusväärne juhtimine, ei ole veendunud olulist osalust omavate aktsionäride, osanike või liikmete sobivuses;

b) kui makseasutuse tegevusloa taotleja ja füüsiliste või juriidiliste isikute vahel on määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 38 määratletud märkimisväärne seos, mis takistab pädevate asutuste järelevalvefunktsioonide tulemuslikku täitmist;

c) kui makseasutusega määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punkti 38 tähenduses märkimisväärselt seotud ühe või enama füüsilise või juriidilise isiku tegevust reguleerivad kolmanda riigi õigus- ja haldusnormid või nimetatud õigusaktide rakendamisega seotud raskused takistavad pädevatel asutustel tõhusalt järelevalvet teha.

7. Tegevusluba kehtib kõigis liikmesriikides ning see võimaldab asjaomasel makseasutusel pakkuda tegevusloaga hõlmatud makseteenuseid kogu liidus asutamisvabaduse või teenuste osutamise vabaduse alusel.

Artikkel 14

Tegevusloa andmise või sellest keeldumise otsuse edastamine

Kolme kuu jooksul alates artiklis 3 osutatud tegevusloa taotluse saamisest, või kui taotlus ei ole täielik, kogu artikli 3 lõikes 3 nimetatud ja otsuse tegemiseks vajaliku teabe saamisest teatavad pädevad asutused makseasutuse tegevusloa taotlejale, kas talle on antud tegevusluba või mitte. Pädev asutus esitab tegevusloa andmisest keeldumise põhjused.

Artikkel 15

Makseasutuse tegevusloa kehtivus

Liikmesriigid nõuavad, et makseasutused teavitaksid põhjendamatu viivituseta oma pädevat asutust kõigist artikli 3 kohaselt esitatud teabe ja tõendite muudatustest, mis võivad mõjutada selle teabe või tõendite õigsust.

Artikkel 16

Makseasutuse tegevusloa kehtetuks tunnistamine

1. Päritoluliikmesriigi pädevad asutused võivad makseasutusele antud tegevusloa kehtetuks tunnistada ainult juhul, kui

   a) makseasutus ei ole 12 kuu jooksul pärast loa saamist tegevusluba kasutanud või ei ole rohkem kui kuue järjestikuse kuu jooksul osutanud ühtegi teenust, milleks talle on tegevusluba antud;

b) makseasutus on sellest loast sõnaselgelt loobunud;

c) makseasutus ei täida enam tegevusloa andmise tingimusi või ei teata pädevale asutusele nende tingimuste täitmist mõjutavatest olulistest sündmustest;

d) makseasutus on saanud tegevusloa valeandmeid esitades või mõnel muul ebaausal viisil;

e) makseasutus on jätnud täitmata oma direktiivist (EL) 2015/849 tulenevad kohustused rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamiseks;

f) makseasutuse jätkuv makseteenuste osutamine ohustaks maksesüsteemi stabiilsust või usaldust selle vastu;

g) makseasutus kuulub selliste juhtumite hulka, mille puhul liikmesriigi õigus näeb ette tegevusloa kehtetuks tunnistamise.

2. Pädev asutus põhjendab tegevusloa kehtetuks tunnistamist ning teavitab vastavalt asjaomaseid isikuid.

3. Pädev asutus avalikustab tegevusloa kehtetuks tunnistamise, muu hulgas artiklites 17 ja 18 osutatud registrites või nimekirjades.

Artikkel 17

Päritoluliikmesriigi makseasutuste register

1. Liikmesriigid peavad ja hoiavad ajakohasena tasuta avalikku elektroonilist registrit makseasutuste, sealhulgas artiklite 33, 35 ja 36 kohaselt registreeritud üksuste ning nende agentide kohta. Liikmesriigid tagavad, et register sisaldab järgmist teavet:

   a) artikli 13 kohaselt tegevusloa saanud makseasutused ning nende agendid, kui neid on;

   b) artikli 33 lõike 2, artikli 35 lõike 1 või artikli 36 lõike 1 kohaselt registreeritud füüsilised ja juriidilised isikud ning nende agendid, kui neid on;

   c) artikli 1 lõikes 2 osutatud asutused, kellel on riigisisese õiguse kohaselt õigus osutada makseteenuseid.

   Makseasutuste filiaalid kantakse päritoluliikmesriigi registrisse, kui need filiaalid osutavad teenuseid mõnes muus liikmesriigis kui nende päritoluliikmesriik.

2. Lõikes 1 osutatud avalikus registris:

a) loetletakse makseteenused ja vastavad kaubamärgid, mille jaoks makseasutusele on tegevusluba antud või mille pakkumiseks füüsiline või juriidiline isik on registreeritud;

b) esitatakse agendid, kelle kaudu makseasutus osutab makseteenuseid ning nimetatakse teenused, mida need agendid makseasutuse nimel osutavad;

c) loetletakse muud liikmesriigid, kus makseasutus osutab teenuseid vastavalt artiklile 29, ja märgitakse nende teenuste pakkumisega alustamise kuupäev.

3. Liikmesriigid tagavad, et makseasutused on lõikes 1 osutatud registris loetletud artikli 33, 35 või 36 kohaselt registreeritud füüsilistest ja juriidilistest isikutest eraldi ning et register on tutvumiseks üldsusele kättesaadav, veebis juurdepääsetav ja seda ajakohastatakse viivitusteta.

4. Pädevad asutused kannavad avalikku registrisse iga tegevusloa andmise või registreeringu kuupäeva, tegevusloa kehtetuks tunnistamise kuupäeva, tegevusloa peatamise kuupäeva ja iga artikli 33, 35 või 36 alusel tehtud registreeringu kehtetuks tunnistamise kuupäeva.

5. Pädevad asutused teavitavad tegevusloa või registreeringu kehtetuks tunnistamise, tegevusloa või registreeringu peatamise või artikli 33, 35 või 36 kohaste vabastuste põhjustest põhjendamatu viivituseta EBAt.

Artikkel 18

EBA register

1. EBA peab ja hoiab ajakohasena elektroonilist keskregistrit makseasutuste, sealhulgas artiklite 33, 35 ja 36 kohaselt registreeritud üksuste ning nende agentide ja asjakohasel juhul nende filiaalide kohta. See elektrooniline keskregister sisaldab teavet, mille pädevad asutused on käesoleva artikli lõike 3 kohaselt esitanud. EBA vastutab kõnealuse teabe täpse esitamise eest.

2. EBA teeb elektroonilise keskregistri oma veebisaidil üldsusele tasuta kättesaadavaks ning võimaldab registrisse kantud teabele hõlpsat juurdepääsu ja selle lihtsat leidmist.

3. Pädevad asutused esitavad oma riiklikesse avalikesse registritesse kantud teabe EBA-le kooskõlas artikliga 17 hiljemalt ühe tööpäeva jooksul pärast seda, kui nad on selle teabe riiklikesse avalikesse registritesse sisestanud.

4. Pädevad asutused vastutavad oma riiklikes avalikes registrites sisalduva ja EBA-le esitatud teabe õigsuse ning selle teabe ajakohastamise eest. Elektroonilisse keskregistrisse kantud üksustele antakse vahendid neid puudutava ebaõige teabe parandamiseks.

5. EBA töötab välja lõikes 1 osutatud elektroonilise keskregistri pidamist ja ajakohasena hoidmist ning selles sisalduvale teabele juurdepääsu käsitlevate regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, tagamaks et registris sisalduvat teavet võib muuta ainult asjaomane pädev asutus või EBA.

   EBA esitab kõnealuse regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt ... [18 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva].

   Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitele 10–14.

6. EBA töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõu lõike 1 kohaselt edastatava teabe üksikasjade ja struktuuri kohta, sealhulgas andmestandardid ja teabevormingud, nagu on sätestatud komisjoni rakendusmääruses (EL) 2019/410[31].

[31] Komisjoni 29. novembri 2018. aasta rakendusmäärus (EL) 2019/410, millega sätestatakse rakenduslikud tehnilised standardid sellise makseteenuste valdkonda käsitleva teabe üksikasjade ja struktuuri kohta, mille pädevad asutused peavad vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile (EL) 2015/2366 esitama Euroopa Pangandusjärelevalvele (ELT L 73, 15.3.2019, lk 20, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2019/410/oj).

EBA esitab esimeses lõigus osutatud rakenduslike tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt … [18 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva].

Komisjonile antakse õigus võtta need rakenduslikud tehnilised standardid vastu kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 15.

7. EBA koostab I lisa punktides 6 ja 7 loetletud makseteenuseid osutavate makseteenuse pakkujate keskse masinloetava nimekirja, mis põhineb lõikes 1 osutatud elektroonilises keskregistris ja EBA krediidiasutuste registris sisalduval kõige uuemal teabel, ning peab ja hoiab seda ajakohasena. Nimekiri sisaldab kõnealuste makseteenuse pakkujate nimesid ja tunnuseid ning nende tegevusloa staatust.

2. JAGU

AGENTIDE JA FILIAALIDE KASUTAMINE NING TEGEVUSE EDASIANDMINE

Artikkel 19

Agentide kasutamine

1. Makseasutused, kes kavatsevad osutada makseteenuseid agentide kaudu, edastavad oma päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele järgmise teabe:

   a) agendi nimi ja kohaldataval juhul registreeritud nimi, aadress ja aadress, millelt agent makseteenuseid pakub;

   b) selle sisekontrollimehhanismi ajakohane kirjeldus, mida agent hakkab kasutama direktiivi (EL) 2015/849 järgimiseks;

   c) agendi juhtide ja juhtimise eest vastutavate isikute isikuandmed ning kui agent ei ole makseteenuse pakkuja, tõendid selle kohta, et nad on nende ülesannete täitmiseks sobivad isikud;

d) makseasutuse pakutavad makseteenused, milleks agendile volitused antakse;

e) kohaldataval juhul agendi kordumatu tunnuskood või number;

f) agendi kavandatava ärimudeli selge kirjeldus;

g) agendi veebisaidi aadress, kui agent pakub makseteenuseid veebisaidi kaudu;

h) juriidiliste isikute puhul tõend juriidilise isiku asutamise kohta;

i) ülevaade rahavoost ja kavandatud maksetehingute operatiivsest töötlemisest.

2. Liikmesriigid tagavad, et päritoluliikmesriigi pädevad asutused teatavad makseasutusele kuue nädala jooksul pärast käesoleva artikli lõikes 1 osutatud teabe saamist, kas agent on kantud artiklis 17 nimetatud registrisse. Pärast registrisse kandmist võib agent asuda makseteenuseid osutama.

3. Enne agendi artiklis 17 nimetatud registrisse kandmist võivad pädevad asutused kahtluse korral, et käesoleva artikli lõikes 1 osutatud teave ei ole tõene, võtta lisameetmeid teabe kontrollimiseks.

4. Kui pädevad asutused ei ole pärast käesoleva artikli lõikes 1 osutatud teabe kontrollimist veendunud, et teave on õige, keelduvad nad agendi kandmisest artiklis 17 nimetatud registrisse ja teavitavad sellest makseasutust põhjendamatu viivituseta.

5. Liikmesriigid tagavad, et makseasutused, kes soovivad pakkuda makseteenuseid teises liikmesriigis agendi kaudu või kes kavatsevad pakkuda makseteenuseid nende päritoluliikmesriigist erinevas liikmesriigis kolmandas liikmesriigis asuva agendi kaudu, järgivad artiklis 29 sätestatud korda.

6. Liikmesriigid tagavad, et makseasutused teavitavad oma makseteenuse kasutajaid sellest, et nende nimel tegutseb agent.

7. Liikmesriigid tagavad, et makseasutused teatavad oma päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele põhjendamatu viivituseta ja lõigetes 2, 3 ja 4 sätestatud korras kõigist muudatustest, mis on seotud agentide, sealhulgas lisaagentidega kasutamisega.

8. Kui makseasutus soovib e-raha levitada või võimaldada selle tagastamist teises liikmesriigis füüsilise või juriidilise isiku kaudu, kohaldatakse sellise makseasutuse suhtes artikleid 28–32 *mutatis mutandis*, välja arvatud artikli 29 lõike 1 punkt e ning artikli 30 lõiked 4–7.

Artikli 29 lõike 1 punkti d järgimiseks ei nõuta makseasutustelt sellise füüsilise või juriidilise isiku kohta käesoleva artikli lõike 1 punktides c, h ja i osutatud teabe esitamist.

9. Makseasutused ei väljasta e-raha agentide kaudu.

Artikkel 20

Filiaalid

1. Liikmesriigid tagavad, et makseasutused, kes kavatsevad pakkuda makseteenuseid teises liikmesriigis, asutades selleks filiaali, või kes kavatsevad pakkuda makseteenuseid oma päritoluliikmesriigist erinevas liikmesriigis kolmandas liikmesriigis asuva filiaali kaudu, järgiksid artiklis 29 sätestatud korda.

2. Liikmesriigid tagavad, et makseasutused nõuavad nende nimel tegutsevatelt filiaalidelt, et nad teavitaksid sellest makseteenuse kasutajaid.

Artikkel 21

Üksused, kellele tegevus edasi antakse

1. Liikmesriigid tagavad, et makseasutused, kes kavatsevad makseteenustega seotud tööülesanded edasi anda, teavitavad sellest oma päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi.

   Ilma et see piiraks määruse (EL) 2022/2554 kohaldamist, tagavad liikmesriigid, et makseasutused ei anna olulisi tööülesandeid edasi viisil, mis kahjustab oluliselt makseasutuse sisekontrolli kvaliteeti ja pädevate asutuste suutlikkust jälgida ja kontrollida, kas makseasutus täidab käesolevas direktiivis sätestatud kohustusi.

   Tööülesanne on oluline, kui sellega seotud puudus või tõrge kahjustab oluliselt tegevusloa nõuete jätkuvat täitmist makseasutuse poolt või tema teiste, käesoleva direktiivi kohaste kohustuste täitmist või tema finantstulemusi või tema pakutavate makseteenuste usaldusväärsust või jätkuvust.

   Liikmesriigid tagavad, et kui makseasutused annavad olulisi tööülesandeid edasi, järgivad need asutused järgmisi nõudeid:

   a) tegevuse edasiandmine ei too endaga kaasa kõrgema juhtkonna vastutuse delegeerimist;

b) makseasutuse suhe makseteenuse kasutajatega ja käesolevast direktiivist tulenevad makseasutuse kohustused makseteenuse kasutajate ees ei muutu;

c) ei rikuta tingimusi, mida makseasutus peab täitma tegevusloa saamiseks ja säilitamiseks;

d) ei jäeta välja ega muudeta ühtegi muud tingimust, mille alusel makseasutusele tegevusluba anti.

2. Liikmesriigid tagavad, et makseasutused teatavad oma päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele põhjendamatu viivituseta kõigist muudatustest, mis on seotud nende üksuste kasutamisega, millele tegevus on edasi antud.

Artikkel 22

Vastutus

1. Liikmesriigid tagavad, et makseasutused, kes usaldavad kolmandale isikule tööülesannete täitmise, võtavad mõistlikke meetmeid käesoleva direktiivi nõuetele vastavuse tagamiseks.

2. Liikmesriigid nõuavad, et makseasutus vastutab täielikult oma selliste töötajate, agentide, filiaalide ja üksuste tegevuse eest, kellele tegevus on edasi antud või kes tegutsevad makseasutuste nimel.

3. JAGU

PÄDEVAD ASUTUSED JA JÄRELEVALVE

Artikkel 23

Pädevate asutuste määramine

1. Liikmesriigid määravad käesolevas jaotises sätestatud ülesandeid täitma asuvatele makseasutustele tegevuslubade andmise ja nende usaldatavusnõuete täitmise üle tehtava järelevalve eest vastutavateks pädevateks asutusteks riigiasutused või riigisisese õiguse alusel tunnustatud asutused või riigisisese õiguse alusel nimelt selleks volitatud riigiasutused, sealhulgas liikmesriikide keskpangad. Liikmesriigid ei määra pädevateks asutusteks makseasutusi, krediidiasutusi ega postižiiroasutusi.

   Pädevad asutused on sõltumatud ettevõtjatest ning väldivad huvide konflikti.

   Liikmesriigid edastavad komisjonile esimese lõigu kohaselt määratud pädeva asutuse nime ja kontaktandmed.

2. Liikmesriigid tagavad, et lõike 1 alusel määratud pädevatel asutustel on oma ülesannete täitmiseks kõik vajalikud volitused.

Liikmesriigid tagavad, et pädevatel asutustel on oma ülesannete täitmiseks vajalikud ressursid, eelkõige spetsialiseerunud töötajad.

3. Liikmesriigid, kes on määranud käesoleva jaotisega hõlmatud küsimustega tegelema rohkem kui ühe pädeva asutuse, tagavad nende asutuste tiheda koostöö, et nad saaksid oma ülesandeid tulemuslikult täita.

4. Lõike 1 alusel määratud pädevate asutuste ülesannete täitmise eest vastutavad päritoluliikmesriigi pädevad asutused.

5. Lõikest 1 ei tulene, et pädevatelt asutustelt nõutakse järelevalve tegemist makseasutuste muu äritegevuse kui makseteenuste pakkumise ning artikli 10 lõike 1 punktis a osutatud tegevuse üle.

Artikkel 24

Järelevalve

1. Liikmesriigid tagavad, et pädevate asutuste kontrollid käesoleva jaotise nõuete pideva täitmise tagamise üle on proportsionaalsed, piisavad ja vastavuses makseasutust ohustavate riskidega.

   Selleks et tagada käesoleva jaotise nõuete täitmine, on pädevatel asutustel õigus:

   a) nõuda makseasutuselt kogu teabe esitamist, mida on vaja nõuete täitmise jälgimiseks, täpsustades vajaduse korral nõude eesmärki ning märkides teabe esitamise tähtaja;

   b) teha kohapealseid kontrolle makseasutuse, makseasutuse vastutusel makseteenuseid osutava agendi või filiaali äriruumides või sellise üksuse äriruumides, kellele tegevus on edasi antud või kes tegutseb makseasutuse nimel;

c) anda välja soovitusi ja suuniseid ning kohaldataval juhul siduvaid haldusnorme;

d) peatada või tunnistada kehtetuks tegevusluba vastavalt artiklile 16;

e) nõuda, et makseasutustel oleksid artiklis 7 või 8 või artikli 10 lõike 4 punktis d sätestatud nõudeid ületavad omavahendid või et nad kohandaksid nõutavaid omavahendeid, kui nende makseasutuste äritegevuses toimuvad olulised muutused;

f) nõuda kooskõlas artikli 13 lõike 1 punktiga c rakendatud korra, protsesside, mehhanismi ja strateegiate tugevdamist;

g) piirata makseasutuste äritegevust, operatsioone või võrgustikku või nõuda sellise tegevuse lõpetamist, mis tekitab asjaomase makseasutuse rahanduslikule usaldusväärsusele liigseid riske;

h) nõuda makseasutuste tegevuse, toodete ja süsteemidega seonduvate riskide vähendamist, sealhulgas edasiantud tegevuses;

i) piirata makseasutuse väljamakseid või intressimakseid aktsionäridele, osanikele või omavahendite hulka kuuluvate instrumentide omajatele või need keelata;

j) nõuda, et makseasutus looks eraldi üksuse makseteenusega mitteseotud teenuste osutamiseks, kui makseasutus tegeleb muu äritegevusega, mis kahjustab või tõenäoliselt kahjustab makseasutuse rahalist usaldusväärsust või pädevate asutuste võimalust jälgida makseasutuse vastavust käesolevale direktiivile;

k) määrata halduskaristusi ja võtta haldusmeetmeid kooskõlas lõikega 2;

l) nõuda, et makseasutused tagandaksid makseasutuse juhtimise eest vastutavad isikud, kui nad ei täida artikli 3 lõike 3 punkti m alapunktis ii sätestatud nõudeid.

2. Ilma et see piiraks artikli 16 ja riigisiseste kriminaalõiguse sätete kohaldamist, näevad liikmesriigid ette, et nende pädevad asutused võivad määrata karistusi ja meetmeid, mille konkreetne eesmärk on avastatud rikkumiste lõpetamine ja selliste rikkumiste põhjuste kõrvaldamine või algatada haldus- või kohtumenetlusi selliste karistuste ja meetmete määramiseks makseasutustele või isikutele, kes tegelikult kontrollivad käesolevat direktiivi ülevõtvaid sätteid rikkuvate makseasutuste äritegevust.

3. Olenemata artiklis 5, artikli 6 lõigetes 1 ja 2 ning artiklites 7 ja 8 sätestatud nõuetest, tagavad liikmesriigid, et pädevad asutused võivad astuda käesoleva artikli lõikes 1 osutatud samme, et tagada makseasutustele piisav kapital, eelkõige juhul, kui muu tegevus peale makseteenuste kahjustab makseasutuse rahalist usaldusväärsust või kui on selline oht.

Artikkel 25

Ametisaladus

1. Ilma et see piiraks riigisisese kriminaalõigusega reguleeritavate juhtumite käsitlemist, tagavad liikmesriigid, et kõik isikud, kes töötavad või on töötanud pädevate asutuste heaks, ning pädevate asutuste nimel tegutsevad eksperdid on kohustatud hoidma ametisaladust.

2. Kooskõlas artikliga 27 vahetatava teabe puhul on ametisaladuse hoidmise kohustus nii teavet edastaval kui ka teavet vastuvõtval asutusel.

3. Liikmesriigid võivad kohaldada käesolevat artiklit, võttes *mutatis mutandis* arvesse direktiivi 2013/36/EL artikleid 53–61.

Artikkel 26

Kaebeõigus

1. Liikmesriigid tagavad, et vastavalt käesoleva direktiivi kohaselt vastu võetud õigus- ja haldusnormidele makseasutuse suhtes pädeva asutuse tehtud otsuse võib edasi kaevata.

2. Kui käesoleva direktiiviga kehtestatakse pädevale asutusele tegutsemiseks kindel tähtaeg, võib kõnealuse tähtaja jooksul tegevuse puudumise kohta kaebuse esitada.

Artikkel 27

Koostöö ja teabevahetus

1. Eri liikmesriikide pädevad asutused teevad koostööd omavahel ning vajaduse korral ka Euroopa Keskpangaga, liikmesriikide keskpankade, EBA ja teiste asjaomaste pädevate asutustega, kes on määratud makseteenuse pakkujate suhtes kohaldatavate liidu ja riigisiseste õigusaktide alusel.

2. Liikmesriigid võimaldavad vahetada teavet oma pädevate asutuste ja järgmiste asutuste vahel:

a) teiste liikmesriikide pädevad asutused, kes vastutavad makseasutuse tegevusloa taotlejatele tegevuslubade andmise ja makseasutuste järelevalve eest;

b) Euroopa Keskpank ja liikmesriikide keskpangad kui rahandus- ja järelevalveasutused ning asjakohasel juhul muud riigiasutused, kes vastutavad makse- ja arveldussüsteemide järelevalve eest;

c) teised asjaomased asutused, kes on määratud vastavalt käesolevale direktiivile ja makseteenuse pakkujate suhtes kohaldatavatele muudele liidu õigusaktidele, sealhulgas direktiivile (EL) 2015/849;

d) EBA, kes osaleb järelevalvemehhanismide tulemusliku ja järjepideva toimimise tagamises, nagu on osutatud määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 1 lõike 5 punktis a.

Artikkel 28

Eri liikmesriikide pädevate asutuste vaheliste lahkarvamuste lahendamine

1. Liikmesriigi pädev asutus, kes leiab, et teatavas küsimuses ei vasta piiriülene koostöö teise liikmesriigi pädevate asutustega, kellele osutatakse käesoleva direktiivi artiklis 27, 29, 30, 31 või 32, nimetatud artiklites sätestatud tingimustele, võib edastada selle küsimuse arutamiseks EBA-le ja taotleda tema abi vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 19.

2. Kui EBA-lt taotletakse käesoleva artikli lõike 1 kohast abi, teeb ta viivitamata määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 19 lõike 3 kohase otsuse. EBA võib ka omal algatusel aidata pädevatel asutustel saavutada kokkulepet kooskõlas nimetatud määruse artikli 19 lõike 1 teise lõiguga. Mõlemal juhul lükkavad asjaomased pädevad asutused oma otsuse tegemise edasi, kuni on leitud lahendus kõnealuse määruse artikli 19 alusel.

Artikkel 29

Asutamisõiguse ja teenuste osutamise vabaduse kasutamise taotlemine

1. Liikmesriigid tagavad, et makseasutus, kes soovib hakata pakkuma makseteenust muus liikmesriigis kui tema päritoluliikmesriik, sealhulgas kolmandas liikmesriigis asuva tegevuskoha kaudu, kasutades asutamisõigust või teenuste osutamise vabadust, edastab oma päritoluliikmesriigi pädevale asutusele järgmise teabe:

   a) makseasutuse nimi, aadress ning kohaldataval juhul loa number;

   b) liikmesriik, kus makseasutus kavatseb tegutseda, ja selles liikmesriigis tegevuse alustamise kavandatav kuupäev;

   c) makseteenused, mida makseasutus kavatseb pakkuda;

   d) kui makseasutus kavatseb kasutada agenti, siis artikli 19 lõikes 1 osutatud teave;

e) kui makseasutus kavatseb kasutada filiaali, siis:

i) artikli 3 lõike 3 punktides b ja e osutatud teave seoses makseteenuste pakkumisega vastuvõtvas liikmesriigis;

ii) filiaali organisatsioonilise struktuuri kirjeldus;

iii) *mutatis mutandis* artikli 19 lõike 1 punktides a–i osutatud teave.

Liikmesriigid tagavad, et makseasutused, kes kavatsevad nende maksteenustega seotud tööülesanded edasi anda vastuvõtvas liikmesriigis asuvatele muudele üksustele, teavitavad sellest põhjendamatu viivituseta oma päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi.

2. Kümne tööpäeva jooksul alates kogu lõikes 1 osutatud teabe saamisest saadavad päritoluliikmesriigi pädevad asutused selle teabe vastuvõtva liikmesriigi pädevatele asutustele. Kui teenuseid osutatakse kolmanda liikmesriigi kaudu, tuleb teavitada liikmesriiki, kus teenuseid makseteenuse kasutajatele osutatakse.

Ühe kuu jooksul alates päritoluliikmesriigi pädevatelt asutustelt teabe saamisest hindavad vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused seda teavet ning annavad päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele asjakohast teavet makseteenuste kavandatud pakkumise kohta asjaomase asutamisõigust või teenuste osutamise vabadust kasutava makseasutuse poolt. Vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused teavitavad päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi kahtlustest, mis puudutavad kavandatavat agendi kaasamist või filiaali asutamist seoses rahapesu ja terrorismi rahastamisega direktiivi (EL) 2015/849 tähenduses. Enne seda võtab vastuvõtva liikmesriigi pädev asutus ühendust direktiivi (EL) 2015/849 artikli 7 lõikes 2 osutatud asjaomaste pädevate asutustega, et teha kindlaks, kas sellistel kahtlustel on alust.

Päritoluliikmesriigi pädevad asutused, kes ei nõustu vastuvõtva liikmesriigi pädevate asutuste hinnanguga, esitavad vastuvõtva liikmesriigi pädevatele asutustele oma eriarvamuse põhjused.

Kui päritoluliikmesriigi pädevate asutuste hinnang, võttes arvesse vastuvõtva liikmesriigi pädevatelt asutustelt saadud teavet, ei ole positiivne, keeldub päritoluliikmesriigi pädev asutus agendi ja filiaali registreerimisest või tunnistab registreeringu kehtetuks, kui see on juba tehtud.

3. Kümne nädala jooksul alates lõike 1 kohase teabe saamisest teevad päritoluliikmesriigi pädevad asutused oma otsuse teatavaks vastuvõtva liikmesriigi pädevatele asutustele ja makseasutusele.

Pärast artiklis 17 osutatud registrisse kandmist võib agent või filiaal alustada oma tegevust asjaomases vastuvõtvas liikmesriigis.

Liikmesriigid tagavad, et makseasutus teatab päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele makseasutuse nimel asjaomases vastuvõtvas liikmesriigis asuva agendi või filiaali kaudu toimuva tegevuse alguskuupäeva. Päritoluliikmesriigi pädevad asutused teavitavad sellest vastuvõtva liikmesriigi pädevaid asutusi.

4. Liikmesriigid tagavad, et makseasutus edastab põhjendamatu viivituseta päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele kõik asjakohased muudatused, mis on seotud lõike 1 kohaselt edastatud teabega, sealhulgas täiendavate agentide, filiaalide või üksuste kohta, kellele tegevus on vastuvõtvates liikmesriikides, kus makseasutus tegutseb, edasi antud. Kohaldatakse lõigetes 2 ja 3 sätestatud korda.

5. EBA töötab vastavalt käesolevale artiklile välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, milles määratakse kindlaks päritoluliikmesriigi ja vastuvõtva liikmesriigi pädevate asutuste koostöö ja teabevahetuse raamistik. Nimetatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõus määratakse kindlaks piiriüleselt tegutsevate makseasutuste teavitamise puhul tehtava koostöö meetod, vahendid ja kord ning eelkõige esitatava teabe ulatus ja käitlemine, sealhulgas ühine terminoloogia ja teate tüüpvormid, et teavitamine toimuks järjekindlalt ja tõhusalt, sealhulgas juhul, kui vastuvõtvas liikmesriigis asuv makseasutuse agent või filiaal pakub makseteenuseid kolmandas liikmesriigis.

EBA esitab kõnealuse regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt ... [18 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist].

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitele 10–14.

Artikkel 30

Asutamisõigust ja teenuste osutamise vabadust kasutavate makseasutuste järelevalve

1. Teise liikmesriigi territooriumil asuva makseasutuse agendi või filiaali suhtes käesolevas jaotises ja määruse (EL) 2026/…[+] II ja III jaotises sätestatud kontrollide tegemisel ja vajalike meetmete võtmisel teevad päritoluliikmesriigi pädevad asutused koostööd vastuvõtva liikmesriigi pädevate asutustega, sealhulgas teavitavad vastuvõtva liikmesriigi pädevaid asutusi sellest, kus nad kavatsevad selle vastuvõtva liikmesriigi territooriumil kohapealset kontrolli teha.

   Päritoluliikmesriigi pädevad asutused võivad volitada vastuvõtva liikmesriigi pädevat asutust kontrollima asjaomast makseasutust kohapeal.

2. Vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused võivad nõuda, et makseasutused, kellel on nende territooriumil agente või filiaale, annaksid neile korrapäraselt aru kõnealuste agentide või filiaalide tegevuse kohta nende territooriumil.

[+] ELT: palun sisestada dokumendis ST 8543/26 (2023/0210 (COD)) sisalduva määruse number.

Selliseid aruandeid nõutakse teabe või statistilistel eesmärkidel ning määruse (EL) 2026/…[+] II ja III jaotisele vastavuse kontrollimiseks, kui agendid või filiaalid pakuvad makseteenuseid. Sellistele agentidele või filiaalidele kohaldatakse ametisaladuse hoidmise nõudeid, mis vastavad vähemalt käesoleva direktiivi artiklis 25 osutatud nõuetele.

Vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused võivad nõuda makseasutustelt juhtumipõhist teavet, kui neil asutustel on tõendeid käesoleva jaotise või määruse (EL) 2026/…[+] II või III jaotise sätetele mittevastavuse kohta.

3. Päritoluliikmesriigi ja vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused esitavad üksteisele kogu vajaliku või asjakohase teabe, eelkõige siis, kui rikkumise või kahtlustatava rikkumise on toime pannud agent või filiaal, ning kui sellised rikkumised on toimunud teenuste osutamise vabaduse raames. Pädevad asutused esitavad taotluse korral kogu asjakohase teabe ja omal algatusel kogu hädavajaliku teabe, sealhulgas makseasutuse vastavuse kohta artikli 13 lõikes 4 sätestatud tingimustele.

[+] ELT: palun sisestada dokumendis ST 8543/26 (2023/0210 (COD)) sisalduva määruse number.

4. Liikmesriigid võivad nõuda, et nende territooriumil agentide kaudu tegutsev makseasutus, kelle peakontor asub teises liikmesriigis, määrab nende territooriumil keskse kontaktpunkti, et tagada piisav teabevahetus ja teabe esitamine määruse (EL) 2026/…[+] II ja III jaotisele vastavuse kohta ning selleks, et lihtsustada päritoluliikmesriigi ja vastuvõtva liikmesriigi pädevate asutuste tehtavat järelevalvet, sealhulgas esitades pädevatele asutustele nende taotlusel asjaomased dokumendid ja teabe. Kui liikmesriik otsustab sellise nõude kehtestada, määrab iga makseasutus igas liikmesriigis ainult ühe keskse kontaktpunkti.

5. Lõike 4 kohaldamisel nõutakse makseasutustelt keskse kontaktpunkti määramist üksnes juhul, kui on täidetud üks või mitu järgmist kriteeriumi:

   a) agentide koguarv, kelle kaudu makseasutus osutab vastuvõtvas liikmesriigis makseteenuseid asutamisõiguse alusel, on kümme või suurem;

   b) viimasel majandusaastal täitis makseasutus selliste agentide kaudu, kes asusid vastuvõtvas liikmesriigis ja tegutsesid asutamisõiguse või teenuste osutamise vabaduse alusel, vastuvõtvas liikmesriigis maksetehinguid (sealhulgas need, mis algatati makse algatamise teenuse osutamisel) kokku üle 3 000 000 euro eest ning nimetatud agentidest vähemalt kahte kasutab makseasutus asutamisõiguse alusel;

[+] ELT: palun sisestada dokumendis ST 8543/26 (2023/0210 (COD)) sisalduva määruse number.

c) viimasel majandusaastal sooritas makseasutus selliste agentide kaudu, kes asusid vastuvõtvas liikmesriigis ja tegutsesid asutamisõiguse või teenuste osutamise vabaduse alusel, vastuvõtvas liikmesriigis kokku üle 100 000 maksetehingu (sealhulgas need, mis algatati makse algatamise teenuse osutamisel) ning nimetatud agentidest vähemalt kahte kasutab makseasutus asutamisõiguse alusel.

6. Lõike 4 kohaselt määratud keskne kontaktpunkt täidab kõiki järgmisi ülesandeid:

a) ta tegutseb ühtse andmeesitaja ja -kogujana määrava makseasutuse aruandekohustuste täitmisel, mis sellel on kooskõlas lõikega 2 vastuvõtva liikmesriigi pädevate asutuste ees seoses vastuvõtvas liikmesriigis asutamisõiguse alusel agentide osutatavate teenustega;

b) ta tegutseb määrava makseasutuse ühtse kontaktpunktina suhtluses päritolu- ja vastuvõtva liikmesriigi pädevate asutustega seoses vastuvõtvas liikmesriigis asutamisõiguse alusel agentide kaudu osutatavate teenustega, sealhulgas esitades pädevatele asutustele nende taotluse korral asjaomased dokumendid ja teabe;

c) ta hõlbustab pädevate asutuste kohapealseid kontrolle vastuvõtvas liikmesriigis asutamisõiguse alusel tegutsevate määrava makseasutuse agentide juurde ja käesoleva direktiivi kohaselt päritolu- või vastuvõtva liikmesriigi pädevate asutuse võetud järelevalvemeetmete rakendamist.

7. Makseasutused tagavad, et kesksel kontaktpunktil on vajalikud vahendid ja juurdepääs kõigile andmetele, mida on vaja lõikes 6 sätestatud ülesannete täitmiseks.

Artikkel 31

Mittevastavuse korral võetavad meetmed, sealhulgas ettevaatusmeetmed

1. Kui vastuvõtva liikmesriigi pädev asutus leiab, et makseasutus, kellel on tema territooriumil agendid või filiaalid, ei järgi käesolevat jaotist või määruse (EL) 2026/…[+] II või III jaotist, teatab kõnealune pädev asutus sellest põhjendamatu viivituseta päritoluliikmesriigi pädevale asutusele.

   Päritoluliikmesriigi pädev asutus võtab pärast esimese lõigu kohaselt saadud teabe hindamist põhjendamatu viivituseta kõik asjakohased meetmed tagamaks, et kõnealune makseasutus lõpetab nõuete eiramise. Päritoluliikmesriigi pädev asutus teeb need meetmed vastuvõtva liikmesriigi pädevale asutusele ja muu asjasse puutuva liikmesriigi pädevatele asutustele viivitamata teatavaks.

[+] ELT: palun sisestada dokumendis ST 8543/26 (2023/0210 (COD)) sisalduva määruse number.

2. Eriolukorras, kui on vaja võtta viivitamata meetmeid, et tegeleda tõsise ohuga makseteenuse kasutajate kollektiivsetele huvidele vastuvõtvas liikmesriigis, võivad vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused võtta ettevaatusmeetmeid paralleelselt pädevate asutuste vahelise piiriülese koostööga ning kuni päritoluliikmesriigi pädevad asutused võtavad meetmeid, nagu on sätestatud artiklis 30.

3. Kõik lõikes 2 osutatud ettevaatusmeetmed peavad olema asjakohased ja vastama oma eesmärgile, milleks on kaitsta makseteenuse kasutajate kollektiivseid huve tõsise ohu eest vastuvõtvas liikmesriigis. Need meetmed ei tohi tingida asjaomase makseasutuse makseteenuse kasutajate eelistamist vastuvõtvas liikmesriigis asjaomase makseasutuse makseteenuse kasutajatele muudes liikmesriikides.

   Ettevaatusmeetmed on ajutised ja nende võtmine lõpetatakse, kui kindlaks tehtud tõsine risk on kõrvaldatud, sealhulgas päritoluliikmesriigi pädevate asutuste või EBA abiga või nendega koostöös, nagu on sätestatud artikli 28 lõikes 1.

4. Kui eriolukord seda võimaldab, teavitavad vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused päritoluliikmesriigi ja muu asjasse puutuva liikmesriigi pädevaid asutusi, komisjoni ja EBAt eelnevalt lõike 2 kohaselt võetavatest ettevaatusmeetmetest ja nende põhjustest ning igal juhul teevad nad seda põhjendamatu viivituseta.

Artikkel 32

Põhjendamiskohustus

1. Iga meede, mille pädevad asutused võtavad artikli 24, 29, 30 või 31 kohaselt ning millega kaasneb karistus või asutamisvabaduse või teenuste osutamise vabaduse piiramine, peab olema põhjendatud ning sellest tuleb teatada asjaomasele makseasutusele.

2. Käesoleva direktiivi artiklid 29, 30 ja 31 ei piira direktiivi (EL) 2015/849 ja määruse (EL) 2023/1113 kohast, eelkõige direktiivi (EL) 2015/849 artikli 47 lõikest 1 ja määruse (EL) 2023/1113 artikli 33 lõikest 1 tulenevat pädevate asutuste kohustust teha nimetatud õigusaktides sätestatud nõuete täitmise järelevalvet või seiret.

II peatükk
Vabastused ja teated

Artikkel 33

Valikulised vabastused

1. Liikmesriigid võivad vabastada I peatüki 1., 2. ja 3. jaos, välja arvatud artiklites 17, 18, 23, 25, 26 ja 27, sätestatud menetluste ja tingimuste täielikust või osalisest kohaldamisest füüsilised või juriidilised isikud, kes osutavad I lisa punktides 1–5 ja 8 nimetatud makseteenuseid, või lubada oma pädevatel asutustel nad vabastada, kui

   a) I lisa punktides 1–5 osutatud makseteenuste puhul, võttes arvesse kõiki agente, kelle eest asjaomane isik täielikult vastutab, ei ületa kõnealuse isiku eelneva 12 kuu jooksul täidetud maksetehingute keskmine kogusumma kuus liikmesriigi kindlaks määratud limiiti ja igal juhul ei ületa see 3 000 000 eurot või

   b) I lisa punktis 8 osutatud makseteenuse puhul ei ületa kogu majandustegevuse tulemusena kasutuses oleva e-raha keskmine näitaja liikmesriigi kindlaks määratud limiiti, kuid see ei ole mingil juhul suurem kui 5 000 000 eurot, ning

c) I lisa punktides 1–5 ja 8 osutatud makseteenuste puhul ei ole äritegevuse juhtimise või elluviimise eest vastutavaid füüsilisi isikuid mõistetud süüdi rahapesu või terrorismi rahastamise või muude finantskuritegudega seotud õigusrikkumiste eest.

Esimese lõigu punkti a kohaldamisel põhineb limiidi ületamise hindamine asjaomase isiku äriplaanis kavandatud maksetehingute kogusummal, välja arvatud juhul, kui pädevad asutused on nõudnud äriplaani kohandamist.

Kui makseasutus, kes osutab I lisa punktis 8 osutatud makseteenust, pakub ka muid makseteenuseid või tegeleb artiklis 10 osutatud tegevusega ja kasutuses oleva e-raha suurust ei ole võimalik eelnevalt kindlaks määrata, võimaldavad pädevad asutused sellel makseasutusel kohaldada esimese lõigu punkti b, võttes aluseks I lisa punktis 8 osutatud makseteenuste osutamiseks kasutatava eeldatava summa representatiivse osa, tingimusel et sellist representatiivset osa on võimalik põhjendatult hinnata varasemate andmete alusel ja pädevaid asutusi rahuldaval viisil. Kui makseasutus ei ole viinud äritegevust ellu piisavalt pika aja jooksul, hinnatakse seda tingimust tema äriplaanis esitatud prognoositud kasutuses oleva e-raha summa põhjal, kui pädevad asutused ei ole nõudnud selle plaani kohandamist.

Käesoleva lõike põhjal võivad liikmesriigid samuti ette näha valikulised vabastused, mille suhtes kohaldatakse lisatingimust, et tarbija maksevahendile või maksekontole kehtestatakse hoiustatava e-raha ülemmäär.

Füüsiline või juriidiline isik, kes on vabastatud esimese lõigu punkti b kohaselt, võib osutada e-raha väljastamisega mitteseotud makseteenuseid ainult kooskõlas esimese lõigu punktiga a.

2. Liikmesriigid nõuavad, et kõik füüsilised või juriidilised isikud, kes on vabastatud lõikes 1 osutatud menetluste ja tingimuste kohaldamisest, registreeriksid end päritoluliikmesriigi pädevas asutuses. Liikmesriigid määravad artikli 3 lõikes 3 loetletud elementide põhjal kindlaks registreerimistaotlusele lisatavad dokumendid.

3. Liikmesriigid nõuavad igalt käesoleva artikli lõike 2 kohaselt registreeritud füüsiliselt või juriidiliselt isikult peakontori või alalise elukoha olemasolu liikmesriigis, kus ta tegelikult oma äritegevusega tegeleb.

4. Lõikes 1 osutatud menetluste ja tingimuste kohaldamisest vabastatud füüsilisi või juriidilisi isikuid käsitatakse makseasutusena. Nende isikute suhtes ei kohaldata artikli 13 lõiget 7 ega artikleid 29, 30 ja 31.

5. Liikmesriigid võivad sätestada, et iga käesoleva artikli lõike 2 kohaselt registreeritud füüsiline või juriidiline isik võib tegeleda vaid teatavate artiklis 10 loetletud tegevustega.

6. Lõikes 1 osutatud menetluste ja tingimuste kohaldamisest vabastatud füüsilised või juriidilised isikud teatavad pädevatele asutustele kõigist oma olukorras toimunud muudatustest, mis on nimetatud lõikes määratud tingimuse seisukohast asjakohased, ja annavad vähemalt kord aastas pädevate asutuste määratud kuupäeval aru järgmisest:

   a) viimase 12 kuu maksetehingute keskmine koguväärtus, kui nad osutavad I lisa punktides 1–5 osutatud makseteenuseid;

   b) kasutuses oleva e-raha keskmine, kui nad osutavad I lisa punktis 8 osutatud makseteenuseid.

7. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, millega tagada, et kui käesoleva artikli lõikes 1, 3 või 5 sätestatud tingimused ei ole enam täidetud, taotlevad asjaomased isikud tegevusluba 30 kalendripäeva jooksul artiklis 13 sätestatud korras. Liikmesriigid tagavad, et nende pädevatel asutustel on piisavad volitused, et kontrollida käesoleva artikli pidevat järgimist.

8. Käesoleva artikli lõiked 1–6 ei piira direktiivi (EL) 2015/849 ega rahapesu või terrorismi rahastamise vastaste riigisiseste õigusaktide kohaldamist.

Artikkel 34

Teavitamine ja teave

Liikmesriik, kes otsustab anda artiklis 33 osutatud vabastuse, teavitab komisjoni järgmisest:

a) otsus selline vabastus anda;

b) kõnealuse vabastuse hilisemad muudatused;

c) asjaomaste füüsiliste ja juriidiliste isikute arv;

d) igal aastal artikli 33 lõike 1 punktis a osutatud iga kalendriaasta 31. detsembri seisuga täidetud maksetehingute koguväärtus ja artikli 33 lõike 1 punktis b osutatud e-raha kasutuses olev kogusumma.

Artikkel 35

Kontoteabe teenuse pakkujad

1. Füüsilistelt või juriidilistelt isikutelt, kes pakuvad ainult I lisa punktis 7 osutatud makseteenust, ei nõuta tegevusluba, kuid enne tegevuse alustamist peavad nad end registreerima päritoluliikmesriigi pädevas asutuses.

2. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud registreerimiseks esitatakse artikli 3 lõike 3 punktides a, b, e–i, k, m, o ja p osutatud teave ja dokumendid.

Artikli 3 lõike 3 punktides e, f ja k osutatud dokumentide puhul esitab registreerimist taotlev füüsiline või juriidiline isik kirjelduse auditeerimiskorra ja organisatsioonilise korralduse kohta, mille ta on kehtestanud selleks, et võtta kõik mõistlikud meetmed oma teenusekasutajate huvide kaitsmiseks ja I lisa punktis 7 osutatud makseteenuse osutamise jätkuvuse ning usaldusväärsuse tagamiseks.

3. Artikli 3 lõike 3 punktis i osutatud turvalisuskontrolli ja riskide maandamise meetmete kirjeldus annab ülevaate sellest, kuidas registreerimist taotlev füüsiline või juriidiline isik tagab kõrgetasemelise digitaalse tegevuskerksuse kooskõlas määruse (EL) 2022/2554 II peatükiga, eelkõige seoses tehnilise turvalisuse ja andmekaitsega, sealhulgas tarkvara ja IKT-süsteemide puhul, mida kasutab kõnealune registreerimist taotlev isik või üksus, kellele ta oma tegevuse osaliselt või tervenisti edasi annab.

4. Liikmesriigid nõuavad registreerimist taotlevalt füüsiliselt või juriidiliselt isikult erialast vastutuskindlustust, mis hõlmab territooriumi, millel nad teenuseid pakuvad, või mõnda muud võrreldavat tagatist, mis tagab, et nad

a) suudavad täita oma kohustused kontot haldava makseteenuse pakkuja või makseteenuse kasutaja ees tulenevalt autoriseerimata või pettuse teel maksekonto teabele juurdepääsust või maksekonto autoriseerimata või pettuse teel kasutamisest;

b) suudavad katta kindlustuskaitsest või võrreldavast tagatisest ülejääva väärtuse, selle künnisväärtuse või mahaarvatava väärtuse;

c) jälgivad pidevalt kindlustuse või sellega võrreldava tagatise katvust.

Esimese lõigu kohaldamisel on erialane vastutuskindlustus või muu võrreldav tagatis olemas siis, kui asjaomane isik alustab makseteenuste osutamist.

5. I peatüki 1. ja 2. jagu ning artikli 24 lõiget 3 ei kohaldata füüsiliste ja juriidiliste isikute suhtes, kes osutavad käesoleva artikli lõikes 1 nimetatud teenuseid.

6. Lõikes 1 osutatud füüsilisi ja juriidilisi isikuid käsitatakse makseasutustena.

Artikkel 36

Sularaha väljavõtmist võimaldavad teenused, mida pakuvad sularahaautomaatide käitajad, kes ei halda maksekontosid

1. Sularahaautomaatide käitajatelt ei nõuta tegevusluba, kuid nad registreerivad end enne tegevuse alustamist selle liikmesriigi pädevas asutuses, kus sularaha väljavõtmise teenust kavatsetakse osutada.

2. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud registreerimiseks esitatakse artikli 3 lõike 3 punktides a, b, e–k, m, o ja p osutatud teave ja dokumendid.

   Artikli 3 lõike 3 punktides e, f ja k osutatud dokumentide puhul esitab registreerimist taotlev füüsiline või juriidiline isik kirjelduse auditeerimiskorra ja organisatsioonilise korralduse kohta, mille ta on kehtestanud selleks, et võtta kõik mõistlikud meetmed oma teenusekasutajate huvide kaitsmiseks ja I lisa punktis 1 osutatud makseteenuse osutamise jätkuvuse ning usaldusväärsuse tagamiseks.

   Artikli 3 lõike 3 punktis i osutatud turvalisuskontrolli ja riskide maandamise meetmete kirjeldus annab ülevaate sellest, kuidas registreerimist taotlev füüsiline või juriidiline isik tagab kõrgetasemelise digitaalse tegevuskerksuse kooskõlas määruse (EL) 2022/2554 II peatükiga, eelkõige seoses tehnilise turvalisuse ja andmekaitsega, sealhulgas tarkvara ja IKT-süsteemide puhul, mida kasutab registreerimist taotlev kõnealune isik või üksus, kellele ta oma tegevuse osaliselt või tervenisti edasi annab.

3. Lõikes 1 osutatud pädev asutus võib registreerimisest keelduda ja registreeringu kehtetuks tunnistada, kui ta teeb kindlaks, et sularahaautomaatide käitaja ei täida või enam ei täida mõnda lõikes 2 sätestatud nõuet. Pädev asutus põhjendab keeldumist või kehtetuks tunnistamist.

4. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud sularahaautomaatide käitaja suhtes ei kohaldata I peatüki 1. ja 2. jagu, artikli 24 lõiget 3 ega artiklit 29.

5. Lõikes 1 osutatud sularahaautomaatide käitajaid käsitatakse makseasutustena.

Artikkel 37

Teenused, mille puhul jaekauplustes väljastatakse sularaha ostu tegemata

1. Ilma et see mõjutaks lõike 3 kohaldamist, vabastavad liikmesriigid käesoleva direktiivi kohaldamisest füüsilised või juriidilised isikud, kes väljastavad jaekauplustes sularaha ostu tegemisest sõltumatult, kui on täidetud järgmised tingimused:

   a) teenust pakub oma ruumides füüsiline või juriidiline isik, kelle tavaline äritegevus seisneb kaupade või teenuste müümises;

   b) väljastatava sularaha summa ei ületa 150 eurot väljavõtmise kohta;

c) sularaha väljavõtmise eelduseks on kliendi tugev autentimine.

Liikmesriigid võivad kehtestada esimese lõigu punktis b sätestatud limiidist madalama ülempiiri, mis ei ole väiksem kui 100 eurot.

2. Liikmesriigid võivad lõikes 1 osutatud teenuse puhul näha maksekonto kohta ette päevase väljavõtmise ülempiiri. Ülempiir kehtestatakse piisaval tasemel, et tagada kaitse rahapesu ja terrorismi rahastamise riskide eest, ning see ei tohi olla väiksem kui 200 eurot.

3. Makseteenuse kasutajale antakse enne taotluse alusel sularaha väljastamist lõike 1 kohaselt teavet selle teenuse eest võetavate võimalike tasude kohta.

4. Käesolev artikkel ei piira direktiivi (EL) 2015/849 ega muude asjakohaste liidu või riigisiseste rahapesu- või terrorismi rahastamise vastaste õigusaktide kohaldamist.

Artikkel 38

Teatamiskohustus

1. Liikmesriigid nõuavad, et füüsilised ja juriidilised isikud, kes tegelevad määruse (EL) 2026/…[+] artikli 2 lõike 3 punkti k alapunktides i ja ii osutatud ühe või mõlema tegevusega, mille puhul eelneva 12 kuu jooksul täidetud maksetehingute kogusumma on suurem kui 1 000 000 eurot, teavitavad oma pädevaid asutusi pakutavatest teenustest, täpsustades, millise kõnealustes punktides osutatud kohaldamisalast väljajätmise tingimuse alusel tegevusega tegeletakse.

   Liikmesriigid tagavad, et pädevatel asutustel on õigus nõuda igalt isikult, kes tegeleb määruse (EL) 2026/...[+] artikli 2 lõike 3 punkti k alapunktides i ja ii osutatud ühe või mõlema tegevusega, et ta teavitaks neid asutusi pakutavatest teenustest, täpsustades, millise kõnealustes punktides osutatud kohaldamisalast väljajätmise tingimuse alusel tegevusega tegeletakse.

   Kui pädev asutus on saanud käesoleva lõike esimese või teise lõigu kohaselt teavet ja kui tegevus ei kvalifitseeru piiratud võrguna, teeb pädev asutus määruse (EL) 2026/...[+] artikli 2 lõike 3 punkti k alapunktides i ja ii osutatud tingimuste alusel igakülgselt põhjendatud otsuse ning teavitab sellest asjaomast isikut.

[+] ELT: palun sisestada dokumendis ST 8543/26 (2023/0210 (COD)) sisalduva määruse number.

2. Liikmesriigid võivad nõuda, et määruse (EL) 2026/...[+] artikli 2 lõike 3 punktis l osutatud tegevusega tegelevad isikud saadavad pädevatele asutustele teate ning esitavad pädevatele asutustele iga-aastase auditiarvamuse, mis kinnitab tegevuse vastavust kõnealuses punktis sätestatud limiitidele.

   Liikmesriigid tagavad, et pädevatel asutustel on õigus nõuda igalt isikult, kes tegeleb määruse (EL) 2026/...[+] artikli 2 lõike 3 punktis l osutatud tegevusega, iga-aastase auditiarvamuse esitamist kõnealustele pädevatele asutustele, mis kinnitab tegevuse vastavust kõnealuses punktis sätestatud limiitidele.

3. Liikmesriigid tagavad, et pädevad asutused teavitavad EBA-t lõike 1 kohaselt pädevatele asutustele teatatud teenustest, näidates ära, millise kohaldamisalast väljajätmise tingimuse alusel tegevusega tegeletakse.

4. Käesoleva artikli lõigete 1 ja 2 kohaselt pädevatele asutuste teatatud tegevuse kirjeldus avalikustatakse artiklites 17 ja 18 osutatud registrites.

[+] ELT: palun sisestada dokumendis ST 8543/26 (2023/0210 (COD)) sisalduva määruse number.

III JAOTIS
LÕPPSÄTTED

Artikkel 39

Delegeeritud õigusaktid

Käesoleva direktiivi muutmiseks on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 40 vastu delegeeritud õigusakte, et ajakohastada artiklis 5, artikli 33 lõikes 1 ja artiklis 37 osutatud summasid vastavalt inflatsioonile.

Artikkel 40

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Artiklis 39 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile määramata ajaks alates … [käesoleva direktiivi jõustumise kuupäev].

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artiklis 39 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Enne delegeeritud õigusakti vastuvõtmist konsulteerib komisjon kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes sätestatud põhimõtetega iga liikmesriigi määratud ekspertidega.

5. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

6. Artikli 39 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kolme kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle kohta vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kolme kuu võrra.

Artikkel 41

Täielik ühtlustamine

1. Ilma et see piiraks artikli 6 lõike 3 ning artiklite 33, 37 ja 38 kohaldamist, ja niivõrd, kui käesolev direktiiv sisaldab ühtlustatud õigusnorme, ei jäta liikmesriigid kehtima ega kehtesta muid õigusnorme kui käesolevas direktiivis sätestatud õigusnormid.

2. Liikmesriik, kes kasutab mõnda artikli 6 lõikes 3 või artiklis 33, 37 või 38 osutatud võimalust, teatab sellest komisjonile, samuti teatab ta komisjonile kõigist hilisematest muudatustest. Komisjon avalikustab teabe veebisaidil või mõnel muul kergesti ligipääsetaval viisil.

3. Liikmesriigid tagavad, et makseteenuse pakkujad ei tee makseteenuse kasutajate kahjuks erandeid käesolevat direktiivi üle võtvatest riigisisestest õigusnormidest, välja arvatud juhul, kui nii on käesolevas direktiivis sõnaselgelt ette nähtud. Makseteenuse pakkujad võivad otsustada anda makseteenuse kasutajatele soodsamaid tingimusi.

Artikkel 42

Läbivaatamisklausel

1. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Keskpangale ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele hiljemalt ... [18 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva] aruande võimaluse kohta laiendada käesoleva direktiivi kohaldamisala digirahakottide töötlemisele või käitamisele. Komisjon esitab asjakohasel juhul koos oma aruandega seadusandliku akti ettepaneku.

2. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Keskpangale ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele hiljemalt ... [36 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva] aruande käesoleva direktiivi kohaldamisala kohta eelkõige seoses maksesüsteemide, makseskeemide ja tehnilise teenuse osutajatega. Aruanne hõlmab ka I lisa punktis 8 osutatud makseteenuse praeguseid rakendusi ja selle peamisi omadusi, sealhulgas eelkõige e-raha hoidmiseks kasutatavate kontode ja traditsiooniliste maksekontode eristamist. Komisjon esitab asjakohasel juhul koos oma aruandega seadusandliku akti ettepaneku.

3. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Keskpangale ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele hiljemalt ... [seitse aastat pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva] aruande käesoleva direktiivi kohaldamise ja mõju ning eelkõige järgmise kohta:

a) käesoleva direktiivi kohaldamisala asjakohasus, eelkõige seoses võimalusega laiendada seda teatavatele teenustele, sealhulgas maksesüsteemide käitamise ja tehniliste teenuste osutamisele, mis ei kuulu kohaldamisalasse;

b) direktiivi 2014/49/EL läbivaatamise mõju makseasutuste poolt klientide rahaliste vahendite kaitsmisele;

c) sätted, mis käsitlevad teenuseid, mille puhul jaekauplustes väljastatakse sularaha ostu tegemata, eelkõige seoses vajadusega neid sätteid veelgi ühtlustada;

d) käesoleva direktiivi alusel tegevusloa saanud makseteenuse pakkujate koguarv ja turuosa, liigitatuna liikmesriigi kaupa.

Komisjon esitab asjakohasel juhul koos oma aruandega seadusandliku akti ettepaneku.

Artikkel 43

Üleminekusätted

1. Liikmesriigid võimaldavad makseasutustel, kes on saanud tegevusloa direktiivi (EL) 2015/2366 artikli 11 kohaselt hiljemalt ... [21 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva], jätkata neile väljaantud tegevusloaga hõlmatud makseteenuste pakkumist ja osutamist, ilma et nad peaksid taotlema tegevusluba käesoleva direktiivi artikli 3 kohaselt või täitma käesoleva direktiivi II jaotises sätestatud või osutatud muid õigusnorme, kuni ... [27 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva].

   Liikmesriigid nõuavad, et esimeses lõigus osutatud makseasutused esitaksid pädevatele asutustele vajaliku teabe, et nad saaksid hinnata hiljemalt ... [27 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva],

   a) kas need makseasutused järgivad artikli 3 lõike 3 punkte c–f, h, q ja r ning kui mitte, siis milliseid meetmeid tuleb nende nõuete täitmise tagamiseks võtta, või

   b) kas tegevusluba tuleks kehtetuks tunnistada.

Kui pädevad asutused on kindlaks teinud, et esimeses lõigus osutatud makseasutused järgivad II jaotist, loetakse, et neile on käesoleva direktiivi artikli 13 kohaselt antud makseasutuse tegevusluba ning nad kantakse artiklites 17 ja 18 osutatud registritesse. Kui need makseasutused ei täida II jaotises sätestatud nõudeid hiljemalt ... [27 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva], peatatakse nende õigus makseteenuseid osutada, kuni nad on asjaomasele pädevale asutusele esitanud vajaliku teabe, mis kinnitab nende vastavust II jaotisele, ning pädev asutus on teabe õigsust kontrollinud ja seda kinnitanud.

2. Kui pädevatel asutustel on tõendeid selle kohta, et käesoleva artikli lõikes 1 osutatud makseasutused juba täidavad artiklite 3 ja 13 nõudeid, näevad liikmesriigid erandina käesoleva artikli lõike 1 teisest lõigust ette, et nendele makseasutustele antakse automaatselt tegevusluba ja nad kantakse artiklis 17 osutatud registrisse. Pädevad asutused teavitavad asjaomaseid makseasutusi sellisest automaatsest tegevusloa andmisest enne selle andmist.

3. Liikmesriigid võimaldavad füüsilistel või juriidilistel isikutel, kes on saanud vabastuse direktiivi (EL) 2015/2366 artikli 32 kohaselt hiljemalt ... [21 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva] ja kes osutavad kõnealuse direktiivi I lisas osutatud makseteenuseid, kas

a) jätkata nende teenuste osutamist asjaomases liikmesriigis kuni ... [27 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva];

b) taotleda vabastust käesoleva direktiivi artikli 33 alusel või

c) täita muid käesoleva direktiivi II jaotises sätestatud või osutatud õigusnorme.

Kõigi esimeses lõigus osutatud füüsiliste ja juriidiliste isikute, kes ei ole hiljemalt ... [27 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva] käesoleva direktiivi alusel tegevusluba või vabastust saanud, õigus osutada makseteenuseid peatatakse, kuni kõnealune isik on esitanud asjaomasele pädevale asutusele vajaliku teabe ning pädev asutus on teabe õigsust kontrollinud ja seda kinnitanud. Kohaldatakse artikli 33 lõiget 7.

4. Kui pädevatel asutustel on tõendeid selle kohta, et käesoleva direktiivi artiklis 33 sätestatud nõuded on täidetud, võivad liikmesriigid erandina lõike 3 esimese lõigu punktist b anda füüsilistele ja juriidilistele isikutele, kes on saanud vabastuse direktiivi (EL) 2015/2366 artikli 32 kohaselt, vabastuse käesoleva direktiivi artikli 33 kohaselt ja kanda need isikud käesoleva direktiivi artiklites 17 ja 18 osutatud registritesse. Pädevad asutused teavitavad sellest asjaomaseid makseasutusi.

5. Liikmesriigid tagavad, et sellistel sularahaautomaatide käitajatel, kes ei teeninda maksekontosid ja kes tegutsevad turul vastavalt direktiivi (EL) 2015/2366 artikli 3 punktile o enne ... [21 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva], võimaldatakse jätkata kuni ... [27 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva] kõnealuse teenuse osutamist, ilma et oleks vaja taotleda registreerimist vastavalt käesoleva direktiivi artiklile 36 või täita muid II jaotises sätestatud või osutatud sätteid.

6. Liikmesriigid tagavad, et käesoleva artikli lõigetes 1–4 osutatud makseasutuste puhul ajakohastatakse artiklis 17 osutatud registrit ... [27 kuud + 1 nädal pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva].

7. Artikli 18 kohaselt esitavad pädevad asutused EBA-le seoses käesoleva artikli lõikes 6 osutatud makseasutustega nende artiklis 17 osutatud registrisse kantud teabe kohe pärast kõnealuse registri ajakohastamist vastavalt käesoleva artikli lõikele 6.

Artikkel 44

Üleminekusäte – direktiivi 2009/110/EÜ alusel tegevusloa saanud e-raha asutused

1. Liikmesriigid lubavad direktiivi 2009/110/EÜ artikli 2 punktis 1 määratletud e-raha asutustel, kes on alustanud tegevust enne ... [21 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva] kooskõlas direktiivi 2009/110/EÜ ülevõtvate riigisiseste õigusnormidega e-raha asutusena selles liikmesriigis, kus asub nende peakontor kooskõlas nimetatud riigisiseste õigusnormidega, jätkata seda tegevust selles liikmesriigis või teises liikmesriigis, ilma et oleks vaja taotleda uut luba käesoleva direktiivi artikli 3 kohaselt või täita muid käesoleva direktiivi II jaotises sätestatud või osutatud õigusnorme, kuni ... [27 kuud alates käesoleva direktiivi jõustumise kuupäevast].

2. Liikmesriigid nõuavad, et lõikes 1 osutatud e-raha asutused esitaksid pädevatele asutustele hiljemalt ... [27 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva] kogu teabe, mida need pädevad asutused vajavad, et hinnata, kas kõnealused e-raha asutused täidavad artikli 3 lõike 3 punkte c–f, h, q ja r. Kui sellise hindamise käigus selgub, et need e-raha asutused ei täida kõnealuseid nõudeid, otsustavad pädevad asutused, milliseid meetmeid on vaja nõuete täitmise tagamiseks võtta, või tunnistavad tegevusloa kehtetuks.

Kui e-raha asutused on kindlaks teinud, et esimeses lõigus osutatud e-raha asutused järgivad II jaotist, antakse neile käesoleva direktiivi artikli 13 kohaselt makseasutuse tegevusluba ning nad kantakse artiklites 17 ja 18 osutatud registritesse. Kui need e-raha asutused ei täida II jaotises sätestatud nõudeid hiljemalt ... [27 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva], peatatakse nende õigus makseteenuseid osutada, kuni nad on asjaomasele pädevale asutusele esitanud vajaliku teabe ning pädev asutus on teabe õigsust kontrollinud ja seda kinnitanud. Kohaldatakse artikli 33 lõiget 7.

3. Kui pädevatel asutustel on tõendeid selle kohta, et asjaomased e-raha asutused täidavad käesoleva direktiivi nõudeid, annavad liikmesriigid erandina lõike 2 esimesest lõigust lõikes 1 osutatud e-raha asutustele automaatselt makseasutuse tegevusloa ja kannavad nad artiklis 17 osutatud registrisse. Pädevad asutused teavitavad asjaomaseid e-raha asutusi sellisest automaatset tegevusloa andmisest enne selle andmist.

4. Liikmesriigid lubavad juriidilistel isikutel, kes on alustanud tegevust enne ... [21 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva] kooskõlas riigisiseste õigusnormidega, millega võetakse üle direktiivi 2009/110/EÜ artikkel 9, jätkata seda tegevust asjaomases liikmesriigis kooskõlas kõnealuse direktiiviga kuni ... [27 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva], ilma et oleks vaja taotleda tegevusluba käesoleva direktiivi artikli 3 kohaselt või täita muid käesoleva direktiivi II jaotises sätestatud või osutatud õigusnorme. Lõikes 1 osutatud e-raha asutuste, kellele ei ole kõnealuse ajavahemiku jooksul antud tegevusluba ja kelle suhtes ei kohaldata vabastust käesoleva direktiivi artikli 33 tähenduses, õigus osutada makseteenuseid peatatakse, kuni nad on esitanud asjaomasele pädevale asutusele vajaliku teabe ning pädev asutus on teabe õigsust kontrollinud ja seda kinnitanud. Kohaldatakse artikli 33 lõiget 7.

Artikkel 45

Pikendusperiood

Kui makseasutus või e-raha asutus on esitanud vastavalt artikli 43 või 44 kohaselt nõutava teabe, kuid pädev asutus ei ole suutnud seda kohaldatava tähtaja jooksul töödelda, võib kõnealune pädev asutus erandkorras otsustada pikendada vastavalt makseasutuse või e-raha asutuse teenuste osutamise keelu perioodi maksimaalselt kuni kolme kuu võrra.

Artikkel 46

Direktiivi 98/26/EÜ muutmine

Direktiivi 98/26/EÜ artikli 2 punkt b asendatakse järgmisega:

„b) asutus:

– Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013* artikli 4 lõike 1 punktis 1 määratletud krediidiasutus, sealhulgas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2013/36/EL** artikli 2 lõikes 5 loetletud üksused;

– Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/65/EL*** artikli 4 lõike 1 punktis 1 määratletud investeerimisühing, välja arvatud kõnealuse direktiivi artikli 2 lõikes 1 sätestatud isikud ja asutused;

– ametiasutus ja avalik-õiguslik riigigarantiiga ettevõtja või

– ettevõtja, kelle peakontor asub väljaspool liitu ja kelle tegevus vastab esimeses ja teises taandes määratletud liidu krediidiasutuse või investeerimisühingu omale, kes osalevad süsteemis ja vastutavad maksejuhistest tulenevate rahaliste kohustuste täitmise eest selles süsteemis;

– Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2026/…[+****] artikli 3 punktis 13 määratletud makseasutus, välja arvatud makseasutus, kelle suhtes kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2026/…[++*****] artikli 33, 35 või 36 kohast vabastust, kes osaleb süsteemis, mille tegevus seisneb punkti i esimeses taandes määratletud ülekandekorralduste täitmises, ja kes vastutab sellistest ülekandekorraldustest tulenevate rahaliste kohustuste täitmise eest selles süsteemis.

[+] ELT: palun sisestada dokumendis ST 8543/26 (2023/0210 (COD)) sisalduva määruse number.

[++] ELT: palun sisestada käesoleva direktiivi number.

Kui süsteemi järele valvatakse kooskõlas riigisisese õigusega ja see täidab üksnes punkti i teises taandes määratletud maksejuhiseid ning täidab sellistest juhistest tulenevaid makseid, võib liikmesriik otsustada, et sellises süsteemis osalevaid ettevõtjaid, kes vastutavad maksejuhistest tulenevate rahaliste kohustuste täitmise eest selles süsteemis, võib käsitada asutustena, tingimusel et vähemalt kolm selles süsteemis osalejat kuulub käesoleva punkti esimeses lõigus nimetatud liikidesse ja kõnealune otsus on süsteemiriski tõttu õigustatud;

---

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013, mis käsitleb krediidiasutuste suhtes kohaldatavaid usaldatavusnõudeid ja millega muudetakse määrust (EL) nr 648/2012 (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj).

** Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediidiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT L 176, 27.6.2013, lk 338, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/36/oj).

*** Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/65/EL finantsinstrumentide turgude kohta ning millega muudetakse direktiive 2002/92/EÜ ja 2011/61/EL (ELT L 173, 12.6.2014, lk 349, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/65/oj).

**** Euroopa Parlamendi ja nõukogu ... määrus (EL) 2026/…, mis käsitleb makseteenuseid siseturul ning millega muudetakse määrusi (EL) nr 1093/2010, (EL) nr 260/2012, (EL) 2017/2394 ja (EL) 2021/1230 (ELT L, ..., ELI: …)+.

***** Euroopa Parlamendi ja nõukogu ... direktiiv (EL) 2026/…, mis käsitleb makseteenuseid siseturul ning millega muudetakse direktiivi 98/26/EÜ ja määrust (EL) 2023/1114 ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2009/110/EÜ ja (EL) 2015/2366 (ELT L, ..., ELI: …)++.“

Artikkel 47

Määruse (EL) 2023/1114 muutmine

Määruse (EL) 2023/1114 artiklisse 60 lisatakse järgmine lõige:

„4a. Makseasutus võib osutada e-raha tokenitega seotud krüptovarateenuseid makseteenuste osutamise eesmärgil, kui selliseid krüptovarateenuseid peetakse samaväärseks nende makseteenustega, mille jaoks makseasutus on saanud tegevusloa Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2026/…+++ alusel, kui ta esitab päritoluliikmesriigi pädevale asutusele käesoleva artikli lõikes 7 osutatud teabe vähemalt 40 tööpäeva enne kõnealuste krüptovarateenuste esmakordset osutamist.

+ ELT: palun sisestada teksti dokumendis ST 8543/26 (2023/0210 (COD)) sisalduva määruse number joonealusesse märkusesse kõnealuse määruse üksikasjad.

++ ELT: palun sisestada käesoleva direktiivi number ja vastavad üksikasjad joonealusesse märkusesse.

+++ ELT: palun sisestada käesoleva direktiivi number.

Käesoleva lõike kohaldamisel loetakse:

a) krüptovara hoidmine ja haldamine kliendi nimel samaväärseks direktiivi (EL) 2026/…[+] I lisa punktis 1 osutatud teenustega, mis võimaldavad sularaha maksekontole kanda või sealt välja võtta;

b) krüptovara vahetamine raha ja muu krüptovara vastu samaväärseks sellise maksetehingu täitmise makseteenusega, millele on osutatud direktiivi (EL) 2026/...[+] I lisa punktis 2;

c) krüptovaraülekande teenuste osutamine kliendi nimel samaväärseks sellise maksetehingu täitmise makseteenusega, millele on osutatud direktiivi (EL) 2026/...[+] I lisa punktis 2;

d) krüptovaraga seotud korralduste täitmine kliendi nimel samaväärseks sellise maksetehingu täitmise makseteenusega, millele on osutatud direktiivi (EL) 2026/…[+] I lisa punktis 2;

[+] ELT: palun sisestada käesoleva direktiivi number.

e) krüptovaraga seotud korralduste vastuvõtmine ja edastamine kliendi nimel samaväärseks direktiivi (EL) 2026/…[+] I lisa punktis 6 osutatud makse algatamise teenusega.

_____

[*] Euroopa Parlamendi ja nõukogu ... direktiiv (EL) 2026/…, mis käsitleb makseteenuseid siseturul ning millega muudetakse direktiivi 98/26/EÜ ja määrust (EL) 2023/1114 ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2009/110/EÜ ja (EL) 2015/2366 (ELT L, ..., ELI: …)[++].“

Artikkel 48

Kehtetuks tunnistamine

Direktiivid 2009/110/EÜ ja (EL) 2015/2366 tunnistatakse kehtetuks alates ... [21 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva].

Viiteid kehtetuks tunnistatud direktiividele käsitatakse viidetena käesolevale direktiivile või määrusele (EL) 2026/…[+++] ning loetakse vastavalt käesoleva direktiivi II lisas esitatud vastavustabelile.

[+] ELT: palun sisestada käesoleva direktiivi number.

[++] ELT: palun sisestada käesoleva direktiivi number ja vastavad üksikasjad joonealusesse märkusesse.

[+++] ELT: palun sisestada dokumendis ST 8543/26 (2023/0210 (COD)) sisalduva määruse number.

Artikkel 49

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid võtavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid vastu ja avaldavad need hiljemalt … [21 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva]. Liikmesriigid teatavad nendest viivitamata komisjonile.

   Nad kohaldavad kõnealuseid norme alates … [21 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva].

   Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nende ametlikul avaldamisel nendesse või nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende vastu võetud põhiliste normide teksti.

Artikkel 50

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 51

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

…, …

Euroopa Parlamendi nimel	*Nõukogu nimel*
president	*eesistuja*

I LISA

MAKSETEENUSED

(nagu need on määratletud määruse (EL) 2026/…[+] artikli 3 punktis 1)

1. Teenused, mis võimaldavad sularaha maksekontole kanda ja/või sealt välja võtta.

2. Maksetehingute täitmine, sealhulgas rahaülekanded maksekontolt ja maksekontole, ka juhul, kui rahalised vahendid on kaetud kasutaja makseteenuse pakkuja või muu makseteenuse pakkuja krediidiliiniga.

3. Makseinstrumentide väljastamine.

4. Maksetehingute vastuvõtmine.

5. Rahasiire.

6. Makse algatamise teenused.

7. Kontoteabe teenus.

8. E-raha väljastamine.

[+] ELT: palun sisestada dokumendis ST 8543/26 (2023/0210 (COD)) sisalduva määruse number.

II LISA

Vastavustabel

Direktiiv (EL) 2015/2366	Direktiiv 2009/110/EÜ	Käesolev direktiiv	Määrus (EL) 2026/...[+]
Artikli 1 lõige 1	Artikli 1 lõige 1	–	Artikli 2 lõige 1
Artikli 1 lõike 1 punkt a	Artikli 1 lõike 1 punkt a	–	Artikli 2 lõike 1 punkt a
Artikli 1 lõike 1 punkt b	Artikli 1 lõike 1 punkt b	–	–
Artikli 1 lõike 1 punkt c	Artikli 1 lõike 1 punkt c	–	Artikli 2 lõike 1 punkt b
Artikli 1 lõike 1 punkt d	–	–	Artikli 2 lõike 1 punkt c
Artikli 1 lõike 1 punkt e	Artikli 1 lõike 1 punkt d	–	Artikli 2 lõike 1 punkt d
Artikli 1 lõike 1 punkt f	Artikli 1 lõike 1 punkt e	–	Artikli 2 lõike 1 punkt e
–	Artikli 1 lõige 2	Artikli 1 lõige 1	–
–	Artikli 1 lõige 3	Artikli 1 lõige 2	–
Artikli 1 lõige 2	–	–	Artikli 1 lõige 1
Artikli 2 lõige 1	–	–	Artikli 2 lõige 1
Artikli 2 lõige 2	–	–	Artikli 2 lõige 4
Artikli 2 lõige 3	–	–	Artikli 2 lõige 5
Artikli 2 lõige 4	–	–	Artikli 2 lõige 6
Artikli 2 lõige 5	–	–	Artikli 2 lõige 7
Artikli 3 punkt a	–	–	Artikli 2 lõike 3 punkt a
Artikli 3 punkt b	–	–	Artikli 2 lõike 3 punkt c
Artikli 3 punkt c	–	–	Artikli 2 lõike 3 punkt p
Artikli 3 punkt d	–	–	Artikli 2 lõike 3 punkt d

[+] ELT: palun sisestada dokumendis ST 8543/26 (2023/0210 (COD)) sisalduva määruse number.

Direktiiv (EL) 2015/2366	Direktiiv 2009/110/EÜ	Käesolev direktiiv	Määrus (EL) 2026/...+
Artikli 3 punkt e	–	–	Artikli 2 lõike 3 punkt e
Artikli 3 punkt f	–	–	Artikli 2 lõike 3 punkt q
Artikli 3 punkt g	–	–	Artikli 2 lõike 3 punkt g
Artikli 3 punkt h	–	–	Artikli 2 lõike 3 punkt h
Artikli 3 punkt i	–	–	Artikli 2 lõike 3 punkt i
Artikli 3 punkt j	–	–	–
Artikli 3 punkt k	Artikli 1 lõige 4	–	Artikli 2 lõike 3 punkt k
Artikli 3 punkt l	Artikli 1 lõige 5	–	Artikli 2 lõike 3 punkt l
Artikli 3 punkt m	–	–	Artikli 2 lõike 3 punkt m
Artikli 3 punkt n	–	–	Artikli 2 lõike 3 punkt o
Artikli 3 punkt o	–	–	–
Artikli 4 punktid 1 ja 2	–	–	Artikli 3 punktid 15 ja 16
Artikli 4 punkt 3	–	–	Artikli 3 punkt 1
Artikli 4 punkt 4	–	–	Artikli 3 punkt 13
Artikli 4 punkt 5	–	–	Artikli 3 punkt 8
Artikli 4 punkt 6	–	–	Artikli 3 punkt 12
Artikli 4 punkt 7	–	–	Artikli 3 punkt 20
Artikli 4 punktid 8 ja 9	–	–	Artikli 3 punktid 5 ja 6
Artikli 4 punkt 10	–	–	Artikli 3 punkt 3
Artikli 4 punkt 11	–	–	Artikli 3 punkt 2
Artikli 4 punkt 12	–	–	Artikli 3 punkt 35
Artikli 4 punkt 13	–	–	Artikli 3 punkt 11

Direktiiv (EL) 2015/2366	Direktiiv 2009/110/EÜ	Käesolev direktiiv	Määrus (EL) 2026/...[+]
Artikli 4 punktid 14, 15 ja 16	–	–	Artikli 3 punktid 42, 43 ja 44
Artikli 4 punkt 17	–	–	Artikli 3 punkt 37
Artikli 4 punktid 18 ja 19	–	–	Artikli 3 punktid 45 ja 46
Artikli 4 punkt 20	–	–	Artikli 3 punkt 4
Artikli 4 punkt 21	–	–	Artikli 3 punkt 33
Artikli 4 punkt 22	–	–	Artikli 3 punkt 41
Artikli 4 punktid 23 ja 24	–	–	Artikli 3 punktid 52 ja 53
Artikli 4 punkt 25	–	–	Artikli 3 punkt 7
Artikli 4 punktid 26, 27 ja 28	–	–	Artikli 3 punktid 55, 56 ja 57
Artikli 4 punktid 29–33	–	–	Artikli 3 punktid 59–63
Artikli 4 punkt 34	–	–	Artikli 3 punkt 34
Artikli 4 punkt 35	–	–	Artikli 3 punkt 39
Artikli 4 punkt 36	–	–	Artikli 3 punkt 32
Artikli 4 punkt 37	–	–	Artikli 3 punkt 64
Artikli 4 punktid 38, 39 ja 40	–	–	Artikli 3 punktid 17, 18 ja 19
Artikli 4 punktid 41 ja 42	–	–	–

Direktiiv (EL) 2015/2366	Direktiiv 2009/110/EÜ	Käesolev direktiiv	Määrus (EL) 2026/...[+]
Artikli 4 punkt 43	–	–	Artikli 3 punkt 31
Artikli 4 punktid 44 ja 45	–	–	Artikli 3 punktid 50 ja 51
Artikli 4 punkt 46	–	Artikli 2 punkt 2	–
Artikli 4 punkt 47	–	–	–
Artikli 4 punkt 48	–	–	–
–	Artikli 2 punkt 1	–	–
–	Artikli 2 punkt 2	–	Artikli 3 punkt 30
–	Artikli 2 punkt 3	–	–
–	Artikli 2 punkt 4	Artikli 2 punkt 3	–
Artikli 5 lõige 1	Artikli 3 lõige 1	Artikli 3 lõige 3	–
–	Artikli 3 lõige 2	Artikli 9 lõige 7	–
Artikli 5 lõige 2	–	Artikli 3 lõige 5	–
Artikli 5 lõige 3	–	Artikli 35 lõige 4	–
Artikli 5 lõiked 4 ja 5	–	–	–
Artikli 5 lõige 6	–	Artikli 3 lõiked 6 ja 7	–
Artikli 5 lõige 7	–	–	–
Artikli 6 lõige 1	Artikli 3 lõige 3	Artikli 4 lõige 1	–
–	Artikli 3 lõige 4	Artikkel 19	–
Artikli 6 lõige 2	–	Artikli 4 lõige 2	–

Direktiiv (EL) 2015/2366	Direktiiv 2009/110/EÜ	Käesolev direktiiv	Määrus (EL) 2026/...[+]
Artikli 6 lõige 3	–	Artikli 4 lõige 3	–
Artikli 6 lõige 4	–	Artikli 4 lõige 4	–
Artikkel 7	Artikkel 4	Artikkel 5	–
Artikli 8 lõige 1	Artikli 5 lõige 1	Artikli 6 lõige 1	–
Artikli 8 lõige 2	Artikli 5 lõige 6	Artikli 6 lõige 2	–
Artikli 8 lõige 3	Artikli 5 lõige 7	Artikli 6 lõige 3	–
Artikli 9 lõige 1	–	Artikli 7 lõiked 1 ja 2	–
Artikli 9 lõige 2	–	Artikli 7 lõige 3	–
Artikli 9 lõige 3	–	Artikli 7 lõige 5	–
–	Artikli 5 lõige 2	Artikli 8 lõiked 2 ja 3	–
–	Artikli 5 lõige 3	Artikli 8 lõige 2	–
–	Artikli 5 lõige 4	Artikli 8 lõige 4	–
–	Artikli 5 lõiked 5, 6 ja 7	–	–
Artikli 10 lõige 1	–	Artikli 9 lõiked 1 ja 2	–
Artikli 10 lõige 2	–	Artikli 9 lõige 4	–
–	Artikli 7 lõige 1	Artikli 9 lõige 4	–
–	Artikli 7 lõiked 2, 3 ja 4	–	–
Artikli 11 lõige 1	–	Artikli 13 lõige 1	–
Artikli 11 lõige 2	–	Artikli 13 lõige 2	–

Direktiiv (EL) 2015/2366	Direktiiv 2009/110/EÜ	Käesolev direktiiv	Määrus (EL) 2026/...[+]
Artikli 11 lõige 3	–	Artikli 13 lõige 4	–
Artikli 11 lõige 4	–	Artikli 13 lõige 5	–
Artikli 11 lõige 5	–	Artikli 13 lõige 5	–
Artikli 11 lõige 6	–	Artikli 13 lõige 6	–
Artikli 11 lõige 7	–	Artikli 13 lõike 6 punkt b	–
Artikli 11 lõige 8	–	Artikli 13 lõike 6 punkt c	–
Artikli 11 lõige 9	–	Artikli 13 lõige 7	–
Artikkel 12	–	Artikkel 14	–
Artikli 13 lõige 1	–	Artikli 16 lõige 1	–
Artikli 13 lõige 2	–	Artikli 16 lõige 2	–
Artikli 13 lõige 3	–	Artikli 16 lõige 3	–
Artikli 14 lõige 1	–	Artikli 17 lõige 1	–
Artikli 14 lõige 2	–	Artikli 17 lõiked 2 ja 3	–
Artikli 14 lõige 3	–	Artikli 17 lõige 4	–
Artikli 14 lõige 4	–	Artikli 17 lõige 5	–
Artikli 15 lõige 1	–	Artikli 18 lõiked 1 ja 2	–
Artikli 15 lõige 2	–	Artikli 18 lõige 3	–
Artikli 15 lõige 3	–	Artikli 18 lõige 4	–

Direktiiv (EL) 2015/2366	Direktiiv 2009/110/EÜ	Käesolev direktiiv	Määrus (EL) 2026/...[+]
Artikli 15 lõige 4	–	Artikli 18 lõige 5	–
Artikli 15 lõige 5	–	Artikli 18 lõige 6	–
Artikkel 16	–	Artikkel 15	–
Artikli 17 lõige 1	–	Artikli 11 lõige 1	–
Artikli 17 lõige 2	–	Artikli 11 lõige 2	–
Artikli 17 lõige 3	–	Artikli 11 lõige 3	–
Artikli 17 lõige 4	–	Artikli 11 lõige 4	–
Artikli 18 lõige 1	Artikli 6 lõike 1 punkt a	Artikli 10 lõige 1	–
Artikli 18 lõike 1 punkt a	Artikli 6 lõike 1 punkt c	Artikli 10 lõike 1 punkt a	–
Artikli 18 lõike 1 punkt b	Artikli 6 lõike 1 punkt d	Artikli 10 lõike 1 punkt b	–
Artikli 18 lõike 1 punkt c	Artikli 6 lõike 1 punkt e	Artikli 10 lõike 1 punkt c	–
Artikli 18 lõige 2	Artikli 6 lõige 4	Artikli 10 lõige 2	–
Artikli 18 lõige 3	Artikli 6 lõige 4	Artikli 10 lõige 3	–
Artikli 18 lõige 4	Artikli 6 lõike 1 punkt b	Artikli 10 lõige 4	–
Artikli 18 lõige 5	Artikli 6 lõiked 2 ja 4	Artikkel 10 lõige 5	–
–	Artikli 6 lõige 3	Artikli 10 lõige 6	–
Artikli 18 lõige 6	–	Artikli 10 lõige 7	–
Artikli 19 lõige 1	–	Artikli 19 lõige 1	–
Artikli 19 lõige 2	–	Artikli 19 lõige 2	–
Artikli 19 lõige 3	–	Artikli 19 lõige 3	–

Direktiiv (EL) 2015/2366	Direktiiv 2009/110/EÜ	Käesolev direktiiv	Määrus (EL) 2026/...[+]
Artikli 19 lõige 4	–	Artikli 19 lõige 4	–
Artikli 19 lõige 5	–	Artikli 19 lõige 5	–
Artikli 19 lõige 6	–	Artikli 21 lõige 1	–
Artikli 19 lõige 7	–	Artikli 19 lõige 6, artikli 20 lõige 2	–
Artikli 19 lõige 8	–	Artikli 19 lõige 7, artikli 21 lõige 2	–
Artikli 20 lõige 1	–	Artikli 22 lõige 1	–
Artikli 20 lõige 2	–	Artikli 22 lõige 2	–
Artikkel 21	–	Artikkel 12	–
Artikli 22 lõige 1	–	Artikli 23 lõige 1	–
Artikli 22 lõige 2	–	Artikli 23 lõige 2	–
Artikli 22 lõige 3	–	Artikli 23 lõige 3	–
Artikli 22 lõige 4	–	Artikli 23 lõige 4	–
Artikli 22 lõige 5	–	Artikli 23 lõige 5	–
Artikli 23 lõige 1	–	Artikli 24 lõige 1	–
Artikli 23 lõike 1 punkt a	–	Artikli 24 lõike 1 punkt a	–
Artikli 23 lõike 1 punkt b	–	Artikli 24 lõike 1 punkt b	–
Artikli 23 lõike 1 punkt c	–	Artikli 24 lõike 1 punkt c	–
Artikli 23 lõike 1 punkt d	–	Artikli 24 lõike 1 punkt d	–
Artikli 23 lõige 2	–	Artikli 24 lõige 2	–

Direktiiv (EL) 2015/2366	Direktiiv 2009/110/EÜ	Käesolev direktiiv	Määrus (EL) 2026/...[+]
Artikli 23 lõige 3	–	Artikli 23 lõige 3	–
Artikli 24 lõige 1	–	Artikli 25 lõige 1	Artikli 102 lõige 1
Artikli 24 lõige 2	–	Artikli 25 lõige 2	Artikli 102 lõige 2
Artikli 24 lõige 3	–	Artikli 25 lõige 3	Artikli 102 lõige 3
Artikli 25 lõige 1	–	Artikli 26 lõige 1	–
Artikli 25 lõige 2	–	Artikli 26 lõige 2	–
Artikli 26 lõige 1	–	Artikli 27 lõige 1	–
Artikli 26 lõige 2	–	Artikli 27 lõige 2	–
Artikli 27 lõige 1	–	Artikli 28 lõige 1	–
Artikli 27 lõige 2	–	Artikli 28 lõige 2	–
Artikli 28 lõige 1	–	Artikli 29 lõige 1	–
Artikli 28 lõige 2	–	Artikli 29 lõige 2	–
Artikli 28 lõige 3	–	Artikli 29 lõige 3	–
Artikli 28 lõige 4	–	Artikli 29 lõige 4	–
Artikli 28 lõige 5	–	Artikli 29 lõige 5	–
Artikli 29 lõige 1	–	Artikli 30 lõige 1	–
Artikli 29 lõige 2	–	Artikli 30 lõige 2	–
Artikli 29 lõige 3	–	Artikli 30 lõige 3	–
Artikli 29 lõige 4	–	Artikli 30 lõige 4	–

Direktiiv (EL) 2015/2366	Direktiiv 2009/110/EÜ	Käesolev direktiiv	Määrus (EL) 2026/...[+]
Artikli 29 lõige 5	–	Artikli 30 lõige 5	–
Artikli 29 lõige 6	–	–	–
Artikli 30 lõige 1	–	Artikli 31 lõige 1	–
Artikli 30 lõige 2	–	Artikli 31 lõige 2	–
Artikli 30 lõige 3	–	Artikli 31 lõige 3	–
Artikli 30 lõige 4	–	Artikli 31 lõige 4	–
Artikli 31 lõige 1	–	Artikli 32 lõige 1	–
Artikli 31 lõige 2	–	Artikli 32 lõige 2	–
–	Artikli 8 lõiked 1, 2 ja 3	–	–
Artikli 32 lõike 1 punkt a	–	Artikli 33 lõike 1 punkt a	–
–	Artikli 9 lõike 1 punkt a	Artikli 33 lõike 1 punkt b	–
Artikli 32 lõike 1 punkt b	Artikli 9 lõike 1 punkt b	Artikli 33 lõike 1 punkt c	–
Artikli 32 lõige 2	Artikli 9 lõige 2	Artikli 33 lõige 3	–
Artikli 32 lõige 3	Artikli 9 lõige 3	Artikli 33 lõige 4	–
Artikli 32 lõige 4	Artikli 9 lõige 4	Artikli 33 lõige 5	–
Artikli 32 lõige 5	Artikli 9 lõiked 5, 6 ja 7	Artikli 33 lõiked 6 ja 7	–
Artikli 32 lõige 6	Artikli 9 lõige 8	Artikli 33 lõige 8	–
Artikli 33 lõige 1	–	Artikli 35 lõiked 1–5	–

Direktiiv (EL) 2015/2366	Direktiiv 2009/110/EÜ	Käesolev direktiiv	Määrus (EL) 2026/...[+]
Artikli 33 lõige 2	–	Artikli 3 lõige 2	Artikli 47 lõige 2
Artikkel 34	Artikli 9 lõige 9	Artikkel 34	–
–	Artikkel 10	Artikli 45 lõiked 2 ja 4	–
–	Artikli 11 lõige 1	–	Artikli 30 lõige 1
–	Artikli 11 lõige 2	–	Artikli 30 lõige 2
–	Artikli 11 lõige 3	–	Artikli 30 lõige 3
–	Artikli 11 lõige 4	–	Artikli 30 lõige 4
–	Artikli 11 lõige 5	–	Artikli 30 lõige 5
–	Artikli 11 lõige 6	–	Artikli 30 lõige 6
–	Artikli 11 lõige 7	–	Artikli 30 lõige 7
–	Artikkel 12	–	Artikli 30 lõige 8
Artikli 35 lõige 1	–	–	Artikli 31 lõiked 1, 2 ja 4
Artikli 35 lõige 2	–	–	Artikli 31 lõiked 3, 5 ja 6
Artikli 36	–	–	Artikkel 33
Artikli 37 lõige 1	–	–	Artikkel 99
Artikli 37 lõige 2	–	Artikli 38 lõige 1	–
Artikli 37 lõige 3	–	Artikli 38 lõige 2	–
Artikli 37 lõige 4	–	Artikli 38 lõige 3	–
Artikli 37 lõige 5	–	Artikli 38 lõige 4	–
Artikli 38 lõige 1	–	–	Artikli 4 lõige 1
Artikli 38 lõige 2	–	–	Artikli 4 lõige 2
Artikli 38 lõige 3	–	–	–
Artikkel 39	–	–	–

Direktiiv (EL) 2015/2366	Direktiiv 2009/110/EÜ	Käesolev direktiiv	Määrus (EL) 2026/...[+]
Artikli 40 lõige 1	–	–	Artikli 8 lõige 1
Artikli 40 lõige 2	–	–	Artikli 8 lõige 2
Artikli 40 lõige 3	–	–	Artikli 8 lõige 3
Artikkel 41	–	–	Artikkel 9
Artikli 42 lõige 1	–	–	Artikkel 10
Artikli 42 lõige 2	–	–	–
Artikli 43 lõige 1	–	–	Artikli 11 lõige 1
Artikli 43 lõige 2	–	–	Artikli 11 lõige 2
Artikli 44 lõige 1	–	–	Artikli 12 lõige 1
Artikli 44 lõige 2	–	–	Artikli 12 lõige 2
Artikli 44 lõige 3	–	–	Artikli 12 lõige 3
Artikli 45 lõike 1 punkt a	–	–	Artikli 13 lõike 1 punkt a
Artikli 45 lõike 1 punkt b	–	–	Artikli 13 lõike 1 punkt b
Artikli 45 lõike 1 punkt c	–	–	Artikli 13 lõike 1 punkt d
Artikli 45 lõike 1 punkt d	–	–	Artikli 13 lõike 1 punkt e
Artikli 45 lõike 2 punkt a	–	–	Artikli 13 lõike 2 punkt a
Artikli 45 lõike 2 punkt b	–	–	Artikli 13 lõike 2 punkt b
Artikli 45 lõige 3	–	–	Artikli 13 lõige 3
Artikkel 46	–	–	Artikkel 14
Artikkel 47	–	–	Artikkel 15
Artikkel 48	–	–	Artikkel 16
Artikkel 49	–	–	Artikkel 17
Artikli 50	–	–	Artikkel 18

Direktiiv (EL) 2015/2366	Direktiiv 2009/110/EÜ	Käesolev direktiiv	Määrus (EL) 2026/...[+]
Artikli 51 lõige 1	–	–	Artikli 19 lõige 1
Artikli 51 lõige 2	–	–	Artikli 19 lõige 2
Artikli 51 lõige 3	–	–	Artikli 19 lõige 3
Artikli 52 lõike 1 punkt a	–	–	Artikli 20 lõike 1 punkt a
Artikli 52 lõike 1 punkt b	–	–	Artikli 20 lõike 1 punkt b
Artikli 52 lõike 2 punkt a	–	–	Artikli 20 lõike 2 punkt a
Artikli 52 lõike 2 punkt b	–	–	Artikli 20 lõike 2 punkt b
Artikli 52 lõike 2 punkt c	–	–	Artikli 20 lõike 2 punkt c
Artikli 52 lõike 2 punkt d	–	–	Artikli 20 lõike 2 punkt d
Artikli 52 lõike 2 punkt e	–	–	Artikli 20 lõike 2 punkt e
Artikli 52 lõike 2 punkt f	–	–	Artikli 20 lõike 2 punkt g
Artikli 52 lõike 2 punkt g	–	–	Artikli 20 lõike 2 punkt h
Artikli 52 lõike 3 punkt a	–	–	Artikli 20 lõike 3 punkt a
Artikli 52 lõike 3 punkt b	–	–	Artikli 20 lõike 3 punkt c
Artikli 52 lõike 3 punkt c	–	–	Artikli 20 lõike 3 punkt d
Artikli 52 lõike 4 punkt a	–	–	Artikli 20 lõike 4 punkt a
Artikli 52 lõike 4 punkt b	–	–	Artikli 20 lõike 4 punkt b
Artikli 52 lõike 4 punkt c	–	–	Artikli 20 lõike 4 punkt c
Artikli 52 lõike 4 punkt d	–	–	Artikli 20 lõike 4 punkt d
Artikli 52 lõike 5 punkt a	–	–	Artikli 20 lõike 5 punkt a
Artikli 52 lõike 5 punkt b	–	–	Artikli 20 lõike 5 punkt b
Artikli 52 lõike 5 punkt c	–	–	Artikli 20 lõike 5 punkt c

Direktiiv (EL) 2015/2366	Direktiiv 2009/110/EÜ	Käesolev direktiiv	Määrus (EL) 2026/...[+]
Artikli 52 lõike 5 punkt d	–	–	Artikli 20 lõike 5 punkt d
Artikli 52 lõike 5 punkt e	–	–	Artikli 20 lõike 5 punkt e
Artikli 52 lõike 5 punkt f	–	–	Artikli 20 lõike 5 punkt g
Artikli 52 lõike 5 punkt g	–	–	Artikli 20 lõike 5 punkt h
Artikli 52 lõike 6 punkt a	–	–	Artikli 20 lõike 6 punkt a
Artikli 52 lõike 6 punkt b	–	–	Artikli 20 lõike 6 punkt b
Artikli 52 lõike 6 punkt c	–	–	Artikli 20 lõike 6 punkt c
Artikli 52 lõike 7 punkt a	–	–	Artikli 20 lõike 7 punkt a
Artikli 52 lõike 7 punkt b	–	–	Artikli 20 lõike 7 punkt b
Artikkel 53	–	–	Artikkel 21
Artikli 54 lõige 1	–	–	Artikli 22 lõige 1
Artikli 54 lõige 2	–	–	Artikli 22 lõige 3
Artikli 54 lõige 3	–	–	Artikli 22 lõige 4
Artikli 55 lõige 1	–	–	Artikli 23 lõige 1
Artikli 55 lõige 2	–	–	Artikli 23 lõige 2
Artikli 55 lõige 3	–	–	Artikli 23 lõige 3
Artikli 55 lõige 4	–	–	Artikli 23 lõige 4
Artikli 55 lõige 5	–	–	Artikli 23 lõige 5
Artikli 55 lõige 6	–	–	Artikli 23 lõige 6
Artikkel 56	–	–	Artikkel 24
Artikli 57 lõige 1	–	–	Artikli 25 lõige 1
Artikli 57 lõige 2	–	–	Artikli 25 lõige 2

Direktiiv (EL) 2015/2366	Direktiiv 2009/110/EÜ	Käesolev direktiiv	Määrus (EL) 2026/...[+]
Artikli 57 lõige 3	–	–	Artikli 25 lõige 3
Artikli 58 lõige 1	–	–	Artikli 26 lõige 1
Artikli 58 lõige 2	–	–	Artikli 26 lõige 2
Artikli 58 lõige 3	–	–	Artikli 26 lõige 3
Artikli 59 lõige 1	–	–	Artikli 5 lõige 1
Artikli 59 lõige 2	–	–	Artikli 5 lõige 2
Artikli 60 lõige 1	–	–	Artikli 6 lõige 1
Artikli 60 lõige 2	–	–	Artikli 6 lõige 2
Artikli 60 lõige 3	–	–	Artikli 6 lõige 3
Artikli 61 lõige 1	–	–	Artikli 27 lõige 1
Artikli 61 lõige 2	–	–	Artikli 27 lõige 2
Artikli 61 lõige 3	–	–	Artikli 27 lõige 3
Artikli 61 lõige 4	–	–	–
Artikli 62 lõige 1	–	–	Artikli 28 lõige 1
Artikli 62 lõige 2	–	–	Artikli 28 lõige 2
Artikli 62 lõige 3	–	–	Artikli 28 lõige 5
Artikli 62 lõige 4	–	–	Artikli 28 lõige 3
Artikli 62 lõige 5	–	–	Artikli 28 lõige 4
Artikli 63 lõige 1	–	–	Artikli 29 lõiked 1 ja 2
Artikli 63 lõige 2	–	–	–
Artikli 63 lõige 3	–	–	Artikli 29 lõige 3

Direktiiv (EL) 2015/2366	Direktiiv 2009/110/EÜ	Käesolev direktiiv	Määrus (EL) 2026/...[+]
Artikli 64 lõige 1	–	–	Artikli 50 lõige 1
Artikli 64 lõike 2 esimene lõik	–	–	Artikli 50 lõike 6 esimene lõik
Artikli 64 lõike 2 teine lõik	–	–	Artikli 50 lõige 4
Artikli 64 lõige 3	–	–	Artikli 50 lõige 7
Artikli 64 lõige 4	–	–	Artikli 50 lõike 6 teine lõik
Artikli 65 lõige 1	–	–	–
Artikli 65 lõige 2	–	–	–
Artikli 65 lõige 3	–	–	–
Artikli 65 lõige 4	–	–	–
Artikli 65 lõige 5	–	–	–
Artikli 65 lõige 6	–	–	–
Artikli 66 lõige 1	–	–	Artikli 34 lõige 1
Artikli 66 lõige 2	–	–	Artiklid 41 ja 50
Artikli 66 lõige 3	–	–	Artikkel 47
Artikli 66 lõige 4	–	–	Artikkel 41
Artikli 66 lõige 5	–	–	Artikkel 35
Artikli 67 lõige 1	–	–	Artikli 34 lõige 2
Artikli 67 lõige 2	–	–	Artikli 48 lõiked 1 ja 2
Artikli 67 lõige 3	–	–	Artikli 42 lõige 1

Direktiiv (EL) 2015/2366	Direktiiv 2009/110/EÜ	Käesolev direktiiv	Määrus (EL) 2026/...+
Artikli 67 lõige 4	–	–	Artikkel 35
Artikli 68 lõige 1	–	–	Artikli 52 lõige 1
Artikli 68 lõige 2	–	–	Artikli 52 lõige 4
Artikli 68 lõige 3	–	–	Artikli 52 lõige 5
Artikli 68 lõige 4	–	–	Artikli 52 lõige 5
Artikli 68 lõige 5	–	–	Artikli 43 lõige 1
Artikli 68 lõige 6	–	–	Artikli 43 lõige 2
Artikli 69 lõike 1 punkt a	–	–	Artikli 53 esimese lõigu punkt a
Artikli 69 lõike 1 punkt b	–	–	Artikli 53 esimese lõigu punkt b
Artikli 69 lõige 2	–	–	Artikli 53 teine lõik
Artikli 70 lõike 1 punkt a	–	–	Artikli 54 lõike 1 punkt a
Artikli 70 lõike 1 punkt b	–	–	Artikli 54 lõike 1 punkt b
Artikli 70 lõike 1 punkt c	–	–	Artikli 54 lõike 1 esimese lõigu punkt c ja teine lõik
Artikli 70 lõike 1 punkt d	–	–	Artikli 54 lõike 1 esimese lõigu punkt d
Artikli 70 lõike 1 punkt e	–	–	Artikli 54 lõike 1 esimese lõigu punkt e
Artikli 70 lõige 2	–	–	Artikli 54 lõige 2
Artikli 71 lõige 1	–	–	Artikli 55 lõige 1
Artikli 71 lõige 2	–	–	Artikli 55 lõige 2

Direktiiv (EL) 2015/2366	Direktiiv 2009/110/EÜ	Käesolev direktiiv	Määrus (EL) 2026/...[+]
Artikli 72 lõige 1	–	–	Artikli 56 lõige 1
Artikli 72 lõige 2	–	–	Artikli 56 lõige 2
Artikli 73 lõige 1	–	–	Artikli 57 lõige 1, lõike 2 punkt b ja lõige 3.
Artikli 73 lõige 2	–	–	Artikli 57 lõige 4
Artikli 73 lõike 2 teine lõik	–	–	Artikli 57 lõige 5
Artikli 73 lõige 3	–	–	Artikli 57 lõige 6
Artikli 74 lõige 1	–	–	Artikli 63 lõige 1
Artikli 74 lõike 1 teise lõigu punkt a	–	–	Artikli 63 lõike 1 teise lõigu punkt a
Artikli 74 lõike 1 teise lõigu punkt b	–	–	Artikli 63 lõike 1 teise lõigu punkt b
Artikli 74 lõike 1 kolmas lõik	–	–	Artikli 63 lõige 2
Artikli 74 lõike 1 neljas lõik	–	–	Artikli 63 lõike 1 kolmas lõik
Artikli 74 lõige 2	–	–	Artikli 63 lõige 3
Artikli 74 lõige 3	–	–	Artikli 63 lõige 5
Artikli 75 lõige 1	–	–	Artikli 64 lõige 1
Artikli 75 lõige 2	–	–	Artikli 64 lõige 4
Artikli 76 lõike 1 esimese lõigu punkt a	–	–	Artikli 65 lõike 1 esimese lõigu punkt a

Direktiiv (EL) 2015/2366	Direktiiv 2009/110/EÜ	Käesolev direktiiv	Määrus (EL) 2026/...[+]
Artikli 76 lõike 1 esimese lõigu punkt b	–	–	Artikli 65 lõike 1 esimese lõigu punkt b
Artikli 76 lõike 1 teine lõik	–	–	Artikli 65 lõike 1 teine lõik
Artikli 76 lõike 1 kolmas lõik	–	–	Artikli 65 lõike 1 kolmas lõik
Artikli 76 lõike 1 neljas lõik	–	–	Artikli 65 lõike 1 neljas lõik
Artikli 76 lõige 2	–	–	Artikli 65 lõige 2
Artikli 76 lõike 3 punkt a	–	–	Artikli 65 lõike 3 punkt a
Artikli 76 lõike 3 punkt b	–	–	Artikli 65 lõike 3 punkt b
Artikli 76 lõige 4	–	–	Artikli 65 lõige 4
Artikli 77 lõige 1	–	–	Artikli 66 lõige 1
Artikli 77 lõige 2	–	–	Artikli 66 lõige 2
Artikli 78 lõige 1	–	–	Artikli 67 lõige 1
Artikli 78 lõige 2	–	–	Artikli 67 lõige 2
Artikli 79 lõige 1	–	–	Artikli 68 lõige 3
Artikli 79 lõige 2	–	–	Artikli 68 lõige 1
Artikli 79 lõige 3	–	–	Artikli 68 lõige 5
Artikli 80 lõige 1	–	–	Artikli 69 lõige 1
Artikli 80 lõige 2	–	–	Artikli 69 lõige 2
Artikli 80 lõige 3	–	–	Artikli 69 lõige 3
Artikli 80 lõige 4	–	–	Artikli 69 lõige 4
Artikli 80 lõige 5	–	–	Artikli 69 lõige 5

Direktiiv (EL) 2015/2366	Direktiiv 2009/110/EÜ	Käesolev direktiiv	Määrus (EL) 2026/...[+]
Artikli 81 lõige 1	–	–	Artikli 70 lõige 1
Artikli 81 lõige 2	–	–	Artikli 70 lõige 2
Artikli 81 lõige 3	–	–	Artikli 70 lõige 3
Artikli 82 lõige 1	–	–	Artikli 72 lõige 1
Artikli 82 lõige 2	–	–	Artikli 72 lõige 2
Artikli 83 lõige 1	–	–	Artikli 73 lõige 1
Artikli 83 lõige 2	–	–	Artikli 73 lõige 2
Artikli 83 lõige 3	–	–	Artikli 73 lõige 8
Artikkel 84	–	–	Artikli 74 esimene lõik
Artikli 85	–	–	Artikkel 75
Artikkel 86	–	–	Artikli 76 esimene lõik
Artikli 87 lõige 1	–	–	Artikli 77 lõige 1
Artikli 87 lõige 2	–	–	Artikli 77 lõige 2
Artikli 87 lõige 3	–	–	Artikli 77 lõige 3
Artikli 88 lõige 1	–	–	Artikli 78 lõige 1
Artikli 88 lõige 2	–	–	Artikli 78 lõike 2 esimene lõik
Artikli 88 lõike 3 esimene lõik	–	–	Artikli 78 lõike 2 teine lõik
Artikli 88 lõike 3 teine lõik	–	–	Artikli 78 lõike 2 kolmas lõik
Artikli 88 lõige 4	–	–	Artikli 78 lõige 3

Direktiiv (EL) 2015/2366	Direktiiv 2009/110/EÜ	Käesolev direktiiv	Määrus (EL) 2026/...[+]
Artikli 88 lõige 5	–	–	Artikli 78 lõige 4
Artikli 89 lõige 1	–	–	Artikli 79 lõige 1
Artikli 89 lõige 2	–	–	Artikli 79 lõige 2
Artikli 89 lõige 3	–	–	Artikli 79 lõige 3
Artikli 90 lõige 1	–	–	Artikli 80 lõige 1
Artikli 90 lõige 2	–	–	Artikli 80 lõige 2
Artikkel 91	–	–	Artikkel 81
Artikli 92 lõige 1	–	–	Artikli 82 lõige 1
Artikli 92 lõige 2	–	–	Artikli 82 lõige 3
Artikli 93	–	–	Artikkel 83
Artikli 94 lõiked 1 ja 2	–	–	Artikkel 84
Artikli 95 lõige 1	–	–	Artikli 85 lõige 1
Artikli 95 lõike 1 teise lõigu punkt a	–	–	Artikli 85 lõike 1 teise lõigu punkt a
Artikli 95 lõike 1 teise lõigu punkt b	–	–	Artikli 85 lõike 1 teise lõigu punkt b
Artikli 95 lõike 1 teise lõigu punkt c	–	–	Artikli 85 lõike 1 teise lõigu punkt c
Artikli 95 lõike 1 teise lõigu punkt d	–	–	Artikli 85 lõike 1 teise lõigu punkt c
Artikli 95 lõige 2	–	–	–
Artikli 95 lõige 3	–	–	–
Artikli 95 lõige 4	–	–	–
Artikli 95 lõige 5	–	–	Artikli 85 lõige 2

Direktiiv (EL) 2015/2366	Direktiiv 2009/110/EÜ	Käesolev direktiiv	Määrus (EL) 2026/...[+]
Artikli 96 lõige 1	–	–	–
Artikli 96 lõige 2	–	–	–
Artikli 96 lõige 3	–	–	–
Artikli 96 lõige 4	–	–	–
Artikli 96 lõige 5	–	–	–
Artikli 96 lõige 6	–	–	Artikkel 86
Artikli 96 lõige 7	–	–	–
Artikli 97 lõige 1	–	–	Artikli 91 lõige 1
Artikli 97 lõike 1 punkt a	–	–	Artikli 91 lõike 1 punkt a
Artikli 97 lõike 1 punkt b	–	–	Artikli 91 lõike 1 punkt b
Artikli 97 lõike 1 punkt c	–	–	Artikli 91 lõike 1 punkt c
Artikli 97 lõige 2	–	–	Artikli 91 lõiked 6 ja 7
Artikli 97 lõige 3	–	–	Artikli 91 lõige 8
Artikli 97 lõige 4	–	–	Artikli 93 lõige 1
Artikli 97 lõige 5	–	–	Artikli 93 lõige 2
Artikli 98 lõige 1	–	–	Artikli 97 lõige 1
Artikli 98 lõike 1 punkt a	–	–	Artikli 97 lõike 1 esimese lõigu punkt a
Artikli 98 lõike 1 punkt b	–	–	Artikli 97 lõike 1 esimese lõigu punkt b
Artikli 98 lõike 1 punkt c	–	–	Artikli 97 lõike 1 esimese lõigu punkt c
Artikli 98 lõike 1 punkt d	–	–	Artikli 97 lõike 1 esimese lõigu punkt e

Direktiiv (EL) 2015/2366	Direktiiv 2009/110/EÜ	Käesolev direktiiv	Määrus (EL) 2026/...+
Artikli 98 lõige 2	–	–	Artikli 97 lõige 2
Artikli 98 lõike 2 punkt a	–	–	Artikli 97 lõike 2 esimese lõigu punkt a
Artikli 98 lõike 2 punkt b	–	–	Artikli 97 lõike 2 esimese lõigu punkt b
Artikli 98 lõike 2 punkt c	–	–	Artikli 97 lõike 2 esimese lõigu punkt c
Artikli 98 lõike 2 punkt d	–	–	Artikli 97 lõike 2 esimese lõigu punkt d
Artikli 98 lõike 2 punkt e	–	–	Artikli 97 lõike 2 esimese lõigu punkt e
Artikli 98 lõige 3	–	–	Artikli 91 lõige 9
Artikli 98 lõike 3 punkt a	–	–	Artikli 91 lõike 9 esimese lõigu punkt a
Artikli 98 lõike 3 punkt b	–	–	Artikli 91 lõike 9 esimese lõigu punkt b
Artikli 98 lõike 3 punkt c	–	–	Artikli 91 lõike 9 esimese lõigu punkt c
Artikli 98 lõige 4	–	–	Artikli 97 lõike 2 teine ja kolmas lõik
Artikli 98 lõige 5	–	–	Artikli 97 lõige 3
Artikli 99 lõige 1	–	–	Artikli 100 lõige 1
Artikli 99 lõige 2	–	–	Artikli 100 lõige 2
Artikli 100 lõige 1	–	–	Artikli 101 lõige 1
Artikli 100 lõige 2	–	–	Artikli 101 lõiked 2 ja 5

Direktiiv (EL) 2015/2366	Direktiiv 2009/110/EÜ	Käesolev direktiiv	Määrus (EL) 2026/...[+]
Artikli 100 lõige 3	–	–	Artikli 101 lõike 3 punktid a ja b
Artikli 100 lõiked 4 ja 5	–	–	Artikli 103 lõige 1
Artikli 100 lõige 5	–	–	Artikli 101 lõike 1 esimene lõik
Artikli 100 lõige 6	–	–	Artikli 100 lõige 3
Artikli 101 lõige 1	–	–	Artikli 104 lõige 1
Artikli 101 lõige 2	–	–	Artikli 104 lõige 2
Artikli 101 lõige 3	–	–	Artikli 104 lõige 3
Artikli 101 lõige 4	–	–	Artikli 104 lõige 4
Artikli 102 lõige 1	–	–	Artikli 105 lõige 1
Artikli 102 lõige 2	–	–	Artikli 105 lõige 4
Artikli 103 lõige 1	–	–	Artikli 106 lõige 1
Artikli 103 lõige 2	–	–	Artikkel 111
Artikli 104 punkt b	–	Artikkel 39	Artikli 63 lõige 6
Artikli 105 lõige 1	–	Artikli 40 lõige 1	Artikli 115 lõige 1
Artikli 105 lõige 2	–	Artikli 40 lõige 2	Artikli 115 lõige 2
Artikli 105 lõige 3	–	Artikli 40 lõige 3	Artikli 115 lõige 3
Artikli 105 lõige 4	–	Artikli 40 lõige 5	Artikli 115 lõige 5
Artikli 105 lõige 5	–	Artikli 46 lõige 6	Artikli 115 lõige 6
Artikkel 106	–	–	–
–	Artikkel 13	–	Artikkel 100, Artikli 106 lõige 1, artikli 103 lõige 1, artikli 105 lõiked 1 ja 4

Direktiiv (EL) 2015/2366	Direktiiv 2009/110/EÜ	Käesolev direktiiv	Määrus (EL) 2026/...[+]
–	Artikli 14 lõiked 1 ja 2	Artikkel 39	–
–	Artikli 15 lõiked 1 ja 2	Artikkel 40	–
Artikli 107 lõige 1	Artikli 16 lõige 1	Artikli 41 lõige 1	–
Artikli 107 lõige 2	–	Artikli 41 lõige 2	–
Artikli 107 lõige 3	Artikli 16 lõige 2	Artikli 41 lõige 3	–
Artikkel 108	Artikkel 17	Artikkel 42	Artikkel 117
Artikli 109 lõige 1	–	–	–
Artikli 109 lõige 2	–	–	–
Artikli 109 lõige 3	–	–	–
Artikli 109 lõige 4	–	–	–
Artikli 109 lõige 5	–	–	–
–	Artikli 18 lõige 1	–	–
–	Artikli 18 lõige 2	–	–
–	Artikli 18 lõige 3	–	–
–	Artikli 18 lõige 4	–	–
Artikkel 114	Artikkel 21	Artikkel 48	–
Artikli 115 lõige 1	Artikli 22 lõige 1	Artikli 49 lõige 1	–
Artikli 115 lõige 2	–	Artikli 49 lõike 1 teine ja kolmas lõik	–

Direktiiv (EL) 2015/2366	Direktiiv 2009/110/EÜ	Käesolev direktiiv	Määrus (EL) 2026/...[+]
Artikli 115 lõige 3	Artikli 22 lõige 2	Artikli 49 lõige 2	–
Artikli 115 lõige 4	–	–	–
Artikli 115 lõige 5	–	–	–
Artikli 115 lõige 6	–	–	–
Artikkel 116	Artikkel 23	Artikkel 50	Artikkel 124
Artikkel 117	Artikkel 24	Artikkel 51	–
I lisa	–	I lisa	–
II lisa	–	II lisa	Lisa